ἘΓΧΕΙΡΙΊΔΙΟΝ ΠΟΙΗΤΙΚΌΝ.

Sive

POESEΩS

GRÆCÆ MEDULLA:

In quâ Continentur

Insigniores Poetarum Græcorum Gnomæ, Versus Proverbiales, & Epigrammata quædam Selecta, & in memoriæ subsidium Alphabeticè disposita;

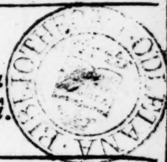
Cum Versione Latinâ.

In Usum SCHOLARUM.

Per *Johannem Langston* Scholæ privatæ in Suburbiis Londinensibus Institutorem.

Horat. de Arte Poet.

——*Vos exemplaria Græca*
Nocturnâ versate manu, versate diurnâ.



LONDINI,

Excudebant *E. Tyler* & *R, Holt* impensis *Thomæ Cockerill* ad Insigne Trium Crurum è regione fori olitorii vulgò vocati The Stocks-Market. 1679

[illegible]

Sive

ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΑ (?) [illegible]

GRÆCÆ MEDULLA:

[illegible]

Insigniores Poetarum Græcorum, [illegible], Versus Proverbiales, & [illegible] quædam Selecta, & in memoriæ subsidium Alphabetice collecta:

Cum Versione Latina

In Usum SCHOLARUM.

Per [illegible] Scholæ privatæ in Suburbiis Londinensibus [illegible].

Horat. de Arte Poet.

[illegible]

[illegible]

LONDINI,

Excudebat [illegible] Gulielmi [illegible] Turrim [illegible] vulgo vocant, The [illegible]. 167[illegible]

LECTORI BENEVOLO

Salutem.

POetas Græcos meritis ſuis laudibus fusè ornare, nec facile eſt, ut qui admiratione penè omni, nedum elogiis ſuperiores ſunt; nec quidem opùs eſt, utpote quod alii quàm plurimi, iique doctiſſimi, abundè, haud tamen ultrà quàm par eſt, fecerunt; nec denique hîc mihi expedit, quippe quod præfatiunculæ anguſtia tam tenui opuſculo idoneæ haud pateretur. His igitur, omnibuſque ambagibus omiſſis, inſtituti noſtri rationem paucis, Lector *benevole, accipias velim. Quùm ante quadriennium inſigniores Poetarum* Latinorum *Gnomas, ſive ſententias ordine* Alphabetico *diſpoſitas, & Anglicè ab oppoſito latere redditas,*

primùm quidem in privatos usus collegissem, collectas verò postea publici juris fecissem, sub titulo Lusûs Poetici Latino-Anglicani, *(qui jam secundò, nec parum auctus à prælo in lucem prodit ;) subiit animum meum hæc cogitatio, (comprobantibus, atque etiam suadentibus nonnullis rei* Grammaticæ *& puerorum informationis haud imperitis) operæ pretium fore, & in rem tyronum* Græcæ *linguæ simul & Poeseως studiosorum cessurum, si eandem operam etiam in Poetis* Græcis *impenderem. Quod quidem, ut hîc vides, jam bono cum* Deo *quodammodo feci : multos enim Poetas* Græcos, *præcipuè vero veteres, & inter eos imprimis Epicos & Elegiacos, quantâ licuit diligentiâ percurri ; eos ic. quos vocant minores, aliosque nonnullos, atque etiam* Epigrammatum *veterum* Anthologiam, *at præ aliis omnibus* Homeri, *(qui Poetarum vertex & parens, literarum princeps, doctrinæ apex, eloquentiæ magister, humanæ sapientiæ antistes, &* ὁ Ποιητὴς κατ' ἐξοχὴν, μυρίων ὄντων ποιητῶν *passim apud Auctores gravissimos audit,) tum Iliadem, tum* Odysseam, *(in consilium etiam advocatâ in hâc re clarissimi doctissimique Duporti*

nostri Gnomologiâ Homericâ;) è quibus omnibus γνώμας, vel quæ γνωμικῶς usurpari & possint & soleant, proverbia etiam, & benè vivendi monita præcipua hinc inde sparsa excerpsi. Aureæ autem eæ sententiæ, (quarum plurimæ tanquam pro tot oraculis habitæ sunt) dignissimæ mihi videbantur, quas in promptu & ad manum seorsim ingenui φιλομαθεῖς haberent, quas iterum ac sæpius relegerent, quas memoriæ firmiter infigerent, (quod ut melius fieret, Alphabeticè etiam disposui:) ut inde non solùm linguæ Græcæ, (quæ merito scientiarum omnium clavis, & elegantiarum proma conda dicitur.) peritiam, & politioris literaturæ succum, verùm etiam saluberrima vitæ & morum documenta imbibant, eâdemque operâ & ingenii & sapientiæ sale imbuantur, denique ut variâ supellectile instruantur, quâ nunc pro re natâ utantur, nunc feliciter imitentur. Quin & eò faciliùs ac lubentiùs ad hoc quicquid est laboris me adduci passus sum, quòd (ut vulgo & verè nimis dicitur) ars longa, vita autem brevis sit : neque enim puerorum aliis suppetit nummus ad tot libros acquirendos, neque aliis sufficit tempus, (at in aliis,

iisque

iisque quàm plurimis, desideratur industria) ad omnes & totos evolvendos. Concinnâram *etiam calci subjiciendum peramplum* Indi*cem Alphabeticum, vocum difficiliorum in hâc medullâ occurrentium resolutionem & explicationem Grammaticam, & complurium Etymologiam exhibiturum; quem tamen, rationibus nonnullis permotus, impræsentiarum adjicere omitto. Vale, Lector amice, & his mecum, si arrideant, fruere feliciter: sin minus, de scholarum tamen alumnis benè merendi voluntatem ne improba. Deus* Opt. Max. *bonorum omnium largitor, nostra omnium tam discentium quàm docentium studia in nominis sui gloriam, & felicitatem nostram sempiternam secundet sanctificetque: quod obnixè orat & obtestatur*

Johannes Langston.

POESEΩS

POESEΩS

Græcæ

MEDULLA.

A.

Theocr. 1 Αἶξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει·

Theocr. 2 Ἁ δὲ χιὼν λευκά, καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ.

Theocr. 3 Ἁ πενία, Διόφαντε, μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
Αὕτα τῶ μόχθοιο διδάσκαλος.——

H.O.κ'. 4 Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος.

H.Il.λ'. 5 ——Ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.

H.Il.π'. 6 ——Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες.

Theogn. 7 —Ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεί,
Τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἔν τε κακοῖς.

H.O.ρ'. 8 Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.

Epich. 9 Ἀδυνατεῖ δ' οὐδὲν Θεός.——

Theocr. 10 ——Ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Hes. 11 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

H.Il.ψ'. 12 Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Hes. 13 Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ Νέμεσις.——

H.O.τ'. 14 Αἱ γὰρ δή ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
Οἴκου κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.

Anthol. 15 Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ γεραρώτεραι· αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ
Μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

H.Il.ι. 16 Αἰδεῖσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.

H.Il.δ'. 17 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.

H.Il.ω'. 18 Αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

H.Od.ρ'. 19 Αἰδὼς οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.

Hesiod. 20 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.

21 Αἰδὼς

A.

1 CApra Cytiſum, lupus capram ſequitur.
2 Et nix candida eſt, & liquitur cum concreverit.
3 Paupertas, ô Diophante, ſola excitat artes;
Ipſa laboris magiſtra eſt———
4 Læſerunt me ſocii mali, & præterea ſomnus
Improbus———
5 Bona autem eſt adhortatio amici.
6 Boni autem ſunt ad lachrymas propenſi viri.
7 Bonus quidem vir animum habet firmum ſemper,
Fortiſque eſt ínque bonis poſitus, ínque malis.
8 Propè admoto capite, ut non audiant alii.
9 Nihil eſt quod Deus non poteſt.
10 ——— ———Otioſis ſemper feriæ ſunt.
11 Dii vident, quotquot pravis judiciis
Se mutuò atterunt, Deorum animadverſionem non curantes.
12 Immortales honorant ætate provectiores homines.
13 Immortalium ad familiam abièrunt relictis viris
Pudor & Nemeſis——— ———
14 Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam tibi aſſumeres,
Ut domum curares, & poſſeſſiones *tuas* omnes cuſtodires.
15 Cani *capilli* cum mente decus *ſunt*: ſine mente
Potiùs multorum ſunt dedecus annorum.
16 Verebantur quidem renuere, timebant autem ſuſcipere.
17 Proh pudor, Argivi, mala probra, formâ tenus admirandi.
18 Pudor, qui homines valde lædit & juvat.
19 Pudor non eſt bonus egeno homini mendico.
20 Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias.

Theog. 21 Αἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείη δὲ καὶ ὕβρις
Νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

H.Il.γ'. 22 Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Q.Cal. 23 Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
Ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε.

Anthol. 24 Αἰεί μοι δοκέεις καλὸς ἔμμεναι· οἶνος ἐλέγχει
Τὸν τρόπον· οὐκ ἐγένου νῦν καλὸς, ἀλλ' ἐφάνης.

Callim. 25 Αἰεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.

H.Od.η. 26 ——— Αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

H.Od.ρ'. 27 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

H.Il.ζ'. 28 Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

H.O.δ'. 29 Αἵματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.

H.O.α'. 30 Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας.

H.O.φ'. 31 Αἴσιμα πινόμενος τοὺς ἀνέρας οἶνος ὄνησι.

H.Il.β'. 32 Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

Tyrt. 33 Αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κατακείμενος ἐν κονίῃσι,
Νῶτον ὄπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.

H.Il.τ'. 34 Αἶψα δὲ φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
Ἄμητος δ' ὀλίγιστος ———

H.O.τ'. 35 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

H.O.δ'. 36 Αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.

H.Il.ν'. 37 ——— Ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

H.Il.γ'. 38 Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν.

H.Il.δ'. 39 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί. ———

H.Il.δ'. 40 Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

H.Il.ζ'. 41 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

H.Il.θ'. 42 Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ.

H.Il.ι. 43 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.

H.Il.μ'. 44 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

H.Il.π'. 45 Ἀλλ' αἰεί τε Διὸς κρείσσων νόος ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην.

21 Pudor quidem periit, impudentia verò & injuria
Superans juſtitiam terram totam poſſidet.
22 Semper juniorum hominum animi penduli & inſtabiles ſunt.
23 Semper in conſiliis ſenex multiſcius melior
Juniore eſt homine, quoniam innumera novit.
24 Semper mihi videris malus eſſe, vinum detegit
Mores: non fiebas nunc malus, ſed apparebas.
25 Semper parvis parva dant Dii.
26 Semper enim juniores deſipiunt.
27 Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
28 Semper excellere & eminentior eſſe aliis *ſtude*.
29 Sanguine *cretus* es bono, chare fili, eo quod talia loqueris.
30 Valde enim & capite, & oculis pulchris *ei* ſimilis es.
31 Vinum moderatè ſumptum homines juvat.
32 Turpe eſt & manſiſſe diu, vacuumque redire.
33 Turpe eſt cadaver proſtratum in pulvere
Aque tergo cuſpide haſtæ vulneratum.
34 Statim pugnæ fit ſatietas hominibus,
Cujus plurimam ſtipulam ad terram ferrum ſternit,
Meſſis autem minima————
35 Statim enim in miſeriâ mortales ſeneſcunt.
36 Citò autem fit ſatietas frigidi luctus.
37 Facilè ſanabiles ſunt animi bonorum.
38 Sed non auguriis propulſavit mortem atram.
39 Verum enimverò in his cedemus invicem,
Et ego tibi & tu mihi————
40 Sed nequaquam ſimul omnia Dii dederunt hominibus.
41 Sed domum te conferens, tui ipſius opera cura,
Telamque columque, & ancillas jube
Munus obire ſuum; bellum viris erit curæ.
42 Verùm enimverò nunc pareamus nocti atræ.
43 Sed quoniam *eum* læſi, menti lævæ obſecutus,
Iterum volo placare, dareque ingentia dona.
44 Quin *agite* ſimul ſequimini, multorum enim opus eſt melius.
45 Sed ſemper Jovis potior ſententia quam hominum,
Qui & fortem virum terret, & adimit victoriam.

H.Il.ρ'. 46 Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

H.Il.σ'. 47 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

H.Il.σ'. 48 Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.

H.Il.φ'. 49 ——Ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι.

H.I.ψ'. 50 Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι, πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

H.I.ψ'. 51 ———— ————Ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.

H.Il.α'. 52 Ἀλλ' ἄγε, δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον.

Hesiod. 53 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσι.

Apoll. 54 Ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσασθε,
Ξεινίου ἱκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε,
Καὶ ξεῖνοι.——

H.O.κ'. 55 Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισι.

H.Od.ι'. 56 Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι——

H.O.ξ'. 57 Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν.—— ——

H.O.ο'. 58 Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς.—— ——

H.Od.ρ'. 59 Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν οὐκ ἐθελήσει
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον.

H.O.σ'. 60 Ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι ὅ, ττι διδοῖεν.

H.O.τ'. 61 Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσι.

H.O.τ'. 62 Ἀλλ' οὐ γάρ πως ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
Ἀνθρώπους——.——

H.O.φ'. 63 Ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε.——

H.Od.υ'. 64 Ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος, ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα.——

H.O.φ'. 65 Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι. κ. λ.——

H.O.χ'. 66 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων.

Theocr. 67 Ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος, ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,
Ἢ ὕδατι νίζειν θολερῷ ἰοειδέϊ πλίνθον,
Καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρενθεῖν.

Ἀλλ'

46 Sed profectò hæc Deorum in genibus ſunt. (eſt.
47 Verùm hic quidem conſilio, ille autem haſtâ longe præſtantior
48 Sed neutiquam Jupiter viris cogitationes omnes perficit.
49 Sed non licet cum Jove Saturnio contendere.
50 Sed uſque verba temerè effutis, neque verò te decet
Futilem eſſe, præſtò ſunt enim præſtantiores alii.
51 ———————————— Sed debuit Diis
Supplicare, *utique ſi feciſſet*, non poſtremus veniſſet inſequens.
52 Verùm age, nunc mihi omnem veritatem narra.
53 Sed tamen & hiſce admiſcebuntur bona malis.
54 Sed ſupplices hoſpites Jovis gratiâ reveremini (ceſque
Hoſpitalis & ſupplicum præſidis: Jovis enim uterque ſuppli-
Et hoſpites.————
55 Enimvero nihil omnino proficiebamus lugentes.
56 Sed ſemper aliquem virum magnum & pulchrum expectabam
Huc venturum.————
57 At profectò juramentum omittemus.
58 At certè tibi quidem juxta malum bonum appoſuit
Jupiter.————————
59 Sed quoniam jam mala opera didicit, non volet
Opus peragere, ſed mendicans in populo
Vult petens paſcere ſuum ventrem inſatiabilem.
60 Sed hic tacitus dona Deorum habeat quotcunque dent.
61 Quin preme ſilentio verbum, permitte autem rem Diis.
62 Sed nullo modo fieri poteſt inſomnes ut ſint ſemper
Homines.————————
63 Quin agite ne prætextibus *rem* protrahite.
64 Sed & occupet te ſomnus, valde moleſtum eſt detinere
Hominem totâ nocte vigilantem————
65 Sed reveriti rumorem virorum & mulierum
Ne quando quis dicat, &c.————————
66 Sed hic certè jam jacet qui autor fuit omnium malorum.
67 Sed par eſt labor in littore undas numerare,
Et aquâ purâ lavare impurum laterem
Atque hominem oppreſſum avaritiâ flectere.

Theog. 68 Ἀλλ' ἄλλῳ κακὸν ἐστί· τὸ δ' ἀτρεκὲς ὄλβιος οὐδεὶς
Ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Sol. 69 Ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
Εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσε.

H.Il.α'. 70 Ἀλλὰ πίθεσθ' ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

H.Il.ι'. 71 Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότε κείνου
Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

H.Il.ω'. 72 Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος;

Melanc. 73 Ἀλλὰ Θεοῦ ἔλεος τοῖς εὐσεβέεσσι βέβαιον.

H.Il.σ'. 74 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.

Theog. 75 Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἐάζομεν.———

Theocr. 76——— ——— ——— ———Ἀλλὰ τὸν ὕπνον
Ἀ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τίν.

H.Il.υ'. 77 Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας;

H.O.γ'. 78 ———Ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς
Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται.———

H.Il.σ'. 79 ———Ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς,
Εἰ μέν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες.

H.O.ν'. 80 Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν, ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων.

H.O.υ'. 81 Ἀλλὰ θεοὶ δύνωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται ὀϊζύν.

Theog. 82 Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν ἀμήχανά ἐστι γενέσθαι
Ἔργα τὰ δ' ἐξοπίσω τῇ φυλακῇ μελέτω.

Pythag. 83 Ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.

Pythag. 84 Ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι· μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὃ μή σ' ἀνιήσῃ.

H.Il.β'. 85 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.

H.O.ξ'. 86 Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

Solon. 87 Ἄλλος δειλὸς ἐών, ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ·
Καὶ καλός, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων.

H.O.δ'. 88 Ἄλλοτε δ' αὖτε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι.——— ——— ———

89 Ἄλλοτε

68 Aliud alii malum est: reverà autem felix nemo
Hominum quotquot Sol intuetur.
69 Sed hic quidem bene rem aggredi, sibi proponit,non providus
In magnam noxam difficilemque ruit.
70 Sed morem mihi gerite, ambo autem estis juniores me.
71 Sed mihi tumescit cor irâ quoties illius
Meminero,qui me contemptibilem inter Argivos fecit.
72 Sed quæ mihi ex his voluptas,postquam charus periit amicus?
73 Sed Dei misericordia piis *est* firma.
74 Sed illa quidem antefacta sinamus, mœrentes licèt
Animum in pectore charum cohibentes necessitate.
75 Sed sermonem hunc omittemus————————
76—————————————Sed somnum
Solicitudo interrumpens longam tibi noctem efficit.
77 Sed quid rixis & jurgiis nobis necesse est,
Contendere invicem ex adverso, veluti mulieres?
78 Alia quidem ipse in mente tuâ perspicis,
Alia verò & Deus suggeret.———
79 Sed primùm Deorum sciscitemur consilia,
Siquidem approbaverint Jovis magni oracula.
80 Sed hoc tolerabile saltem habet *in se* malum, cum quis
Interdiu quidem ubertim flet mœrens animo, (ducit omnium.
Noctu autem somnus eum occupat; hic enim oblivionem in-
81 Verùm Dii calamitatibus obruunt multum jactatos homines,
Quando etiam & regibus destinant ærumnam.
82 Sed quæ quidem præterierunt, impossibilia sunt factu
Opera; quæ autem post erunt, cautioni sint curæ.
83 Verùm ea perage, quæ te posteà non molestent.
84 Sed modum in potu, cibo, & exercitiis (riat.
Adhibe, modum autem voco id, quod tibi dolorem non pa-
85 Alia aliorum lingua longè latèque dispersorum hominum *est*.
86 Alius enim aliis vir delectatur operibus.
87 Alius, cum timidus sit, fortis sibi videtur esse vir:
Et pulcher, formam non venustam habens.
88 Interdum quidem luctu mentem oblecto, interdum rursus
Desino——————————————

89 Interdum

Hesiod. 89 Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,
Ἠ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.

Hesiod. 90 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Theocr. 91 Ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε Θεός γ' ἐπιδευέα φωτῶν.

H.Il.ν'. 92 Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε Θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδὴν,
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλόν.————

H.Od.ς. 93 ——Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

Musæ. 94 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι,
Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν.———

Phocyl. 95 Ἀμφότεροι κλῶπες· καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.

H.Il.γ'. 96 Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Anthol. 97 Ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, σὰ γίγνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

H.Il.α'. 98 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

H.O.θ'. 99 Ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω.

H.Il.ζ'. 100 Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

Naum. 101 Ἀνδρὶ γὰρ ἀχαλόωντι περίφασις ἐστὶν ἄκοιτις.

Her. 102 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

Theog. 103 ————Ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

104 Ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανοι, πύργοι δὲ πόληος.

105 Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

H.Il.τ'. 106 Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.

Sol. 107 Ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται.———

H.Il.ζ'. 108 Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

H.O.ρ'. 109 Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

H.Il.θ'. 110 ———Ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσαιτο,
Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστι.

H.O.τ'. 111 ——Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.

Theog. 112 Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
Θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

Anthol. 113 Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας,
Οὐ λήσεις δὲ θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Theog. 114 Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίγνεται οὐδείς.

89 Interdum certè libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ièris, & quando lux sacra venerit.
90 Interdum noverca dies est, interdum mater.
91 Nam Deus alium alio statuit indigere viro.
92 Alii enim dat Deus rei bellicæ peritiam,
Alii artem saltandi, alii citharam & cantum,
Alii autem in pectore indit mentem altitonans Jupiter
Prudentem.————
93 ———— Meliora verò moderata omnia.
94 Manifestè non possumus legitimis nuptiis conjungi:
Non enim parentibus placet.
95 Utrique fures *sunt*, & qui recipit & qui furatur.
96 Pariter, & rex bonus, fortisque bellator.
97 Si tu fruaris illis, (*divitiis sc.*) tua sunt: sin autem serves,
Hæredibus, jam ab hoc tempore fiunt aliena.
98 Virum repellere *fas est*, quando quis prior infestárit.
99 Cum viris autem priscis contendere nolo.
100 Viro defatigato robur valde vinum auget.
101 Viro enim indignanti consilium & solatium est uxor.
102 Viri jusjurandum religiosè colentis soboles in posterum me-
103 ———— Viri verò vinum indicat mentem. (lior,
104 Viri quidem liberi *sunt* coronæ, turres vero urbis.
105 Hominis character ex sermone cognoscitur.
106. Virorum autem in multo strepitu quomodo quis audiat,
Aut dicat? impeditur enim *eo modo* disertus concionator.
107 Per viros magnos *sæpe* civitas perit.————
108 Viri estote amici, & mementote strenui roboris.
109 Viri injuriosi prava machinantur.
110 Homo nequaquam Jovis consilium impedîerit,
Nè fortissimus quidem, quoniam multo potentissimus est.
111 ————Homines brevis ævi sunt.
112 *Nos* homines autem vana existimamus scientes nihil,
Dii verò secundùm suam omnia perficiunt mentem. (ris,
113 Homines quidem fortasse latebis, quum aliquid mali patrave-
Non latebis autem Deos, ne cogitans quidem illud.
114 Hominum autem inculpatus super terram est nullus.

H.Il.ι. 115 ——— ——— Ἀντί νυ πολλῶν
Λαῶν ἐστιν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ.
H.O.θ'. 116 Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.
Theog. 117 Ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἣν δ' ἓν ἁμάρτῃς,
Τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
H.Il.α. 118 ——— Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Theog. 119 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν,
Καὶ σιγᾶν αἰεί· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.
120 Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις.
H.Il.ε. 121 Ἄρες, ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Anth. 122 ——— Ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.
Theocr. 123 ——— Ἀρετὰν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.
Dion. 124 ——— Ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
Oppian. 125 ——— Ἀρετὴ δὲ καὶ ὀλλυμένοισιν ὀπηδεῖ.
Theog. 126 ——— Ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Anth. 127 Ἄρης οὐκ ἀγαθῶν φείδεται ἀλλὰ κακῶν.
Polit. 128 Ἀρκεῖ ἐν μεγάλοις καὶ τὸ θέλημα μόνον.
Anthol. 129 Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.
Phocyl. 130 Ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη.———
Phocyl. 131 Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λώϊον ἠὲ τελευτήν.
H.O.λ'. 132 Ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
Theog. 133 Ἅσσα δ' ἔπειτ' ἔσαι, ταῦτα θεοῖσι μέλει.
H.Il.ξ'. 134 Αὔδα ὅ, τι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
H.Il.ω. 135 Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
H.O.α. 136 Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
Καὶ δμώων.———
H.O.ξ'. 137 Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν.
H.O.σ'. 138 Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα
Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα (πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα)
Ἀλλά τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι.
H.O.υ. 139 Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
140 Αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς ποτὲ μὲν κακὸς ἄλλοτε δ' ἐσθλός.

115 ———————Inſtar multorum
Populorum eſt vir, quem Jupiter ex animo amaverit.
116 Fratris loco & hoſpes, & ſupplex habetur
Viro, qui vel tantillum attigit prudentiæ.
117 Inexplebilem enim habent mali mentem : ſi ſemel delinquas,
Omnium præteritorum *benefactorum* effuſa eſt gratia.
118. Difficilis enim cœleſtis (*Jupiter*) cui reſiſtatur.
116 Difficile *eſt* ſapientem apud inſipientes multa loqui,
Et tacere ſemper : hoc enim non *eſt* poſſibile.
120 Argenteis pugna telis ac omnia vinces.
121 Mars, Mars homicida, cædibus pollute, murorum deſtructor,
122 ——Virtutes potentiores ſunt fato.
123 ——Virtutem quidem tu à Jove petito.
124 Virtus enim incorruptum ſortita eſt honorem
125 ——Virtus vero & pereuntibus comes eſt.
126 Virtutis verò magna gloria nunquam peribit.
127 Bellum non bonis parcit ſed malis.
128 Sufficit in magnis vel voluntas ſola. (guæ,
129 Verborum quæ efferri non debent, ſigillum ſuperponatur lin-
Præſtantior enim verborum quam opum cuſtodia.
130 Maſculis non convenit coma.———
131 Initium medicari longè præſtat quam finem.
132 Læſit me dæmonis fatum malum, & copioſum vinum.
133 Quæ vero pòſt erunt, hæc Diis curæ ſunt.
134 Loquere quod cupis, perficere autem me animus jubet
Si poſſum perficere, & ſi perficiendum eſt.
135 At poſtquam cladem hanc tibi intulerunt cælites,
Suſtine, nec immodicè *adeo* luge animitùs.
136 Cæterùm ego domus rex ero noſtræ
Et famulorum.———
137 At mihi grata erant quæ utique Deus in mente poſuit.
138 Sed ego animo intelligo & ſcio ſingula
Bonaque & pejora ; (antea vero adhuc parvulus eram)
Veruntamen non poſſum prudentiæ in omnibus litare.
139 Sed mihi etiam ſomnia emittit mala numen.
140 Sed vir bonus nunc pravus nunc bonus eſt.

H.Il.ί. 141 ——————— Αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ᾽ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Athe. 142 Αὐτόματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν.

H.O.ξ'. 143 —— Αὐτῇ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ᾽ ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ᾽ ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.

Anth. 144 Αὐτοτελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος· ὃς δὲ κ᾽ ἀνάγκῃ,
Ὑβριστὴς οἴνῳ τ᾽ ἐστὶ καὶ οἰνοπότης.

H.O.π'. 145 ——— Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.

H.Od.ά. 146 Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο
Νήπιοι. ———

H.O.κ'. 147 ——— Αὐτοῦ μὲν ἀπωλόμεθ᾽ ἀφραδίῃσιν.

H.Il.ί. 148 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.

Hesiod. 149 Ἄφρων δ᾽, ὅς κ᾽ ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

H.O.θ'. 150 Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων.

B.

Epi.Gr. 1 Βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶν βίος, εἶτα τὰ λοιπὰ
Γῆρας κωλύει, καὶ τὸ τέλος θάνατος.

Epi.Gr. 2 Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μηδ᾽ ἐλάχιστον·
Ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίας.

H.Il.ξ'. 3 Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἁλώῃ.

H.Il.ό. 4 Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Phocyl. 5 Βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.

H.Il.χ'. 6 Βέλτερον αὖτ᾽ ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν ὁπποτέροισιν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

7 —

141 ——————Sed ſupernè
Victoriæ termini tenentur inter immortales Deos.
142 Sponte boni bonorum accedunt convivia.
143 Illi indignor quæcunque talia fecerit,
Quæ & contra voluntatem charorum parentum (rint.
Cum viris congrediatur, prius quàm apertæ nuptiæ advene-
144 Quem ipſe quis vult ſuaviſſimus ſemper potus *eſt*: qui verò
Injurioſus eſt & vino,& vini-potori. (ex neceſſitate
145 —Ipſum enim ferrum virum attrahit.
146 Suâ enim ipſorum improbitate perièrunt
Stolidi.———
147 ——Noſtrâ ipſorum periimus ſtultitiâ.
148 Sine-tribu, ſine-lege, ſine lare eſt ille,
Qui bellum amat inteſtinum, ſævum. (dere.
149 Imprudens verò, quicunque velit cum potentioribus conten-
150 Inſipiens autem ille & nullius pretii eſt vir,
Quicunque hoſpiti antagoniſtam ſe obtulerit in certaminibus.

B.

1 BRevis gaudentium eſt vita, deinde reliqua
Senectus vetat, & finis mors *eſt*.
2 Bacchi modus optimus, qui nec nimius, nec minimus eſt:
Eſt enim vel doloris cauſa, vel furoris.
3 Melius fecerit, qui fugiens evitaverit malum, quam ſi capiatur.
4 Melius *eſt* aut perire ſemel aut vivere,
Quam diu tabeſcere in gravi pugnâ.
5 Præſtantior robuſto eſt vir ſapientiâ præditus.
6 Satius igitur prælio confligere, ut quam celerrimè
Videamus utri Olympius gloriam præbiturus ſit.

Hesiod. 7 ——Βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα.

Theog. 8 Βούλεο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
Ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.

Theog. 9 Βουλεύου δὶς καὶ τρὶς, ὅ τοι κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ,
Ἀτηρὸς γὰρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

Pythag. 10 Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.

H.O.κ'. 11 ——Βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων.

H.Il. ς'. 12 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων.

H.O.λ'. 13 Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι.

H.Il.α'. 14 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

H.O.μ'. 15 Βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι.——

H.O. ο'. 16 Βούλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ', οὐ γὰρ ὄπισθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν.

Γ.

Emped. 1 ΓΑίῃ μὲν γὰρ γαῖαν ὀπώπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ,
Αἰθέρι δ' αἰθέρα δῖον, ἀτὰρ πυρὶ πῦρ ἀΐδηλον,
Στοργῇ δὲ στοργὴν, νεῖκος δέ τε νείκεϊ λυγρῷ.

Theocr. 2 ————Γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

Phocyl. 3 Γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι·
Δούλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι κατάθυμιος εἴη.

Theog. 4 ————Γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
Ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἤν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.

Menecr. 5 Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ πᾶς εὔχεται· ἢν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
Μέμφεται· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Sol. 6 Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

7———Lædet autem malus meliorem virum.
8 Malis autem juſtè paucis cum facultatibus vivere,
Quàm dives eſſe, injuſtè opes adeptus.
9 Conſulta bis & ter, quodcunque tibi in mentem venerit,
Noxius enim profectò præceps vir eſt.
10 Conſulta verò ante opus, ne ſtulta inde exiſtant.
11 ———Conſilium autem malum vicit ſociorum.
12 Concilium imprimis magnanimorum convoca ſenum.
13 Vellem in meis interfectus ædibus
Mori, *potius* quàm hæc ſemper fœda opera videre.
14 Mallem ego populum ſalvum eſſe *potius* quam perire.
15 Malo ſemel ad fluctus hianti ore vitam perdere,
Quam diù macerari.———
16 Volo jam redire domum, non enim poſt me
Cuſtodem diſcedens reliqui poſſeſſionibus meis.

G.

1 TErrâ quidem terram dignoſcimus, & aquâ aquam,
Ætherequè æthera purum, at igni ignem noxium,
Et amore amorem, & ſimultatem ſimultate funeſtâ.
2 ———Nuptiæ plenæ ſunt moleſtiarum.
3 Ventris debitam portionem præbe miniſtris:
Servo demenſum tribuas, ut tibi gratus ſit.
4 —Ducere autem malam mali *filiam* non renuit
Generoſus vir, ſi ei pecunias multas dederit. (rit,
5 Senectutem abſentem quilibet exoptat, ſi quando autem vene-
Incuſat: eſt verò ſemper melior futura.
6 Seneſco autem ſemper multa diſcens.

Theog. 7 Γηράσκων δ' ἀστοῖσι μεταπρέπει· οὐδέ τις αὐτὸν
Βλάπτειν, οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης, ἐθέλει.
Ep.Gr. 8 Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.
H.O.π'. 9 Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
H.Il.ν'. 10 Γλακτοφάγοι, ἄβιοί τε δικαιότατοι ἀνθρώπων.
Muſ. 11 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος.——
Heſiod. 12 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
Φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Theog. 13 Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει ἐν γε ἑαυτῷ,
Οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρν', ἀνιηρότερον.
Theog. 14 Γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.
H.Il.ψ'. 15 ——————Γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι.

Δ.

H.Γ'.β'. 1 Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι.
H.Γ'.ζ'. 2 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος——
H.O.δ'. 3 Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε.
Theocr. 4 Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
Κείμενος; οὐχ ὧδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
Anthol. 5 Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω,
Δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
H.Il.ί. 6 ——Δάμασον θυμὸν μέγαν, οὐδέ τί σε χρὴ
Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.
H.O.χ'. 7 ——Δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Theog. 8 Δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
Θυμὸν ὁμῶς μίσγειν.——

7 Senex autem inter cives decorus eſt : nec quiſquam eum
Lædere, vel reverentiæ vel juris *gratiâ*, vult.
8 In terram veni nudus, & nudus ſub terram abeo,
Quid fruſtrà laboro, nudum videns finem.
9 Scio, Percipio ; hæc jam intelligentem mones. (minum.
10 Lacte veſcentes, tenuíque victu contenti juſtiſſimi *fere ſunt* ho-
11 Lingua enim hominum convitiorum amans *eſt*.
12 Linguæ certè theſaurus inter homines optimus
Parcæ, plurimáque gratia ad menſuram euntis.
13 Conſilio verò nihil melius vir habet in ſeipſo,
Neque inconſiderantiâ, Cyrne, *quicquam* pejus.
14 Noſſe enim difficile *eſt* modum, quando bona adſunt.
15 ———Luctu quidem licet etiam ſatiari.

D.

1 EGregie haud te decet meticuloſi inſtar trepidare.
2 O bone, perdet te tuus vigor.———
3 Heus vos, ſermones arrogantes fugite.
4 Miſeri, quid prodeſt immenſum intus (*in arca*) aurum
Repoſitum ? non hic eſt pecuniæ ſapientibus uſus.
5 Lachrymans natus ſum, & lachrymans morior,
Lachrymis multis vitam tranſegi totam.
6 ———Doma animum magnum, neque *enim* te oportet
Immite cor habere : flexibiles ſunt & Dii ipſi.
7 Compeſce impetum & ferocem animum.
8 Improbus verò neque *in* bonis ſcit neque *in* malis
Animum pariter temperare.

Theog. 9 Δειλοῖς δ' εὖ ἔρδοντι δύω κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρώσει πολλῶν, καὶ χάρις οὐδεμία.

Theog. 10 Δειλῶν τοι κραδίη γίγνεται ὀξυτέρη.

Orph. 11 Δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν ἐρινύες εἰσὶ τοκήων.

Hesiod. 12 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασι.———

13 ———Δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊόν ἐστι
Κτείνειν.———

H.Il.λ'. 14 Δεινὸς ἀνὴρ τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.

Arat. 15 ———Δεξιαὶ ὧραι
Καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.

Pind. 16 Δεύεται ἀνδρὸς ἀνήρ.———

H.Il.τ'. 17 ———Δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

H.O.υ'. 18 Δὴ τότε δ' ἀτρέμας εὗδε λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει.

Hesiod. 19 ———Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.

H.Il.α'. 20 ———Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

H.Il.ι. 21 ———Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.

H.Od.ε. 22 ———Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.

H.O.ξ'. 23 ———Διὸς δὲ τ' ὀπίζεο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.

H.Il.ι 24 Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος.

H.O.ρ'. 25 Δμῶες δ' εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι.

Theog. 26 Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον.]

H.O.ξ'. 27 ———Δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη.———

Phocyl. 28 Δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κατηγορέων πρὸς ἄνακτα.

H.O.η. 29 Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.

30 Δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νοῦν ἤπαφεν ἠδὲ καὶ ἔργα.

31 Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.

Theocr. 32 Δωρίσδεν δ' ἔξεστι (δοκῶ) τοῖς Δωριέεσσι.

9 Improbis verò benefacienti duo *ſunt* mala : nam & ſe ſuis
Privabit multis, & gratia nulla *habebitur*.
10 Improborum ſanè cor eſt citatius.
11 Graves in terrâ furiæ ſunt parentum.
12 Miſerum verò eſt mori in fluctibus.———
13 ———Res dira eſt genus regale
Occidere.———
14 Acer homo ſtatim vel inſontem culpaverit.
15 —————————Fauſtæ ſunt horæ
Et arbores plantandi, & ſemina cuncta ſpargendi.
16 Indiget viro vir.————
17 Excipit malum poſt malum ſemper.
18 Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus *eorum* quæ paſſus fuerat.
19 ———Juſtitia autem ſuper injuriam valet.
20 ———Jovis perficiebatur conſilium.
21 ———Jovis verò caveamus iram.
22 ————Jovis verò cave iram,
Nè fortaſſe tibi in poſterum iratus difficilis ſit.
23 ———Jovis verò cave iram
Hoſpitalis, qui maximè indignatur malis operibus.
24 Exorari ſe ſinat : orcus implacabilis, & inexorabilis *eſt*.
25 Servi, quando haud ampliùs imperant Domini,
Haud ampliùs deinde volunt ſuo officio fungi.
26 Opinio quidem hominibus malum magnum *eſt* : experientia
27 —Munus autem exiguum, amicúmque (autem optimum.
Eſt noſtrum.————
28 Servum ne lædas maledictis deferendo apud herum.
29 Suſpicioſi ſumus ſuper terram genus hominum.
30 Dona enim hominum mentes fallunt & etiam facta.
31 Dona Deos flectunt & venerandos reges.
32 Doricè verò loqui *vel agere* licet (opinor) apud Dorienſes.

E.

H.Il.π'. 1 ——— Ἔη τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή. (καταθεῖο
Hesiod. 2 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ
Καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
Phocyl. 3 Εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
Theog. 4 Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο ἔδωκε θεός,
Ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
Πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
Theog. 5 Εἰ δ' ἦν ποιητόν τε, καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα,
Οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός.
H.Il.α'. 6 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Hesiod. 7 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.
H.O.π' 8 Εἰ δέ γ' ἀπολεμωπῶσι θεοὶ παύσασθαι ἄνωγα.
Sol. 9 Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρην κακότητα,
Μήτι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε.
Anthol. 10 Εἰ κακὴ ἡ πρώτη, τάχα δευτέρη οὐ κακὴ ἔσται·
Εἰ δ' ἀγαθή, ἀγαθὴν ἐλπίδα καὶ τότ' ἔχοι.
H.Il.α'. 11 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκε.
Anthol. 12 Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδίκει σύ,
Ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίην θέμενος.
Theog. 13 Εἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς, πολλοὶ φίλοι· ἢν δὲ πένηαι,
Παῦροι· οὐκ ἔθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.
14 Εἰ πάντεσσι βροτοῖς τὰ δέοντα μέμηλε τελέσσαι
Ἀνθάζει πάσαις εὐπραγίῃσι δόμος.
H.Il.δ'. 15 Εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισσαν.
Anthol. 16 Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.
Theog. 17 Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμοῦ ἀγαθὸν μέγα, μὴ χάριν οἶδας,
Χρήζων ἡμετέρους αὖτις ἵκοιο δόμους.

18 Εἰ

E.

1 ——— SUum ipſius robur ipſum perdidit.
2 Siquidem enim & parvum parvo addideris,
Et frequenter iſtud feceris, mox magnum & hoc evaſerit.
3 Si enim contentio inter beatos eſſet, cœlum non conſiſteret.
4 Si vero Æſculapiadis hoc dediſſet Deus,
Sanare malitiam & perverſas mentes virorum,
Multas mercedes & magnas tuliſſent.
5 Si verò procreari poſſet & inſeri in homine mens,
Nunquam ex bono patre eſſet malus *filius*.
6 Quòd ſi ipſum bellatorem fecerunt Dii immortales,
Ideone ei proponunt (*& permittunt*) probra jactare?
7 Quòd ſi malum dixeris, forſan & ipſe majus audies.
8 Quòd ſi prohibeant Dii, deſiſtere moneo.
9 Si qua paſſi eſtis gravia ob veſtram improbitatem,
Nè Diis horum cauſam imputetis.
10 Si mala fuit prima (*uxor*) forſitan ſecunda non mala erit:
Sin autem bona *fuit*, bonam ſpem etiam tunc habeat.
11 Si valde fortis es, Deus utique tibi hoc dedit.
12 Si me amas, re-ipſa me ames, nec me injuriâ afficias,
Initium me lædendi amicitiam conſtituens.
13 Si enim dives es, multi ſunt tibi amici: ſi vero pauper ſis,
Pauci: nec jam ſimiliter ipſe vir bonus *eſt*.
14 Si omnibus mortalibus, quæ decet, curæ eſſet facere,
Floreret omni fælicitate domus.
15 Tametſi enim ſtatim Olympius non ſontem punit,
Tamen tandem faciet: & magno luent.
16 Si celer ad comedendum, & ad curſum tardus es,
Pedibus tuis comede, & curre ore.
17 Siquo affectus à me beneficio magno, non gratiam habes,
Egens noſtras iterum adeas domos.

Theog. 18 Εἴ τις ἁμαρτωλῇσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῷτο,
Οὔποτ' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι.

Anthol. 19 Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
Ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

H.Il.κ'. 20 ——— Εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

Anthol. 21 Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μεριμνα, καὶ μελέτω σοί·
Εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;

Anthol. 22 Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν
Καὶ τράγος εὐπώγων εὔστολός ἐστι Πλάτων.

H.O.β'. 23 ——— Εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι.

Theog. 24 Εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ' ὃς ἐφείδετο, κοὔποτε γαστρὶ
Σῖτον ἐλεύθερον πλούσιος ὢν ἐδίδου.

Theog. 25 Εἴθ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός.

Pythag. 26 Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον.

27 Εἴκε πάθοι, τά κ' ἔρεξε, δίκη ἰθεῖα γένοιτο.

H.Il.ί. 28 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.

Theog. 29 Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν
Μηδεμίαν κατόπιν ἁζόμενον νέμεσιν.

Theog. 30 ——— Εἰμὶ δ' ἄφωνος
Χρησμοσύνῃ, πολλῶν γνοὺς περ ἄμεινον ἔτι.

Theog. 31 Εἰμὶ παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν, οὐδετέρωσε
Κλινόμενος· χρὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

H.O.τ'. 32 ——— Εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί.

Ep.Gr. 33 Εἰπὲ τί παγχάλεπον πέλεται; τὸ γνῶναι ἑαυτόν·
Εἰπὲ τί ῥήϊδιον; μωμεῖσθαι πράγματα ἄλλων.

Theog. 34 Εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχοιμι.

Theog. 35 Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
Κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Ep.Gr. 36 Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις. ———

Orph. 37 Εἷς δ' ἔστ' αὐτογενής· ἑνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται.

Phocyl. 38 Εἷς θεός ἐστι, σοφὸς, δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.

H.Il.λ'. 39 Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης.

Anthol. 40 Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας ἰνδικόν. ———

H.Il.ί. 41 Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν.

42 Ἐκ

18 Si quis peccatis amicorum in omni re iraſcatur,
Nunquam inter ſe concordes neque amici *erunt*.
19 Si quis matrimonio ſemel contracto iterum ſecundas nuptias
Naufragus navigat bis gurgitem difficilem. (expetit,
20 ———Si quis me vir comitetur alius,
Plus alacritatis erit, & majori cum confidentia res tranſigetur.
21 Si quid cura poteſt, cures & ſolicitus ſis:
Sin tu cura Deo es, quid tua cura valet?
22 Si nutrire barbam videtur ſapientiam adipiſci,
Et caper barbatus benè inſtructus eſt Plato.
23 Agedum nunc vaticinare tuis liberis.
24 Vidi enim ego qui parceret, & nunquam ventri
Cibum liberalem, dives exiſtens, daret.
25 Utinam ſis rerum turpium nec patiens nec faciens.
26 Aſſueſce victum habere purum, non delicioſum.
27 Si quis patiatur quæ fecit; juſta illa pœna fuerit.
28 Cedite, neque adverſus Deos cupiatis fortiter pugnare.
29 Veriſimile *eſt* malum virum malè jura adminiſtrare
Nullam in poſterum reverentem Deorum iram.
30 ——————Sum vero mutus
Paupertate, multis licèt meliùs adhuc ſciens.
31 Eo ad amuſſim rectam viam, neutram in partem
Inclinans: oportet enim me recta omnia cogitare.
32 ——— Dic tuum genus, unde es?
33 Dic quidnam omnium difficillimum eſt? ſeipſum noſcere.
Dic, quid facillimum? reprehendere facta aliorum.
34 Si unquam conſulam amico malum, ipſe habeam.
35 Pax & divitiæ habeant civitatem, ut cum aliis
Comeſſer: malum enim non amo bellum.
36 Inferni *eſt* facilis deſcenſus.———
37 Unus eſt perſe-genitus: ex *eo* uno omnia nata ſunt.
38 Unus Deus eſt, ſapiens, potens ſimul & omnifariam beatus.
39 Unum augurium *eſt* præſtantiſſimum pugnare pro patriâ.
40 Quid fruſtra lavas Æthiopem?
41 Nam jam me *ſemel* decepit & offendit, neque ampliùs rurſum
Fallet verbis.

Hesiod. 42 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες.——

H.Il.ρ'. 43 ——Ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Theocr. 44 Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς Δία λήγετε.——

45 Ἐκ θαμινῆς ῥαθάμιγγος, ὅκως λόγος, αἰὲν ἰοίσας
Χ' ἁ λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλαίνεται.——

Theog. 46 Ἐκ κακῆς ἑταιρείης κακὰ γίγνεται.——

Anax. 47 Ἐκ μελέτης πλείους, ἢ φύσεως ἀγαθοί.

Theocr. 48 Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι.

Stob. 49 Ἔλπεσθαι χρὴ πάντ'· ἐπεὶ οὐκ ἔσ' οὐδὲν ἄελπτον.

H.O.ρ'. 50 ——Ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.

Theog. 51 Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή 'στι,
Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

52 Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

H.O.χ'. 53 Ἐν θυμῷ γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε.

Theocr. 54 ——Ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

Theog. 55 Ἐν πενίῃ δ' ὅ,τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ,τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται.——

56 ——Ἐν τυφλῶν πόλει γλαμυρὸς βασιλεύει.

H.Il.ό. 57 ——Ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

58 Ἔνδοθι τὴν Ἑκάβην, ἔκτοθι τὴν Ἑλένην.

H.Il.ξ'. 59 Ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο.

H.O.μ'. 60 Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ' ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις.

Anthol. 61 ——Ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
Δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Hesiod. 62 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.

63 ——Ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
Πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ' ἀλεγεινά.

H.Odρ'. 64 ——Ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας,
Τῷ σε χρὴ δόμεναι, καὶ λώϊον ἠέ περ ἄλλοι.

H.Il.ύ. 65 ——Ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

Eurip. 66 ——Ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.

H.O.λ'. 67 ——Ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.

H.Od.ύ. 68 ——Ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς,
Καὶ χεῖρας, ἵνα μήτις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.

Hesiod. 69 Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

Phocyl. 70 Ἐργάζευ, μοχθῶν ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.

71 Ἔργμασιν

42 A Jove autem reges *sunt*.
43 ——A Jove honor & gloria hominibus advenit.
44 A Jove incipiamus, & in Jovem desinite.
45 Ex numerosa gutta, ut aiunt, perpetuò stillante
Vel lapis in scissuram excavatur.———
46 Ex malo consortio mala fiunt.———
47 Ex industria plures quam naturâ boni *sunt*.
48 A Musis illustris fama venit hominibus. (spes non sit habenda.
49 Sperare oportet in omnibus: quandoquidem nihil est de quo
50 ——Mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
51 In justitia autem comprehensim omnis virtus inest,
Omnísque vir bonus *est*, Cyrne, justus qui est.
52 In seditione *populi* & sceleratus sortitur honorem.
53 *Intùs* in animo, anus, gaude, & te reprime, nec exulta.
54 ———Apud fortunatum fortunata omnia.
55 In paupertate & malus vir, & qui multo melior est
Apparet.————
56 ————In cæcorum urbe lippus rex est.
57 In manibus salus, *seu victoria*, non in remissione pugnæ.
58 Intus Hecubam, foris Helenam.
59 Ibi somno obviàm venit fratri mortis.
60 Ex alterâ parte Scylla, ex altera diva Charybdis.
61 ——Legitimè uxorem duc, & aliquem mundo
Da mortalem pro te: fuge vero lasciviam.
62 Ex laboribus autem viri *evadunt* pecorosi & opulenti.
63 ————Convenit vero mortalem
63 Omniá ferre, quæcunque prospera dederit Deus, & mala
64 ————Quoniam Regi similis es,
Ideò te oportet dare, & melius quàm alii.
65 ——Verborum autem ingens campus hinc & indé.
66 Doloribus autem dolores apponuntur.
67 ————Promiscuè verò furit Mars.
68 ——Continete animum à convitiis,
Et manus, nequa lis & contentio oriatur.
69 Opera juvenum, consilia intermediorum, preces vero senum.
70 Opus fac, allaborans ut de propriis vivas.

71 In

Theogn. 71 Ἔργμασιν ἀνθρώπων καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Sol. 72 Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἁδεῖν χαλεπόν.

Hesiod. 73 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

H.Il.τ'. 74 ——— Ἐριννύες αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

H.Il.δ'. 75 ——— Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε.

76 ——— Ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.

Theog. 77 Ἔρρε θεοῖσιν τ' ἐχθρὲ, καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
Ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

H.I.ψ'. 78 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.

Anthol. 79 Ἔσβεσε τὸν λύχνον μωρὸς, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκέτι με βλέπετε.

H.O.ι'. 80 Ἔσθι' ἕκηλος ξεῖνε καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ.

H.O.ρ'. 81 Ἐσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.

Anthol. 82 Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας καλόν· αἰσχρὰ δὲ δεινόν,
Κἂν ὦσιν τούτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

Q.Cal. 83 Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

84 Ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

H.Il.ό. 85 Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.

H.Il ω'. 86 Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.

Hes. 87 Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.

H.O.β'. 88 Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος, εἴθε καὶ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.

Theog. 89 Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσι
Συμμιχθῇς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

H.Od.ό. 90 ——— Ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν. ———

Theog 91 Ἔστι τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δ' ἄμεινόν γ' ἔργον ἑκάστου.

Naum. 92 Ἔστω σοὶ πόσις ξεῖνος, ὃν ἂν κρίνωσι τοκῆες.

H.O.π'. 93 ——— Ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.

Hesiod. 94 Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι,

Hesiod. 95 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

Theog. 96 Εὖ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν, εὐμαρές ἐστιν.
Εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

71 In factis hominum tempus eſt in omnibus optimum.
72 Rebus in magnis omnibus placere difficile *eſt*.
73 Labor nullum dedecus *eſt*: ſed ignavia dedecus.
74 ———Furiæ, quæ ſub terrâ
Homines puniunt, quicunque perjurium commiſerit.
75 ———Contentio inſatiabiliter furens,
Martis homicidæ ſoror & ſocia.
76 ————————Lis autem litem viciſſim gignit.
77 Pereas Diiſque inimice, & hominibus infidelis,
Frigidum qui in ſinu varium habebas anguem.
78 Ex æquo inter utroſque judicate, neque in gratiam.
79 Extinxit lucernam ſtultus *quidam* pulicibus à multis
Quum morderetur, & dixit non amplius me videtis.
80 Ede quietus ô hoſpes ſedens, aut abi alió.
81 Bona loquentes, mala autem in mente profundè cogitabant.
82 Bona dicere ſemper de cunctis pulchrum eſt: turpia vero
Quamvis ſint iſta meriti quæ dicimus. (grave,
83 Bona & mala Deorum in genibus poſita ſunt.
84 Boni quidem ſimpliciter, omnifariam vero mali.
85 Bonum & illud eſt, quando nuncius prudens fuerit.
86 Bonum enim eſt ad Jovem manus attollere, ſi fortè miſereatur.
87 Rurſus & ille bonus, qui benè monenti paruerit.
88 Probus mihi videtur eſſe *&* commodus, utinam & illi
Jupiter bene vertat, quodcunque mente ſuâ cogitat.
89 A bonis enim *viris* bona diſces: ſi verò malis
Commiſcearis, perdes & quam habebas mentem.
90 ——————Licet quidem dormire,
Licet etiam oblectantes ſe-invicem audire.———
91 Eſt aliud quidem pejus, aliud verò melius factum cujuſque.
92 Hic ſit tibi maritus, quem parentes decreverint
93 ————————Adhuc enim & ſpei ſors ſeu locus. (to.
94 Bene verò animadverſionem immortalium beatorum obſerva-
95 Rectâ quidem menſurâ à vicino mutuum accipe, rectâq; redde.
96 Benè quidem conſtitutum virum malè conſtituere facile *eſt*.
Benè verò conſtituere male conſtitutum difficile *eſt*.

67 Beatus

Theog. 97 Εὐδαίμων εἴην, καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι,
Κύρν᾽· ἀρετῆς δ᾽ ἄλλης οὐδεμιᾶς ἔραμαι.

Anthol. 98 Εὐδαίμων πρῶτον μὲν ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων,
Εἶτα δ᾽ ὁ μὴ γήμας, τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.

H.O.ά.] 99 Εὑδέμεναι μαλακῶς, ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.

Theog. 100 Εὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλευς φυλάκεσσι μελήσει.

Phocyl. 101 Εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.

H.O.π΄. 102 ——————— Εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ᾽ ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

H.O.ξ΄. 103 Εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει.

Theocr. 104 Εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷα, δυσσεβέων δ᾽ οὔ.

H.O.γ΄. 105 Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ᾽ ἄνθρωποι.

H.Il.ί. 106 ——— Ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διῒ χεῖρας ἀνασχών.

Hom. 107 ——— Ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.

Theog. 108 Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον, ἄνδρα τε μάργον,
Ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ᾽ ἄρουραν ἀροῦν.

H.Il.ί. 109 Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.

H.O.ρ΄. 110 ——— Ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.

Theog. 111 Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ἐξαπατῆσαι,
Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾷν.

H.O.μ΄. 112 ——————— Ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν
Αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

H.Il.ί. 113 Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ βάζει.

H.O.λ΄. 114 Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴκων ἀπατήλια βάζει.

97 Beatus sim & Diis charus immortalibus,
Cyrne: virtutem vero aliam nullam cupio.
98 Fœlix *est* primò quidem qui cuiquam nihil debet,
Deinde qui uxorem non duxerit, tertiò qui liberis caret.
99 Dormi molliter, hic enim mos est senum.
100 Dormiamus: custodia vero urbis custodibus curæ erit.
101 Facundiam exerce; quæ magno omnibus erit emolumento.
102 ————————Cubile
Penuriâ incubantium malis araneis jacet obsitum.
103 Gloriabundus aliquod verbum dicam: vinum enim jubet.
104 Piorum liberis bona *eveniunt*, impiorum verò non.
105 Ora: omnes utique Diis indigent homines.
106 Projice telum in virum *hostem sc.* postquam ad Jovem manus
107 —Habet Deus vindicem oculum. (sustuleris.
108 Odi vero mulierem circumcursantem, virúmque procacem,
Qui alienum vult arvum arare.
109 Invisa mihi ejus dona: æstimo autem eum mancipii in loco.
110 Invisi quidem omnes, quia mala machinantur.
110 Inimicum quidem difficile *est* & malevolum decipere,
Cyrne: amicum autem amico facile *est* decipere.
112 ————————Molestum autem mihi est
Iterum clarè enarrata recensere.————
113 Invisus enim mihi ille *est* æquè ac inferni portæ,
Qui aliud occultat animo, aliud loquitur.
114 Invisus enim mihi ille æquè ac inferni portæ
Est, qui egestati succumbens fallacia loquitur.

Z.

Anthol. 1 Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
Ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

H. Il. δ'. 2 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

H. Il. ρ'. 3 Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει.

H. Il. υ'. 4 Ζεὺς ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν, ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.

H. O. α'. 5 ———Ζεὺς αἴτιος ὅς τε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ.

H. O. ζ'. 6 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.

Theog. 7 Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ·
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.

Theog. 8 Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
Μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Hesiod. 9 ——— ———Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.

Hesiod. 10 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει στυγερώπης.

Phocyl. 11 Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φαύλων δ' ὑπόεργος.

Theog. 12 Ζητῶμεν δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.

Z.

1 JUpiter Rex, bona quidem & precantibus & non precantibus
Nobis largire : mala autem & à precantibus depellas.
2 Jupiter qui hominibus arbiter belli est.
3 ———Jupiter tamen omnia dirigit.
4 Jupiter virtutem viris augétque minuítque
Prout voluerit, is enim potentissimus omnium.
5 ———Jupiter autor *est* qui dat
Viris rerum inventoribus, prout velit unicuique.
6 Jupiter ipse distribuit felicitatem *externam* hominibus
Bonis atque malis, prout vult unicuique.
7 Jupiter enim sanè libram inclinat aliàs alii :
Aliàs quidem ditescere, aliàs verò nihil habere.
8 Jupiter virum perdat cœlestis, qui sodalem
Mollia garriens fallere vult.
9 ———Æmulatur vicinum vicinus
Ad divitias festinantem : bona verò contentio hæc mortalibus.
10 Livor autem homines calamitosos omnes
Malè-sonans, malis-gaudens sequetur horribili aspectu.
11 Æmulatio bonorum bona, malorum verò prava.
12 Quæramus verò ulceri remedia nascenti.

Η.

H.O.σ'. 1 Η Ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
Rhian. 2 Ἦ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἁμαρτίνοοι πελόμεσθα
Anthol. 3 Ἡ βραδύπους βουλὴ μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.
Theocr. 4 ——— Ἦ γὰρ ἔρωτι
Πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.
Theog. 5 Ἡ δ' ἀρετὴ τὸ δ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,
Κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ.
Hesiod. 6 Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
H.Il.α'. 7 Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες.
H.Il.σ'. 8 ——— Ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι·
Κεῖται Πάτροκλος. ———
H.O.ξ'. 9 Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὀμόσας περ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Theog. 10 Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤ μ' ἀποειπὼν
Ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.
Anthol. 11 Ἡ μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπή.
Anth. 12 Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον· ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.
H.Il.ι. 13 Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται. ———
14 Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται,
Εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πολλὰ χερειοτέρη.
H.Il.ο. 15 ——— Ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Phocyl. 16 Ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
H.O.σ'. 17 ——— Ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις.

18 ———

H.

1 AN exultas, quòd Irum vicisti mendicum?
2 Certè quidem multùm omnes animis erramus.
3 Tardum consilium multò præstantius: at citum
Semper sequentem pœnitentiam habet.
4 ———Enimvero amori
Sæpe, ô Polypheme, non pulchra pulchra apparent.
5 Virtus verò præmium inter homines optimum,
Pulcherrimúmque portatu est viro sapienti.
6 Malum verò consilium consultori pessimum *est*.
7 Certè lætaretur Priamus Priamíque filii.
8 ———Certè admodum triste
Audies nuntium, quod non debuit accidisse:
Jacet Patroclus.———
9 Certè admodum tibi animus in pectore incredulus,
Adeò te neque jurans permovi, neque tibi persuadeo.
10 Aut me ama puram afferens mentem, aut me aversatus
Odio prosequere, manifestè contentionem suscipiens.
11 Magna est doctrina in hominibus silentium. (parata sunt;
12 Medietas enim optimum est, quoniam summa ita naturâ com-
Ut pericula adducant, infima vero injuriam patiantur.
13 An soli diligunt uxores inter homines
Atridæ? nimirùm quisquis bonus & prudens *est*
Suam ipsius *uxorem* amat & curat.———
14 Adolescentia stolida semper mortalibus est,
Si verò justitiam violat, multò pejor.
15 ———An tibi frustrà
Aures ad audiendum sunt, mens autem periit & pudor?
16 Nimius luxus ad immodicos trahit amores.
17 ———Certè tibi vinum possidet mentem, vel tibi semper
Talis mens est, unde etiam vana loqueris.

H.Il.γ'. 18 ——— Ἦ τέ κεν ἤδη
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργας.

H.Il.ι. 19 Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

H.O.δ'. 20 —— Ἦ τοι ζωὴν βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι.

Phocyl. 21 Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.

Ep.Gr. 22 Ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Theog. 23 Ἥβῃ τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
Γῆς, ὀλέσας ψυχήν, κείσομαι ὥστε λίθος.

Theog. 24 Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρὸς,
Πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Theog. 25 — Ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ' ἐπιλείπει.
Κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Theog. 26 Ἤδη νῦν αἰδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν·
Αὐτὰρ ἀναίδεια γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Theog. 27 Ἥδιστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.

Ep Gr. 28 Ἥδιστος βίοτος σὺν φόβῳ ἐστὶ Θεοῦ.

Phocyl. 29 Ἡδὺς ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.

H.Il.χ. 30 Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι.

Mimn. 31 Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη
Ἦρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇ αὔξεται ἠελίου.

H.Il.μ'. 32 Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

H.O.ρ'. 33 Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃται.

Epigr. 34 Ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
Ἔσσεαι· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερον.

Theog. 35 Ἢν δέ τι καί ποθεν ἐσθλόν, (ἃ πολλάκι γίγνεται ἀνδρί)
Πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχει.

Bion. 36 Ἦν μάκαρ Αἰακίδας, ἑτάρω ζώοντος, Ἀχιλλεύς.

Phocyl. 37 Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ Θεὸς μετέπειτα δικάσσει.

Phocyl. 38 Ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρόν, σεο χεῖρα μιαίνεις.

Pyth. 39 Ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.

Epigr. 40 Ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος, εἰν ἁλὶ δ' οὔπως
Εὐμαρὲς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

H.Il.ε. 41 —— Ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;

18 ——Certè jam
Lapideam induiſſes tunicam, ob mala quæ feciſti.
19 Nunquid reſipiſces? flexibiles certè *ſunt* mentes bonorum.
20 ——Utique cum Jove mortalium haud quiſquam contenderit.
21 Avaritia mater *eſt* mali omnis.
22 Beneficium mutare naturam non poteſt.
23 Pubertate me oblectans ludo: diu enim ſub
Terrâ, amiſſâ animâ, jacebo ſicut lapis.
24 Pubertas & juventus allevat mentem viri,
Multorum vero effert animum in errorem.
25 —Pubertatem amabilem lamentor, quæ me relinquit;
Ploróque moleſtam ſenectutem inſtantem.
26 Jam nunc pudor quidem inter homines periit:
At impudentia terram obit.
27 Jucundiſſimum eſt conſequi id, quod quiſque appetit.
28 Suaviſſima vita eſt cum timore Dei *conjuncta.*
29 Voluptas vir prudens vocatur inter cives. (puerum facit.
30 Dies, quo-quis-orphanus fit, ab omnibus æqualibus derelictum
31 Nos autem velut folia producit floridum tempus
Veris, cum ſubito ſplendor ſolis augetur.
32 Nos autem magni Jovis obediamus conſilio;
Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.
33 Dimidium enim virtutis aufert altitonans Jupiter
Viro, quo primùm die ſervus is eſſe incipit.
34 Si inops ſis, moleſtum eſt: conjugem habes? non ſine cura
Eris: uxorem non duxiſti? vitam ſolitariam agis,
35 Si verò quippiam mihi alicunde boni, (qualia ſæpe contingunt
Multas ſalutationes & amicitias habeo. (viro,)
36 Erat felix Æacides, ſocio vivente, Achilles.
37 Si tu malè judicaveris, te Deus poſtea judicabit.
38 Si enim interfeceris hoſtem, tuam manum polluis.
39 Aurigam rationem ſtatuas in ſummo loco optimam.
40 Terra quidem dat longam vitam, ſed inter verſantes in mari
Non facile eſt canum viri videre caput.
41 Num quis eſt mortalium per rotundam terram
Qui adhuc immortalibus mentem & conſilium indicabit?

Theocr. 42 ——Ἦρα τότ' ἦσαν
Χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησε φιληθείς.
H.Il.α. 43 Ἧς ὑπεροπλείῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
H.Il.ρ'. 44 Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
Hesiod. 45 Ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
Hesiod. 46 Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.

Θ.

Tyrt. 1 ——Θάνατος δὲ ποτ' ἔσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσι.——
H.Od.η. 2 ——Θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθει.——
Calab. 3 Θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς ἐλαφρότερος δέ τε θυμός,
Τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζει.
H.O.β'. 4 Θάρσει, μηδ' ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥ-δε γε βουλή.
Theocr. 5 Θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε, τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
Anthol. 6 Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ.
H.O.σ'. 7 ——Θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Q.Cal. 8 ——Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
Ἀνέρες ἐξαλέονται.——
H.Od.ι. 9 ——Θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων.——
H.Il.φ'. 10 ——Θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
H.O.δ'. 11 ——Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Theog. 12 Θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.

42 ———Certè olim erant
Aurei homines, cùm redamabat amatus.
43 Sua ſuperbia forſan aliquando animum perdet.
44 Jaculabor enim & ego: hæc verò & Jovi omnia curæ erunt.
45 Aurora enim operis tertiam ſortitur partem.
46 Aurora tibi promovet quidem viam, promovétque laborem.

Θ.

1 ———MOrs autem aderit, quandocunque
Parcæ deſtinaverint.———
2 ———Audax enim vir in omnibus melior
Operibus eſt.———
3 Audax juvenis & levis eſt animus.
Idcirco ſanè etiam alta ſapiens vana profert.
4 Confide, nutrix, quia non abſque Deo hoc conſilium eſt.
5 Confidere oportet, chare Batte, forſan cras melius erit.
6 Citiùs faciet mel ſcarabæus, vel lac culex.
7 ———Mulcebat animum
Placidis verbis, mens autem ejus alia cogitabat.
8 ———Juſtitiam nunquam improbi
Homines effugiunt.———
9 ———Imperat unusquiſque
Liberis & uxoribus.———
10 ———Dii præſtantiores hominibus *ſunt*.
11 ———Dii omnia nôrunt.
12 Dii autem ſecundùm ſuam ipſorum omnia perficiunt mentem.

H.O.θ'. 13 ——— Θεοὶ δωτῆρες ἑάων.

H.O.κ'. 14 ——— Θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

H.O.ν'. 15 ——— Θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην, καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.

Theog. 16 Θεοῖς εὔχου οἷς ἐστι μέγα κράτος· οὔτι ἄτερ θεῶν
Γίγνεται ἀνθρώποις, οὔτ' ἀγαθ', οὔτε κακά.

H.Il.ι. 17 ——— Θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν εὐξέστοις ἐλάτῃσι.

H.Il.τ'. 18 ——— Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

H.O.δ'. 19 ——— Θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ, δύναται γὰρ ἅπαντα.

H.O.ξ'. 20 ——— Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, ττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει, δύναται γὰρ ἅπαντα.

H.O.φ'. 21 ——— Θεὸς δώσει κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσι.

Callim. 22 ——— Θεοῦ κράτος ἀσφάλιστον.

Theog. 23 ——— Θεοὺς αἰδοῦ καὶ δέδιθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
Εἴργει μήθ' ἔρδειν μήτε λέγειν ἀσεβῆ.

H.Il.μ'. 24 ——— Θεῶν ἀέκητι τέτυκτο
Ἀθανάτων, τὸ καὶ οὔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.

H.O.β'. 25 ——— Θεῶν ὑποδείσατε μῆνιν,

Anthol. 26 Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος Ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Anthol. 27 Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
Ἢν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

H.O.θ'. 28 Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. ἐπώτρυνας δέ με εἰπεῖν.

Phocyl. 29 Θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.

13 ———Dii datores bonorum.
14 ———Dii omnia possunt.
15 ———Dii autem prosperitatem dent
Omnimodam, & nequid malum publicum sit.
16 Deos ora quibus est magna potestas: nihil sine Diis
Est hominibus, neque bona neque mala.
17 ———Deus nautis exoptantibus dedit
Ventum secundum postquam defatigati fuerint politis a-
18 ———Deus omnia perficit. (bietibus. i. *abiegnis remis,*
19 ———Deus aliud post aliud
Jupiter bonúmque malúmque dat, potest enim omnia.
20 Deus autem hoc dabit, illud omittet,
Quodcunque ei libitum fuerit, potest enim omnia.
21 ———Deus dabit robur cuicunque voluerit.
22 ———Dei robur inconcussum *est*.
23 ———Deos reverere & time: hoc enim virum
Cohibet neque facere neque dicere improba.
24 ———Contra Deorum consilium fiebat
Immortalium, quocircà & haud multo tempore durabat,
25 ———Deorum timete iram.
26 Thesaurus magnus est bonus amicus, Heliodore,
Ei qui servare hunc novit.
27 Mortalia *sunt omnia* mortalium, & omnia prætereunt nos:
Sin minus, attamen nos ea præterimus.
28 Mordax enim *est* sermo *tuus*: irritasti autem me *sic* locutus.
29 Excandescentia subrepens furorem parit perniciosum.

I.

H.Il.λ'. 1 —— Ἰητρὸν μὲν οἴομαι ἕλκος ἔχοντα
χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος.

H.Il.λ'. 2 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων.

Theog. 3 Ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη.

H.O.λ'. 4 Ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον.

Epich. 5 ———— Ἵνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

H.Il.μ'. 6 Ἴομεν ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.

Anthol. 7 Ἱππεὺς ἱππεύειν ἔδαη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.

Phocyl. 8 Ἵππους δ' εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατ' οἶκον,
Ταύρους δ' ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρέας,
Γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.

9 Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε.

Melan. 10 Ἱρεὺς τὴν διδαχὴν εὐαγγελίοιο φυλάσσων
Ἱλάσκει θυσίαις, ταῖς τε ἀραῖσι θεόν.

Possel. 11 Ἴσθι ὄνος, τύχη ὅντιν' ὄνον παλαιεργὸν ἔθηκεν·
Ὃς τὸ πικρὸν στέργει οὗτος ἀνὴρ φρονέει.

H.O.τ'. 12 Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

H.O.ο'. 13 Ἶσόν τοι κακόν ἐσθ' ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ.

Theog. 14 Ἶσον καὶ σπείρειν πόντον ἁλὸς πολιῆς.

Theog. 15 Ἴσχε νόον· γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέσθω.

Theog. 16 Ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα.

I.

1 —MEdicum puto vulnus habentem
Indigere & ipſum perito medico.
2 Medicus enim vir multis æquiparandus *eſt* aliis.
3. Recta ſententia pectoribus ejus ineſt.
4 Secundum ventum miſit implentem vela bonum ſocium.
5 ——Ut *hinc* timor, *ſic* inde & pudor.
6 Ibimus, *&* vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
7 Eques equitare ſcit & cantor canere.
8 Equos generoſos quærere per domos,
Tauróſque altâ cervice, & catulos feroces,
Ducere verò bonam *uxorem* non contendimus inſipientes.
9 Equo ſeneſcenti minora onera imponito.
10 Sacerdos doctrinam evangelii obſervans
Placat ſacrificiis & precibus Deum.
11 Sis aſinus, ſors *aſpera* quemcunque aſinum laborioſum fecit:
Qui præſentem-ſortem placidè fert, ille ſapit.
12 Simulando dixit mendacia multa narrans veris ſimilia.
13 Par malum eſt, cùm quis nolentem redire
Hoſpitem impellit, & *cùm* quis abire cupientem detinet.
14 Perinde eſt ac ſeminare pontum maris albi.
15 Refræna mentem: linguam verò ſuavitas ſemper ſequatur.
16 Æquè enim omnes varia ſcimus.

K.

Hesiod. 1 Κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς.

Calab. 2 ——— Καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
Ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ' ἐπὶ κάππεσεν ὄλβος.

Theog. 3 Καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

H.Il.α. 4 ——— Καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστι.

Q.Cal. 5 Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε.

Theocr. 6 ——— Καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
Πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται. ———

Musæ. 7 Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.

Theog. 8 Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
Ἡ πενίη δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

H.O.ν'. 9 Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

Hesiod. 10 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων·
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

11 Καὶ μέγα γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ
Μνήμενος, ὅστις πολλὰ πάθοι καὶ πολλὰ ἐόργοι.

12 ——— Καὶ μῦς δάκνοι ἄνδρα πονηρόν.

Pyth. 13 Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὁπόσα φθόνον ἴσχει.

Naum. 14 Καὶ πινυτὸν δεδάηκ' ἐρεθιζέμεν ἀνέρα λώβη.

H.O.μ'. 15 ——— Καὶ που τῆσδε μνήσεσθαι οἴω.

H.O.σ'. 16 Καὶ που τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς.

H.O.α. 17 Καὶ σὺ φίλος (μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε)
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.

H.O.γ'. 18 Καὶ σὺ φίλος μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο.

19 Καὶ

K·

1 PRo virili autem facito ſacra immortâlibus Diis
, Caſtè & purè.———
2 ———Et homini ſæpe bono
Circumfuſum eſt magnum damnum,malo verò accidit felicitas.
3 Et lentus conſilio uſus cepit celerem hominem inſequens,
Cyrne, cum rectâ Deorum juſtitiâ immortalium.
4 ———Etenim ſomnium à Jove eſt.
5 Etenim beatis Diis obedire decet.
6 ————Nam in ſomnis
Omnis canis offam auguratur.————
7 Nam ob pulchritudinem, *vel ornatum* invidæ ſunt fœminæ.
8 Etenim divitias quidem habere bonos par eſt,
Paupertas verò malo congrua viro ferre.
9 Vel adverſùs trecentos ego viros pugnarem
Tecum, venerabilis Dea, quando me prompta adjuvares.
10 Et figulus figulo ſuccenſet, & fabro faber:
Et mendicus mendico invidet, & cantor cantori.
11 Et magnopere vel doloribus delectatur vir
Memorans, qui multa tulit & multa geſſit.
12 ————Et mus mordeat virum ſceleratum.
13 Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.
14 Vel prudentem novit irritare virum contumelia.
15 ————Nimirùm & horum memores futuros *nos* puto.
16 Et fortean videris magnus quis eſſe & ſtrenuus,
Quoniam inter paucos eóſque haud fortes verſaris.
17 Et tu amice, (omnino enim te video pulchrúmq; magnûmq;)
Strenuus eſto, ut quis te etiam poſterorum eximiè laudet.
18 Et tu amice nè diu procul à domo aberres.

Theog. 19 Καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
Ἕσπετο· καὶ τιμὴν καὶ κακὸς ὢν ἔλαχε.

Hesiod. 20 Καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.

Theocr. 21 Καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.

Theocr. 22 Καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἴαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ.

Theocr. 23 Καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν, ἀλλ' ὀλίγον ζῇ.

Hesiod. 24 ——Καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Mosch. 25 ——Κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα.

H.O.σ'. 26 ——Κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.

Theog. 27 ——Κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
Ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο.

Callim. 28 ——Κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.

H.O.δ'. 29 ——Κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.

Hesiod. 30 ——Κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

H.Il.δ'. 31 ——Κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

H.Il.ρ'. 32 ——Κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.

Anthol. 33 Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ
Τὸν βίον ὤλεσεν ἄν, πᾶσι φυλαττομένη.

Anthol. 34 Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου Ἑλικῶνος,
Τίκτε μοι ἄλλον Ὅμηρον ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

Musæ. 35 Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
Ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.

Phocyl. 36 Κάλλος δυσνήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσιν.

H.Il.ι. 37 Καλόν σοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κε με κήδῃ.

Theog. 38 ——Κατὰ χρήματ' ἄριστον ἁπάντων
Τὴν δαπάνην θέσθαι, καὶ μελέτην ἐχέμεν.

H.Il.ι. 39 Κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.

H. Il.φ'. 40 Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

Naum. 41 Κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.

H.O.δ'. 42 Κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμῶν τε βολαὶ κεφαλή τε ἐφύπερθέ τε χαῖται.

H.Il.σ'. 43 Κείσομ' ἐπεί κε θάνω, νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην.

Κεῖται

19 Et ſapiens peccavit, & inſipientem ſæpe gloria
Secuta eſt: & honorem, etiam qui malus erat, invenit.
20 Et laborans multò charior tàm immortalibus
Eris quàm hominibus: valde enim oderunt otioſos.
21 Et roſa pulchra eſt, & tempus eam marcidam reddit.
22 Et viola pulchra eſt in vere, & ſtatim ſeneſcit.
23 Et forma pulchra eſt puerilis, ſed brevi vivit.
24 ———Occaſio verò in omnibus optima.
25 ———Malæ mentes, dulcia verba.
26 ———Malum *eſt* lugere inceſſanter uſque.
27 ———Cum malis verò nè verſare
Viris, ſed ſemper cum bonis converſare.
28 ———Malum eſt cum Diis contendere.
29 ———Malum *eſt* vana loqui.
30 ———Malum *eſt* virum juſtum
Eſſe, ſi plus juris injuſtior habebit.
31 ———Timidos in medium coegit,
Ut vel invitus quis præ neceſſitate pugnaret.
32 ———E malis melius *eligendum* fuerit.
33 Pulchra & pretioſa eſt virginitatis ſupellex: virginitas verò
Vitam perdet, ab omnibus ſervata.
34 Calliope facunda *cuſtos* apes paſcentis Heliconis
Produce mihi alium Homerum, quoniam venit alter Achilles.
35 Pulchritudo enim celebris inculpatæ fœminæ
Acutior hominibus eſt alatâ ſagittâ.
36 Liberorum pulchritudo difficilis eſt cuſtoditu parentibus.
37 Decet te mecum eum lædere, qui me læſerit.
38 ———Pro facultatibus optimum omnium *eſt*
Sumptum facere & curam habere.
39 Occumbit pariter & deſidioſus homo, & qui multa præſtitit.
40 Occubuit & Patroclus, qui te multo præſtantior.
41 Caſtos mulierum mores pravi ſermones corrumpunt.
42 Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodíque manus,
Et oculorum jactus, capútque & ſupernæ comæ.
43 Jacebo *iners* poſtquam mortuus fuero, nunc autem intereà fa-
(mam bonam aſſequar.

44 Dependet

Epigr. 44 Κεῖται δὲ σφὶν ἀγὼν τοῦ χαλκέου ἀντὶ λέβητος·
'Αλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.

Epigr. 45 Κἢν με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
Ὄμμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Theog. 46 Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδὲν,
Κύρν' οὐδ' εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος.

Phocyl. 47 Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.

H.O.ξ. 48 ——— Κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀλήθεα μυθήσασθαι.

Pythag. 49 ———Κρατεῖν δ' ἐθίζεο τῶνδε,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ.———

Theog. 50 Κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Theocr. 51 Κρέσσον μελπομένου τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.

Bion. 52 Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεήϊα ἔργα βροτοῖσι.

Theog. 53 Κωτίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος.
Φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς, οἷσι παρῇ, μέλεται.

H.Il.λ. 54 Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.

Λ.

Bion. 1 ΛΑθόμεθ' ἦ ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
Χ' ὡς βραχὺν ἐκ μοίρας λάχομεν χρόνον.———

Phocyl. 2 Λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὐφρονέοντος.

Phocyl. 3 Λαὸς, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ, ἀκατάσχετα πάντα.

44 Dependet inter illos certamen non dè æreo lebete,
Sed quod vel vitam feret, vel mortem.
45 Licèt me abſcondas quaſi nullus homo videret,
Oculus juſtitiæ videt omnia quæ fiunt.
46 Fucato autem viro cognitu difficilius nihil eſt,
Cyrne, neque cautionis eſt majoris.
47 Communes caſus omnium: vita trochus, inſtabilis felicitas.
48 Commeatus indigi homines vagabundi
Mentiuntur, neque volunt vera loqui.
49 ——— Fortiter his imperare aſſueſce,
Ventri quidem primùm, & ſomno, & libidini,
Et iracundiæ———
50 Melior res ſanè ſapientia *eſt* vel magnâ virtute.
51 Præſtat modulantem te audire, quàm mel lingere.
52 Judicare non decet mortales divina opera.
53 Garrulo homini tacere graviſſimum onus eſt,
Loquens autem imperitus, quibuſcum eſt, oneri eſt,
54 Obtuſum enim telum viri imbellis & vilis.

A.

1 OBliti ſumus ſanè omnes, quòd mortales nati ſumus,
Et quòd breve tempus à Parca ſortiti ſumus.———
2 Accipe vel à ſervo, ſi rectè ſapiat, conſilium.
3 Vulgus, aqua, & ignis, cohiberi nequeunt omnia.

Phocyl. 4 Λαῷ μὴ πίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.

Theocr. 5 Λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τι δεῖ ἆς γόνυ χλωρόν.

Theocr. 6 Λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτῃ.

H.Il.ί. 7 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου. ———

Hesiod. 8 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί.

Epigr. 9 Λυσιμελοῦς βάκχου καὶ λυσιμελοῦς ἀφροδίτης
Γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

M.

H.Od.ά. 1 ——— ΜΑ'λα δὲ χρὴ σπεύδειν μάλ' ἔμπης.

Hesiod. 2 Μάντις δ' οὐδείς ἐστιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Ὅστις ἂν εἰδείη Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

H.O.ψ'. 3 ——Μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἵ τε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν.

4 ———Μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
Μοχθήσει ἑτέρων δρεψαμένων τὸ μέλι.

Hesiod. 5 Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

Arat. 6 ——Μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστὴ δὲ θάλασσα.

H.O.ό. 7 ———Μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.

Hesiod. 8 Μέτρα φυλάσσεσθαι.

Hesiod. 9 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτῃσι.

4 Vulgo nè fide : mutabilis ingenio eſt turba.
5 Canos facit ætas, gerendum eſt aliquid iis, quibus genua vigent.
6 Candídum eſt lilium, tabeſcit *verò* cùm decidit.
7 Deſiſte à contentione malorum-machinatrice.
8 Fames enim perpetuò ignavo comes *eſt* viro.
9 E membra-ſolvente Baccho & membra ſolvente Venere,
Naſcitur filia membra ſolvens podagra.

M.

1 ——Valdè autem oportet feſtinare tamen.
2 Vates nullus eſt terreſtrium hominum,
Qui ſciat Jovis mentem ægidem-tenentis.
3 Amentem te Dii reddiderunt, qui & poſſunt
Inſipientem facere *eum* qui vel prudentiſſimus fuerit,
Et viciſſim, eum qui deliravit, prudentiam aſſequi fecerunt.
4 ———Apis multifori in alveari
Laborabit, alii vero carpunt mel.
5 Medio parce : mala vero in fundo parſimonia.
6 ———Pleni Jovis omnes vici
Et omnes hominum cætus, plenúmque mare.
7 ———Poſtea enim doloribus etiam *ſuis* delectatur vir,
Quicunque jam valde multa paſſus, & multum jactatus fuerit.
8 Mediocritatem obſerva.
9 Nè mala lucra captes : mala lucra æqualia damnis.

Phocyl. 10 Μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς· σπείρειν ἴσον ἐς' ἐνὶ πόντῳ.
Theocr. 11 Μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἥβη.
H.Il.χ'. 12 Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Theog. 13 Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλῃ.
Theog. 14 Μή με κακῶν μίμνησκε.——
Theog. 15 Μή με δίδασκ'· οὔτοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.
Theog. 16 Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ.
H.O.π'. 17 Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ, μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος.——
Phocyl. 18 Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄληαι.
Anthol. 19 Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ,
Βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος Ἔρως.
Phocyl. 20 Μὴ πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
Phocyl. 21 Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
H.Il.κ'. 22 ——Μή τ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει.
H.Il.ι. 23 Μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι.
H.Il.δ'. 24 ——Μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
H.Il.η. 25 Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι.
Hesiod. 26 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννηφιν.
Hesiod. 27 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι,
Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Phocyl. 28 Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
Pythag. 29 Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς.
Pythag. 30 Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,
Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
Πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Phocyl. 31 Μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς, ἐπὶ πήματι πῆμα.
H.Il.ζ'. 32 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν.——
H.O.δ'. 33 Μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον.
H.Il.ε. 34 ——Μηδὲ θεοῖσιν
Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Theog. 35 Μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τι, Κύρν' ἐπιφαίνειν.
Theog. 36 Μηδὲ σ' ἄγαν κρητῆρσι λόγοισιν ἐμὴν φρένα τέρποι,
Ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

10 Nè malò benefeceris: idem eſt ac ſeminare in ponto.
11 Nè ſuperbi: ſtatim te præterit, ſicut ſomnium, pubertas.
12 Haud profectò ignaviter & ingloriè peream, (lebrando.
Sed magno aliquo facinore patrato, etiam apud poſteros ce-
13 Nè me verbis quidem cole, mentem autem habe & præcordia
14 Nè me malorum commonefacito. (alibi.
15 Nè me doce: non id ætatis ſum ut diſcam.
16 Nè mihi vir ſit linguâ amicus, ſed & re ipſâ.
17 Nè mihi magis animum impleas doloribus ——
Recordanti, valdè autem gemebundus ſum.——
18 Ne maneas cælebs, ne forté ſine nomine pereas.
19 Ne odio habeas parva: gratia parvis comes eſt,
Parvus & Paphiæ erat filius Amor.
20 Ne credas citò, priuſquam certò finem perſpicias.
21 Nè diteſcas injuſtè ſed ex juſtè partis vive.
22 ——Neque me multùm lauda, neque quicquam vitupera.
23 Noli tu omnino cum immortalibus Diis ex adverſo pugnare.
24 ——Ne mentiaris, cum ſcias vera loqui.
25 Noli præ contentionis ſtudio cum fortiore viro pugnare.
26 Neque differas ínque craſtinum, ínque perendinum.
27 Neque intra naves omnem ſubſtantiam cavas pone,
Sed plura relinquito, pauciora verò imponito.
28 Neque aliam occulta in corde ſententiam, aliam effare.
29 Nec oderis amicum tuum peccati cauſâ exigui.
30 Neque ſomnum mollibus oculis admittas,
Priuſquam diurnorum operum ſingula ter *animo* percurras:
Ubi tranſilii? quid feci? quid mihi, cum oporteret, non per-
31 Neque nuptiis nuptias inducas, malum ſuper malo. (actum eſt?
32 Neque genus patrum dedecora.——
33 Nè ſenem afflige jam afflictum.——
34 ——Neque Diis
Paria velis ſapere: quippe neutiquam gens ſimilis
Immortalium Deorum, ac humi repentium hominum.
35 Neque nimis oſtenta: malum verò eſt, Cyrne, oſtentare.
36 Neque inter pocula verbis meam mentem oblectet,
Sed faciens appareat, ſiquid poſſit, bonum.

Phocyl. 37 Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ.
Hesiod. 38 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι.
H.Οʹξ. 39 Μηδέ τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μηδέ τι θέλγε.
Theog. 40 Μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
Theog. 41 Μηδεὶς ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε, τί δ' ἔστ' ὄφελος κεῖνος ἀνὴρ φίλος ὤν;
Pythag. 42 Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ μήτε τι ἔργῳ,
Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
Theocr. 43 ———Μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.
Theog. 44 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως,
Κύρν', ἕξεις ἀρετήν, ἥν τε λαβεῖν χαλεπόν.
Theog. 45 Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα, μηδ' ἀγαθοῖσι
Χαῖρ'· ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.
46 Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν.
Theogn. 47 Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῷ δὲ δικαίῳ
Τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.
Theog. 48 Μηδενὸς ἀνθρώπων κακίας δόκει εἶναι ἑταῖρος.
Hesiod. 49 Μηδέποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.
Phocyl. 50 Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
Phocyl. 51 Μηδέποτε χρήσης πικρὸς γίνη ἀνδρὶ πένητι.
Sophoc. 52 Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου.
H.Il.ς'. 53 Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
H.Oρ'. 54 ———Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Theog. 55 Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νόον ἔχε, μηδὲ μενοίνα
Χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίγνεται οὐδεμία.
Theog. 56 Μήποτ' ἐπὶ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσῃς,
Πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίῃ.
Theog. 57 Μήποτ' ἐπαινέσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς.
Theog. 58 Μήποτ' ἐπειγόμενος πρήξῃς κακὸν, ἀλλὰ βαθείῃ
Σῇ φρενὶ βούλευσαι, σῷ ἀγαθῷ τε νόῳ.
Theog. 59 Μήποτε, Κύρν' ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
Ἀνθρώπων ὅ, τι νὺξ χ' ἡμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Theog. 60 Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρὶ
Εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι.

37 Neque præteritis malis macera cor tuum. (cat·
38 Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abdu-
39 Ne mihi mendaciis gratifeceris neque palpum obtrudas.
40 Nec mensipetas adulatores fac sodales.
41 Nullus hominum persuadeat improbum virum amare,
Quæ enim erit utilitas, ille vir amicus si sit?
42 Nemo tibi neque verbis neque factis persuadeat
Ut facias dicásve quod tibi non sit commodum.
43 ———Nemo quæ Deorum sunt vituperet.
44 Nequid nimis propera, omnium media optima,& sic,
Cyrne, habebis virtutem, quam quidem accipere difficile est.
45 Nihil nimis difficilibus contristeris mentem, neque bonis
Gaude: quoniam est viri omnia ferre boni.
46 Nihil delinquere Deorum est & cuncta rectè facere.
47 Neminem unquam malo urge: sed justo
Beneficentia nihil est melius.
48 Nullius hominum vitii videaris esse socius.
49 Nunquam miseram pauperiem animi consumptricem homini
Sustineas exprobrare Deorum munus immortalium.
50 Nunquam judicare imperitos homines siveris.
51 Nunquam fœnerator amarus sis viro pauperi. (mor negligas.
52 Neque quos odisti *hostes* nimis iniquo animo feras,neq; imme-
53 Ne amplius nunc diu hîc desideamus, neque in longum
Differamus opus, quod jam Deus dabit.
54 ———Pecora mali perdunt pastores.
55 Nunquam non faciendis mentem adhibe, neque intendas ani-
Rebus, quarum effectio est nulla. (mum
56 Nunquam ob parvam causam amicum virum perdideris,
Credens gravi, Cyrne, calumniæ.
57 Ne unquam laudes, priusquam noveris virum clarè.
58 Nunquam festinans facias malum, sed profundâ
Tuâ mente consulta tuóque bono animo. (mo
59 Nunquàm, Cyrne, loquere verbum magnum: novit enim ne-
Hominum quid nox & dies viro perficiat.
60 Nunquam, Cyrne, improbo fidens consulta cum viro,
Quando seriam rem volueris facere.

Theog. 61 Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείη
Ἀντ' ἀρετῆς σοφίης.———

H.O.χ'. 62 ———Μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

Theog. 63 Μήποτε παρ κλαίουσι καθεζόμενοι γελάσωμεν,
Τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτερπόμενοι.

Theog. 64 Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
Ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Theog. 65 Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα.

Phocyl. 66 Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.

Epigr. 67 Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.

Naum. 68 Μήτε γραῶν ποτε σοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.

69 Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Phocyl. 70 Μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.

Naum. 71 Μήτε κακὴ δμώεσσι τεοῖς ἔσο, μήτε μάλ' ἐσθλή.

Phocyl. 72 Μήτε κακοῖς ἄχθου, μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.

Theog. 73 Μήτε κακοῖσι νοσῶν λυπεῦ φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
Τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

H.O.δ'. 74 Μήτέ τι τὸν ξεῖνον συφελίζετε.———

Naum. 75 Μήτε φιλομμειδὴς μάλα γίγνεο, μήτε κατηφής.

H.O.α'. 76 Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ', οὐ γάρ πω τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.

Adag. 77 ———Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.

H.O.γ'. 78 ———Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Phocyl. 79 Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα.

Pythag. 80 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.

Epigr. 81 Μισῶ πλοῦτον ἄνευ κολάκων τροφόν, οὐδὲ παρ' ὀφρὺν
Στήσομαι· οἶδ' ὀλίγης δ' αὐτὸς ἐλευθερίην.

H.O.χ'. 82 ———Μνῆσαι δ' ἑταίροιο φίλοιο
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον.

H.O.θ'. 83 Μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῳ ζωάγρει' ὀφέλλεις.

H.O.ω. 84 Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται.

61 Nunquam mihi cura recentior alia occurrat
Præ amabili ſapientia.———
62 ———Nunquam omnino
Indulgens ſtultitiæ, magna loquere, ſed Diis
Rem committe, quoniam multo potentiores ſunt.
63 Nunquam juxta lugentes ſedentes rideamus
Noſtris ipſorum bonis, Cyrne, illætantes.
64 Nunquam malum virum amicum fac ſodalem,
Sed ſemper fuge tanquam malum portum.
65 Nunquam præſentem relinquens amicum, alium quære,
66 Nec injurius velis eſſe, neque item injuſtè agentem ſinas.
67 Neque prædivitis fortunæ eleveris impetu,
Nec tuam deprimat ſolicitudo libertatem.
68 Neque anum unquam improbam in domum tuam recipias.
69 Neque judicium facias, priuſquam utramque partem audiveris.
70 Neque fraudes necte, neque ſanguine manus pollue.
71 Nec dura famulis tuis ſis, nec valde lenis.
72 Neque malis ſuccumbe, neque item exulta gaudio.
73 Neque malis ægrotans ange mentem, neque bonis
Oblecteris repentè, antequam finem extremum videris.
74 Neque hoſpitem *aut peregrinum* vexate.
75 Nec proclivis nimium ſis ad riſum, nec triſtis.
76 Mater quidem me dicit ejus eſſe filium: at ego
Non novi, nec enim quis ſuum genitorem ipſe cognovit.
77 ———Una ſcutica omnes impellit.
78 ———Parvus lapis magnum fluctum repellit.
79 Mercedem ei-qui-laboravit da, ne opprime pauperem.
80 Merces viro amico præſtituatur digna.
81 Odi divitias ſtultas adulatorum altrices, neque juxta ſuperci-
Stabo: ſcio parci epuli libertatem. (lioſum
82 Memor ſis ſodalis chari
Qui tibi beneſeci———— (bes.
83 Memor ſis mei, quia mihi primo vitæ conſervatæ præmia de-
84 Parca funeſta, quam nullus fugit, qui natus fuerit.

H.Il.ζ'. 85 Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν.———

Bion. 86 Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλὸν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

N.

Phocyl. 1 ΝΑυηγοῦς ὄικτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος.

H.Il.ύ. 2 Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην εἰς ἀγυιὰν ἰοῦσαι
Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκὶ, χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.

Dion. 3 Νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

H.Od.ό. 4 ———Νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν.———

Menan. 5 Νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον ἢ λαλεῖν πρέπει.

Hesiod. 6 Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.

H.in M. 7 Νημερτής τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.

H.O.ρ'. 8 Νήπιοι, ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες.

H. in A. 9 Νήπιοι ἄνθρωποι, δυςλήμονες, οἳ μελεδῶνας
Βούλεσθ', ἀργαλέους τε πόνους, καὶ στεινεά θυμῷ.

Hesiod. 10 Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

11 Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, παῖδας καταλείποι.

Hesiod. 12 Νήπιος, ὃς τὰ ἕτοιμα λιπὼν, ἀνέτοιμα διώκει.

Theog. 13 Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσι,
Τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

85 Fatum neminem autumo effugisse hominum,
Neque malum, neque bonum.——
86 Forma mulieribus est res decora, viro autem fortitudo.

N.

1 NAufragorum miserere, quoniam navigatio incerta est.
2 Rixantes jactant mutuò mediam in plateam procedentes
Multa vera & non, ira verò & ista suggerit.
3 Exanimi corpori leonis insultare audent lepores.
4 ——Succenseo autem & alii
Cuicunque hospiti, qui vel immodicè diligit,
Vel immodicè odit.——
5 Juveni autem magis tacere, quam loqui convenit.
6 Navem parvam laudato, magnæ vero merces imponito.
7 Verax enim sum, neque novi mendax esse.
8 Stulti, rustici, quotidiana *& præsentia tantum* cogitantes.
9 Stulti homines, ærumnosi, qui curas
Vultis, difficilésque dolores & gemitus in animo.
10 Stulti neque sciunt quantò plus dimidium sit toto,
Neque quàm magnum in malvâ & asphodelo bonum.
11 Stultus, qui cùm patrem interfecerit, liberos relinquat.
12 Stultus *est*, qui paratis relictis, imparata persequitur.
13 Stultus *est* qui meam quidem habet mentem in custodiis,
Suam vero ipsius propriam nihil curat.

H.O.δ'. 14 Νήπιος, οὐδὲ πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγοράων.
H.Il.ζ. 15 ———Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
H.Il.η. 16 Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Menan. 17 Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
H.Il.ψ'. 18 ———Νόον νίκησε νεοίη.
19 Νόσοι δὲ θνητῶν αἱ μὲν εἰσ' αὐθαίρετοι,
Αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισι.
Soph. 20 Νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.
Theog. 21 Νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνως διάγειν.
Theog. 22 Νοῦς ἀγαθὸς καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισι πέφυκεν.
Hesiod. 23 Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ,
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.
H.O.ι'. 24 Νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι.
Tryph. 25 ———Νύκτες
Ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.
26 Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρος.———
H.Il.κ'. 27 Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
Hesiod. 28 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος, οὐδέ τι νύκτωρ.
H.Il.χ'. 29 ———Νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις.
H.O.χ'. 30 Νῦν δ' αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι αἴκε τύχοιμι.———
H.Il.ξ'. 31 Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Ἢ νέος, ἠὲ παλαιὸς, ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
H.Il.τ'. 32 Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν———
Theog. 33 ———Νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
Ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.
H.Oψ'. 34 Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι,
Τοὔνεκ' ἀτιμάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι.
Theocr. 35 Νῦν ἔγνων τὸν Ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτραφε μάτηρ·
Ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.
Non. 36 Νῦν ἔτι νῦν ἐδάημεν ἐτήτυμον, ὅττι σε λύσσης
Δαίμονος ἠερόφοιτος ἀλάστορος οἶστρος ἐλαύνει.

37 Νῦν

14 Stultus neque laborum probè gnarus, neque commerciorum.
15 ——Victoria alternat inter homines, *i. modò hos modò illos penès*
16 Victoriæ exitus pendet à Diis immortalibus. *(est.*
17 Existima communes omnes infelicitates.
18 ————Mentem superavit adolescentia.
19 Morbi mortalium alii nostrâ ipsorum culpâ,
Alii verò à Diis adveniunt.
20 Morbos necesse *est* à Deo immissos perpeti.
21 Sine curis hilariter vive.
22 Mens bona & lingua: at hæc in paucis sunt.
23 Morbi autem hominibus tam interdiu, quam noctu,
Ultrò oberrant, mala mortalibus ferentes.
24 Morbum nullo modo licet à Jove magno *missum* effugere.
25. ————Noctes
Hominibus afferunt celeris terrores animi.
26 Nycticorax canit lethiferum.———
27 Nunc enim profectò omnibus in novaculæ stat acie
Aut valde luctuosus interitus Achivis, aut vita.
28 Nunc enim genus est ferreum : nunquam nec die
Quiescit à labore & miseriâ, neque nocte.
29 ———Nunc verò confertim omnia lues.
30 Nunc rursus scopum alium, quem nondum quisquam attigit,
Tentabo, si quidem attingere possim.———
31 Nunc verò esto *aliquis* qui isto melius consilium proponat
Seu juvenis, seu senex, mihi certè id lubenti fuerit.
32 Nunc utique ego iram pono, neque enim me oportet
Indesinenter *adeò* semper irasci.———
33 ———Nunc verò qui patrat *scelus*
Effugit, pœnam autem alius posteà fert. (bus indutus sum,
34 Nunc autem quia squalore obsitus, sordidísque corpore vesti-
Ideò contemnit me, & negat me eum esse *qui sum*.
35 Nunc scio quid sit amor : sævus est Deus : certe leænæ
Mammam suxit, & in saltibus eum educavit mater :
Qui me penitùs urens ad ipsa ossa usque penetrat.
36 Nunc ampliùs scimus verè, quod te in rabiem
Dæmonis aereus execrandi stimulus impellit.

H.O.ρ'. 37 Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

Melan. 38 Νῦν οὖν ἤδη ἀγαθὴ ψυχὴ τὴν σάρκα λιποῦσα
Ἐν λαμπροῖς παραμένει δώμασιν οὐρανίοις.

H.Il.ή. 39 Νὺξ ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.

Ξ.

H.O.τ'. 1 Ξεῖν', ἤτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.

H.O.ξ'. 2 Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἔστ', οὔτ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι.———

Musæ. 3 Ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις.

Adag. 4 ———Ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.

Theog. 5 Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόληΐ τε παντί τε δήμῳ
Ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένοι.

Theog. 6 Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι· ὄφρα τις ἥβης
Ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων, καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῇ.

H.Il.σ'. 7 Ξυνὸς ἐνυάλιος καὶ τὸν κτανέοντα κατέκτα.

37 Nunc jam prorſus omnino malus malum ducit,
Sic ſemper ſimilem ducit Deus ad ſimilem.
38 Nunc igitur egregia anima relicto corpore
In ſplendidis volitans domiciliis cœleſtibus.
39 Nox jam adeſt, bonum etiam *eſt* nocti parere.

Ξ.

1 HOſpes, certè quidem ſomnia inexplicabilia, incerta
Sunt, neque omnia perficiuntur hominibus.
2 Hoſpes, haud mihi fas, etſi pejor te veniat,
Hoſpitem contemnere.———
3 Hoſpes, tuis verbis forſan & cautem moveres.
4 ———Lignum tortum haud unquam rectum.
5 Commune verò bonum hoc civitatíque omníque populo,
Quiſquis vir paſſis pedibus inter propugnatores ſtat.
6 Communitèr autem hominibus præcepto dabo: ut quis puberta-
Nitidum florem habens & mentibus bona cogitet. (tis
7 Communis eſt Mars, & occidentem occidit.

O.

H. Il. α. 1 ——Ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς (λαοί
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ
Theocr. 2 ——Ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.
H. O. σ'. 3 ——Ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
H. O. φ'. 4 ——Ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε.——
Anthol. 5 Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστον· ἔχει δ' ἔτι καλὸν ἐν αὐτῷ,
Τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.
Anth. 6 Ὁ φθόνος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων·
Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον,
Τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν· ἀλλά τις εἴην
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Æschyl. 7 Ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς, σοφός.
H. Od. η. 8 Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλή, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Hesiod. 9 Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει, ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.
Theog. 10 Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
Μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν, καὶ χάριν ἐξοπίσω.
Theog. 11 Οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
H. O. δ'. 12 Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
H. in A. 13 Οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
Theocr. 14 ——Οἱ δὲ ποθεῦντες, ἐν ἤματι γηράσκουσιν.
H. O. σ'. 15 ——Οἱ δ' ἔτοι οὐχὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
H. O. υ. 16 Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελοίων ἀλλοτρίοισι.
Theocr. 17 Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
Theocr. 18 Οἵ με φίλοι προδιδοῦσιν· ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι.

19 Οἱ

O.

1 ——HIc enim, *Deus sc.* regi iratus tem populi.
Morbum in exercitum misit malum, peribant au-
2 ——Deus enim novit judicare.
3 ——Ille enim *Deus sc.* benè novit omnia,
Fortunam infortuniúmque mortalium hominum.
4 ——Hic postquam mentem læserat vino,
Insaniens mala fecit.——
5 Invidia est res pessima: habet tamen nonnihil in se boni,
Tabefacit enim invidorum oculos & cor.
6 Invidia miseratione, secundum Pindarum est melior:
Illi quibus invidetur, splendidam agunt vitam,
At valde infelicium miserescimus: esse autem velim
Neque nimis felix, neque nimis miserabilis ego.
7 Qui utilia novit, non qui multa novit, sapiens.
8 Pyrus post pyrum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficus autem post ficum.
9 Sibi ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans.
10 At probi plurimùm fruuntur beneficio accepto,
Memoriámque habent beneficiorum, & gratiam postea.
11 Boni exulant, civitatem verò mali administrant.
12 Semper volunt Dii memores esse *nos* præceptorum.
13 Illi quidem id credent, quoniam & verum est.
14 ——Qui autem amant in die senescunt.
15 ——Tibi autem haudquaquam
Obtemperabunt: jam enim ipsis instat fatalis dies.
16 Illi jam maxillis ridebant alienis, *h. e. risu ficto.*
17 Mortales sumus, crastinum verò non prospicimus.
18 Amici me produnt: quoniam inimicum fugio.

Theog. 19 Οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
Πλούτῳ· τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένη πενίῃ.

Theog. 20 Οἴ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο·
Τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τοῦ δ' ἀπανισαμένης.

Athen. 21 Οἱ πίνουσι μόνον βατράχων τρόπον οὐδὲν ἔδοντες.

H.O.φ. 22 Οἱ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.

H.O.θ'. 23 Οἵ τε φιλόξεινοι καί σφι νόος ἐστὶ θεουδής.

H.Il.λ'. 24 Οἶδα γὰρ ὅ, ττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο.

25 Οἶδε θεὸς ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης.

Theocr. 26 ——— Οἴζυον οὐδὲν ἀρέσκῃ.

H.Il.ζ'. 27 Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν·
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
Ὣς ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.

Arat. 28 Οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
Χειροτέρην, ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.

Heſiod. 29 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφι.

30 Οἶκος καὶ πάτρη βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
Φροντίδες ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

31 ——— Οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.

H.O.ξ. 32 ——— Οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.

Theog. 33 Οἶνε, τὰ μέν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε πάμπαν
Οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.

H.Il.η 34 Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.

Theog. 35 Οἶνόν τοι πίνειν πουλὺν κακόν· ἢν δέ τις αὐτὸν
Πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸς, ἀλλ' ἀγαθός.

H.O.β,. 36 Οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

H.O.β. 37 Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα μυελὸς ἀνδρῶν.

Anthol. 38 Οἶνος ἔπος προσένηκεν, ὅπερ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.

39 Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ
Ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Ἀΐδην.

Panyaſ. 40 Οἶνος μὲν θνητοῖσι θεῶν πάρα δῶρον ἄριστον,
Πινόμενος κατὰ μέτρον· ὑπὲρ μέτρον δὲ, χέρειον.

Athen. 41 Οἶνος μὲν φρονέοντας ἐς ἀφροσύνην ἀναβάλλει.

42 Οἶνος μέν τ' ὀλίγος μέγ' ὄνησ', ὁ δ' ἀθέσφατος ἀσ

43 Οἰνό

19 Alii quidem vitium tectum habent
Opibus: alii verò virtutem perniciosâ paupertate.
20 Hei mihi ob pubertatem & senectutem exitialem:
Hanc quidem imminentem, illam verò discedentem.
21 Bibunt tantùm ranarum more nihil comedentes.
22 Sibi ipsi primo malum invenit vino gravatus.
23 Qui hospitales *sunt*, etiam eis mens est pia.
24 Scio enim quòd ignavi quidem recedunt à pugnâ.
25 Novit Deus & arenæ numerum & mensuram maris.
26 ———Nihil quod molestum est placet.
27 Qualis foliorum generatio *est*, talis *est* & hominum:
Folia alia quidem ventus humi fundit, alia vero sylva
Virescens producit, veris autem succrescunt tempore:
Sic hominum generatio, hæc quidem oritur, illa verò occidit.
28 Qualem aurei patres progeniem reliquerunt
Pejorem, vos verò liberos deteriores procreabitis.
29 Domi præstat esse, quoniam noxium quod foris *est*.
30 Domus & patria vitæ gratia: superfluæ autem
Curæ hominibus non vita, sed labor.
31 ———Domus propria domus optima.
32 Cura-rei-domesticæ, quæ nutrit claros liberos.
33 Vinum, partìm quidem te laudo, partìm verò culpo: nec tamen te omninò
Neque unquam odisse, neque amare possum.
34 Vinum ex poculis in terram fundebant, nec quisquam sustinuit,
Bibere, priusquam libasset præpotenti Saturnio.
35 Vinum sanè potare multum malum est: si verò quis ipsum
Biberit prudentèr, non malum, sed bonum est.
36 Vinum jussit senem vel invitum saltare.
37 Vinum in amphoris, & farina medulla hominum.
38 Vinum verbum emittit, quod non dictum sit melius.
39 Vinum, & balnea, & in Venerem impetus
Breviore mittunt viâ ad inferos.
40 Vinum quidem mortalibus Deorum donum optimum est,
Moderatè sumptum: immoderatè verò, pessimum.
41 Vinum quidem sapientes ad imprudentiam redigit. (læsit.
42 Vinum quidem modicum multùm prodest, immodicum verò

H.O.φ'. 43 Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

Callim. 44 —— Οἶνος τάδε καὶ κεκρυμμένα φαίνει
Βυσσόθεν, ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

Nicer. 45 Οἶνός τοι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ·
Ὕδωρ δὲ πίνων καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.

H.O.σ'. 46 Οἷον δὴ τὸ δὲ ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι οὕτως;

H.Il.ψ'. 47 Οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι,
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.

H.O.ο'. 48 Οἶσθα γὰρ οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς,
Κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίοι,
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
Οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος, οὐδὲ μεταλλᾷ.

Theocr. 49 Ὄλβιοι εὐνάζοισθε, καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.

Bion. 50 Ὄλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεραῶνται.

Bion. 51 Ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειρίθόῳ παρεόντος,
Εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς Ἀΐδαο.

Bion. 52 Ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστης,
Οὕνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἄρητο κελεύθους

Steph. 53 Ὄλβιος ᾧ ἄλλων τὰ παθήματα ἐστὶ μάθημα.

Steph. 54 Ὄλβιος ᾧ ἑτέρου ἀτύχημα δέδωκε νόημα.

Apoll. 55 Ὄλβιος, ᾧ τε Θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγός.

H.O.ς'. 56 ——— Ὄλβον δὲ Θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.

Theocr. 57 —— Ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.

Calab. 58 ——— Ὀλοὴ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
Πᾶσι πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἀλλόθεν ἄλλα χέονται.

Epigr. 59 Ὄμμα δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

H.O.θ'. 60 ——— Ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνοι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.

Hesiod. 61 Ὄντε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
Ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἕκητι.

Phocyl. 62 Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.

H.Il.υ'. 63 Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.

Sibyl. 64 Ὁππόσα πρὶν γέγονεν, πόσα τ' ἐστὶν, ὁπόσα τε μέλ

65 Ὀπ

3 Vinum te ſauciat dulce, quod & alios
Lædit, quicunque ipſum affatim ſumit, nec moderatè bibit.
4 ———Vinum operta retegit
Ex imo fundo, atque totam hominum mentem excutit.
5 Vinum quidem gratioſo magnus eſt equus poetæ:
Aquam vero bibens bonum non componeres carmen.
6 Quale jam hoc facinus in ædibus factum eſt,
Qui hoſpitem ſiviſti adeò contumelioſè tractari?
7 Nôſti quales juvenis lapſus ſunt,
Velocior quidem animus, debile vero conſilium.
8 Scis enim qualis animus in pectore mulieris,
Illius vult domum augere, qui *poſtremus* duxerit,
Filiorum autem priorum & mariti ſui cui virgo nupta fuerat,
Non amplius recordatur mortui, neque *de eo* inquirit.
9 Felices dormiatis, & felices ad auroram perveniatis.
0 Beati qui amant, cum æqualiter redamantur.
1 Beatus erat Theſeus, cum Pirithous adeſſet,
Etiamſi implacabilis deſcenderit in Plutonis domum.
2 Beatus erat inter rigidos Axenos Oreſtes,
Quoniam communes cum eo Pylades ſuſceperat profectiones.
3 Beatus *eſt*, cui aliorum mala ſunt diſciplina.
4 Beatus, cui alterius infortunium dedit prudentiam.
5 Beatus, cui Deus omnium ſupremus eſt adjutor.
6 ———Proſperitatem Dii daturi ſunt.
7 ———Exiguo malo par eſt magnum diſſidium tollere.
8 ———Funeſtam ob orbitatem moleſta ætas
Omnibus eſt, & damna aliunde alia funduntur.
9 Oculus juſtitiæ inſpicit omnia quæ fiunt.
0 ———Simul oblectemur omnes
Convivatores & convivæ, quoniam id multò melius eſt.
1 Per quem *Deum ſc.* mortales homines *ſunt* pariter obſcuríque
Nobiles ignobileſque, Jovis magni voluntate. (claríque,
2 Telum ſanè ratio homini penetrantius eſt ferro.
3 Quale dixeris verbum, tale etiam audias.
4 Quæcunque antè fuerunt, quæ ſunt, & quæ erunt.

H. Il. ε. 65 Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.

Phocyl. 66 Ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις· ὑπερβάλλουσα δὲ, μῆνις.

H. Il. γ. 67 ————— Ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι.—————

Hesiod. 68 ——Ὅρκος πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

H. in M. 69 Ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσίν, οἷά τε φῶτες
Φιλῆται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.

H. O. β'. 70 Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι.—————

Bion. 71 Ὄρφνη γὰρ τέτακται πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι.

Orph. 72 Ὃς βρονταῖς σείεις βριαρὸν δόμον Οὐλύμποιο,
Δαίμονες ὃν φρίσσουσι, θεῶν δὲ δέδοικεν ὅμιλος,
Ὧ μοῖραι πείθονται ἀμείλικτοί περ ἐοῦσαι.

73 Ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Hesiod. 74 Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσι.

H. O. τ'. 75 Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.

Theog. 76 Ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ ποσὶν μέτρον, οὐκ ἔτι κεῖνος
Τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς, οὐδὲ νόου.

Hesiod. 77 Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Hesiod. 78 Ὃς δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

Hesiod. 79 Ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας,
Καί τε σμικρὸν ἐὸν, τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

Theog. 80 Ὃς δὲ μιῇ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
Δεινὸς, Κύρν'· ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.

H. Il. α. 81 Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

H. O. τ. 82 Ὃς μὲν ἀπηνὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ,
Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω
Ζωῷ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες.

Hesiod. 83 Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε κἂν μέγα δώῃ,
Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

84 Ὃς

65 Quoties homo vult adverſo numine cum viro pugnare,
Quem Deus honorat, mox in eum magna clades devolvitur.
66 Ira eſt cupiditas: modum vero excedens, furor.
67 ——————Fœdera fida
Tranſgreſſi pugnamus: quare nihil commodum nobis
Suſpicor perfici poſſe.———
68 ———Juramentum plurimum terreſtres homines
Lædit, quando quiſpiam volens pejeraverit
69 Moliens dolum altum in mente, quemadmodum homines
Inſidiatores agitant obſcuræ noctis in horâ.
70 Aves ſanè multæ ſub radiis ſolis
Volitant, neque verò omnes oſcines, nec ad auſpicia aptæ.
71 Tenebræ enim extenſæ ſunt ante id quod futurum eſt.
72 Qui, *Deus ſc.* tonitribus concutis validam domum Olympi,
Quem Dæmones horrent, & Deorum cœtus metuit,
Cui Parcæ obediunt quantumvis implacabiles.
73 Qui alii mala fabricatur, ſuo ipſius hepati malum fabricatur.
74 Qui mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
75 Qui verò honeſtus ipſe eſt, & honeſta mente agitat,
Hujus certè famam longè latéque extranei ſpargent
Omnes in homines, multíque ei benedicunt.
76 Quiſquis autem præterierit potûs modum, non ampliùs ille
Suæ ipſius linguæ compos eſt, neque mentis.
77 Qui verò partis adjicit, is vitabit atram famem.
78 Qui verò nec ex ſe ſapit, nec alium audiens
Animum adjicit, contrà hic inutilis homo eſt.
79 Qui verò ipſe rapuerit, impudentiâ fretus,
Quamvis ſit exiguum, *tamen* id conſtringit charum animum.
80 Qui verò unâ linguâ dupliciter habet mentem, hic amicus
Gravis, Cyrne, inimicus melior quàm amicus exiſtens.
81 Qui Diis obtemperaverit, valde exaudiunt ipſum.
82 Qui crudelis ipſe eſt, & crudelia *opera* meditatur,
Huic imprecantur omnes homines dolores in poſterum
Vivo; ac mortuo convitiantur univerſi.
83 Quiſquis enim ſponte ſuâ *dederit*, etſi multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur ſuo in animo.

H.Od.ω'. 84 Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ.

H·O·ε'. 85 ——— Ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀνασχέσθαι, σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη.

Anthol. 86 Ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
Τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρα.

Theog. 87 Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν,
Ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δήνε' ἔχειν,
Κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.

Mosch. 88 ——— Ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

Theog. 89 Ὅ, τι καλὸν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐστί,

H.O.δ'. 90 Ὅ, τι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται.

H.O.β'. 91 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς.

Theog. 92 Οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικὸς,
Πρὶν πειραθείης ὥσπερ ὑποζυγίου.

Zoro. 93 Οὐ γὰρ ἀληθείης φυτὸν ἐστὶν νῦν ἐπὶ γαίης,

Calab. 94 Οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.

H.O.τ'. 95 ——— Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.

Q.Cal. 96 Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα,
Ἀλλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης.

Theog. 97 ——— Οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
Δὶς πέλεται πρὸς θεῶν, οὐδὲ λύσις θανάτου.

Phocyl. 98 Οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.

Sol. 99 Οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.

Theogn. 100 Οὐ γὰρ ἔθ' εὑρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
Ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

H.O.ι'. 101 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.

H.O.δ'. 102 ——— Οὐ γὰρ ἔγωγε
Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος. ———

H,O.θ'. 103 Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι οἶδα κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συγχεῦσαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.

Phocyl. 104 Οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀΐδηλον ἁπάντων.

Theocr. 105 ——— Οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἐσθλοῖς
Αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.

106 Οὐ

84 Fama utique nuncia citò per urbem ibat passim.
85 ——Quascunque tibi fatale *est*
Ærumnas sustinere, tu verò *eas* tolera præ necessitate.
86 Quantò novercâ dulcior est mater,
Tantò mari cano tellus *est* amabilior.
87 Quisquis quidem putat proximum suum scire nihil,
Sed se solum varia consilia habere,
Ille sanè amens est, mente privatus bonâ.
88 ——Quoniam & lætitiæ satietas est. (cum est.
89 Quod pulchrum, amicum est : quod non pulchrum, non ami-
90 Quidnam tibi in ædibus malúmque bonúmque sit *videndum*.
91 Non enim inexpertus vaticinabor, sed benè doctus.
92 Non enim poteris cognoscere viri mentem neque fœminæ,
Priusquam tentaveris ceu jumentum.
93 Nihil veritatis nunc restat in terris.
94 Non enim sine labore hominibus crescit gloria.
95 —Non enim ignavum eum *esse* sinam, qui meum
Modium (*i.e. quadram*) gustet, etiamsi de longinquo venerit.
96 Non enim simul hominibus Dii perficiunt omnia ,
Sed cum bono malum prope stat ex quodam fato.
97 ——Non enim repubescere
Bis datur a Diis, neque fuga mortis.
98 Nihil enim intelligunt qui nunquam bona didicère.
99 Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.
100 Non enim unquam invenies populum Domini amantem adeò,
Hominum quotquot sol aspicit.
101 Non enim ego puto ullum vitæ genus exoptabilius esse,
Quàm cùm lætitia occupat populum universum.
102 ————Non enim ego
Delector luctu & lachrymis inter cœnandum.
103 Haud enim ego quicquam scio pejus aliud mari,
Ad hominem perturbandum etiamsi valde fortis sit.
104 Non enim Deus amor est, sed affectus perniciosus omnium.
105 ——Non enim ampliùs homines, ut anteà, propter præ-
Laudari cupiunt, sed victi sunt à lucris. (clara facta

Q.Cal. 106 ——Ὀυ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγῶτας
Αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος.——

H.Il.δ'. 107 Ὀυ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Q.Cal. 108 ——Ὀυ γὰρ ἔοικεν ἀφαυροτέρῳ ἀντιάασθαι.

Hesiod. 109 Ὀυ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιὴν,
Ὀυδ' ἀναβαλλόμενος.——

H.Il.ι. 110 Ὀυ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ὀυδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι ἐυναιόμενον πτολίεθρον,
Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.

H.O.σ'. 111 ——Ὀυ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστί.

H.O.κ'. 112 Ὀυ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν, ὀυδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Ἔρρε, ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.

H.O.γ'. 113 Ὀυ γάρ τ' ἀῖψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

H.Il.ω. 114 Ὀυ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Q.Cal. 115 Ὀυ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.

H.Il.ζ'. 116 Ὀυ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.

Clean. 117 Ὀυ γὰρ πλῆθος ἔχει συνετὴν κρίσιν, ὀυτε δικαίαν,
Ὀυτε καλὴν, ὀλίγοις δὲ παρ' ἀνδράσι τοῦτό κεν εὕροις.

H.Od.ι. 118 Ὀυ γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο.

H.Il.ω. 119 Ὀυ γάρ τι πρήξεις, ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
Ὀυδέ μιν ἀνστήσεις πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.

H.O.π'. 120 Ὀυ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς.

H. in V. 121 Ὀυ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε.

H.Il.τ'. 122 ——Ὀυ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Ὀυδὲ διατρίβειν, ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.

H.Bat. 123 Ὀυ δέδι' ἄνθρωπον, καὶ τὸ μέγα σῶμα φοροῦντα.

Adag. 124 Ὀυ δύναμαι τὴν αἶγα φέρειν, ἐπιτίθετέ μοι βοῦν.

H.Il.ι. 125 ——Ὀυ δή μιν ὑιαὶ, ὅς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
Ὀυδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν.

Theocr. 126 Ὀυ θεμιτὸν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν
Ὀυδ' ἔποπας κύκνοισι.——

Anthol. 127 Ὀυ θρύον, ὀυ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

128 Ὀ

106 —Non enim decet Jove magno genitos
Dedecorare patrum ſacrum genus.———
107 Non enim in mendaciis pater Jupiter erit auxiliator.
108 Non enim decet adverſùs ſuperiorem tendere.
109 Non enim deſes in opere vir implet horreum,
Neque procraſtinator.——— (aiunt
110 Nihil enim mihi tanti eſt ac anima, nec eæ quidem opes quas
Ilium habuiſſe benè habitatam urbem, (rum.
Antehac tempore pacis, priuſquam appuliſſent filii Achivo-
111 ———Non enim bonum reſpuere donum eſt.
112 Non enim mihi fas eſt hoſpitio excipere, nec comiter dimit-
Virum illum, qui Diis inviſus fuerit beatis, (tere
Abi in malam rem, quoniam certè Diis inviſus huc veniſti.
113 Non enim ſtatim Deorum vertitur mens immortalium.
114 Haud enim aliquis *fructus nec* effectus eſt frigidi luctus.
115 Haud quicquam animâ eſt viris charius aliud.
116 Nemo enim me ante fatale tempus ad inferos demittet.
117 Non enim vulgus habet prudens judicium, neque juſtum,
Neque bonum, in paucis autem hominibus hoc invenias.
118 Haud quicquam improbo ventre impudentius.
119 Haud enim quicquam efficies mœrens ob filium præſtantem,
Neque ipſum reſuſcitabis, quin *potiùs* malum aliud priùs pati-
120 Non enim uſpiam omnibus Dii apparent manifeſti. (eris.
121 Neque enim tibi aliquis timor malum pati ex me.
122 —Non enim oportet fallere-tempus hic manentes,
Neque morari, adhuc enim magnum opus infectum.
123 Non timui hominem, quamvis magnum corpus habentem.
124 Non poſſum capellam portare, imponitis mihi bovem.
125 ———Non longævus eſt, qui cum immortalibus pugnat,
Neque ipſum puerùli ad genua blandè patrem compellant.
126 Non fas eſt, o Lacon, cum luſciniis picas certare,
Neque upupas cum cygnis.———
127 Non ulvam, non malvam ventus, ſed maximas
Vel quercus vel platanos humi ſternere ſolet.

128 Certè

H.O.ρ'. 128 Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πένθος,
Ὁππότ' ἀνὴρ περὶ οἷσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
Βλήεται.——
H.O.α'. 129 Οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκέν σε κομίζει.
Hesiod. 130 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο.
H.O.α'. 131 ——Οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐοίκει.
H.O.α'. 132 Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά δέ οἱ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.
H.Il.ρ'. 133 Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς,
Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
H.Il.τ'. 134 Οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
H.O.π'. 135 ——Οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύναι γε μ' ἔχουσιν.
H.O.ρ'. 136 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι.
H.O.σ'. 137 Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ.
H.O.ζ'. 138 ——Οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι.
H.Il.ε'. 139 ————Οὐ μὲν ἔοικεν
Ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
H.Il.ρ'. 140 ——Οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Theocr. 141 Οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός.
H.Il.ψ'. 142 Οὐ μὲν πύξ γε μαχήσομαι, οὐδὲ παλαίσω,
Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσομαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσομαι, ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
H.O.θ'. 143 ——Οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ.
H.O.ξ'. 144 Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
H.O.η'. 145 —Οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
Μαψιδίως κεχολῶσθαι.
Adag. 146 ————Οὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
H.O.θ'. 147 ——Οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.

148 Οὐ

128 Certè quidem neque dolor est in animo, neque luctus,
Quando vir pro suis pugnans possessionibus
Sauciatus fuerit.———
129 Haud sanè ideò ut ignavus sis, alit te herus tuus.
130 Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bonâ: rursus verò malâ non deterius aliud.
131 ———Neque enim improbi vultum præ se ferebat.
132 Non enim ullatenùs malum *est* regnare: statim vero ei *regisc.*
Locuples fit & honoratior ipse. (domus
133 Non enim quid uspiam est ærumnosius homine,
Omnium quæ super terram spirant & repunt.
134 ——Neutiquàm indignum est etiam rege
Virum *privatum* placare, cum quis prior lacessiverit.
135 ———Neque enim deliria me invadunt.
136 Non enim abs re *est* in tempore cœnam capere. (rum,
137 Haud enim unquam putat *homo* malum se passurum in poste-
Quamdiu prosperitatem dant Dii, & *ejus* genua vigent.
138 —Non verò hoc quicquam præstantius & melius,
Quàm cum concordes consiliiis rem familiarem administrant
Vir atque uxor: magnum hoc cordolium inimicis.
136 ———Haud profectò decet
Eum, qui princeps est, malorum autorem esse Achivis.
140 —Haud bonum est insolenter gloriari.
141 Non tamen inutile *est* domo in opima aurum.
142 Non quidem pugno certabis, neque luctaberis,
Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
Curres, jam enim gravis senectus *te* urget.
143 —Haud sanè quicquam fratre inferior
Est, qui amicus fuerit prudens.
144 Haudquaquam scelesta opera Dii beati amant,
Sed justitiam diligunt, & bona opera hominum.
145 — Non mihi hujusmodi in pectore charum cor,
Temerè ut irascar. ———
146 ———Non omnia ulcera sunt sanabilia.
147 —Non omnibus Deus *ex æquo* munera dat
Viris, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam.

148 Non

Phocyl. 148 Οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπίκαιρον.

H.O. σ'. 149 ——— Οὔ πως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἄνδρα γέροντα δύῃ ἀρημένον. ———

H.O. ρ'. 150 Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης.

H.Il. γ'. 151 Οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.

Theog. 152 Οὔ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται, ὡς ἄκατος.

Pau.Sil. 153 Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν· ἀλλὰ τὸ ῥῖψαι
Φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.

Theog. 154 Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
Αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει.

H.Il. β'. 155 Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.

Co.Rit. 156 Οὐ χρὴ παννύχιον Μουσῶν θεράποντα καθεύδειν,
Ὧ βίβλοι τ' ἐπιτετράφαται, σοφίη τε μέμηλε.

Theog. 167 Οὐ χρὴ ποιμαίνειν ὅ, τι μὴ ποιμαντέον εἴη·
Οὐδ' ἔρδειν ὅ, τι μὴ λώϊον ᾖ τελέσαι.

158 Οὐ χρὴ συμποσίοισι φίλους ἀπέχεσθαι ἑταίρους
Δηρόν, ἀνάμνησις δὲ πέλει χαριεστάτη αὕτη.

phocyl. 159 Οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.

H.Il. ζ'. 160 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.

Theog. 161 Οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρείας
Νούσους, οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

H.Il. ψ'. 162 ——— Οὐδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.

H.Il. υ'. 163 Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει.
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.

Theog. 164 Οὐδ' εἰ γῆρας ἵκοιτο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδρῴη·
Ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.

H.O. ρ'. 165 ——— Οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι. ———

H.O. π'. 166 ——— Οὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισι.

Pythag. 167 Οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή.

Theocr. 168 ——— Οὐδὲ γὰρ εὕδειν
Ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.

169 Οὐδὲ

148 Non multum temporis vivimus homines, sed ad tempus.
149 ——Nullo modo æquum est cum juniore viro pugnare
Senem ærumnis fractum.——— (res.
150 Haud tu ex domo *tua* ei-qui-à te-mendicaverit vel salem da-
151 Non rejicienda sunt Deorum eximia dona.
152 Nequaquam congrua res est mulier juvenis viro seni;
Non enim gubernaculo paret, quemadmodum acatium.
153 Non vita per se jucunda est: sed expectorare
Curas ex animo canitiem inducentes.
154 Non difficile est vituperare propinquum, neque ipsum
Laudare: improbis viris hæc curæ sunt.
155 Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum
Cui populi sunt commissi, & tot res curæ sunt.
156 Non oportet per totam noctem Musarum cultorem dormire,
Cui libri commissi sunt, & sapientia curæ est.
157 Non oportet pascere quod non pascendum sit:
Neque facere quod non melius sit perficere.
158 Non oportet compotationibus amicos abstinere sodales
Diu, recordatio enim hæc est gratissima.
159 Non capit magnam doctrinam qui non didicit audire.
160 Haud ego cum beatis Diis velim pugnare.
161 Neque pretia dans mortem fugerit, neque graves
Morbos, neque malam senectutem instantem.
162 ———Nullo modo licet
In omnibus rebus peritum virum fieri.
163 Nè Achilles quidem cuncta quæ dixerit ad exitum perducet,
Sed aliud perficit, aliud verò interea imperfectum relinquit.
164 Neque si senectus venerit, opes omnes effluxerint:
Nam in isto genere opes optimum est habere.
165 ———Neque misericordia *est*
Ex alienis largiri.———
166 Nefas est *hominibus* mala struere sibi-mutuò. (portet.
167 Neque sanitatem quæ corpori debetur neglectui haberi o-
168 ———Neque enim dormire
Homines opifices improbæ curæ sinunt.

169 Nam

Epigr. 169 Οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ σταχὺν ὄμβρος ἀκαιρ
Χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Theog. 170 ——— Οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
Οὔθ' ὕων πάντας ἁνδάνει, οὔτ' ἀνέχων.

H.Il.σ'. 171 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.

Phocyl. 172 Οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν ὄντα.

H.O.μ'. 173 —— Οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισι;

H.Il.χ'. 174 Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

Solon. 175 Οὐδὲ μάκαρς οὐδεὶς πέλεται βροτὸς ἀλλὰ πονηροὶ
Πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

Theog. 176 ——— Οὐδέ με πείσεις
Οὔτέ τι μὴ πίνειν, οὔτε λίαν μεθύειν.

Hesiod. 177 ——— Οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.

Hesiod. 178 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδ

Aristop. 179 Οὐδέ ποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.

H.O.κ'. 180 Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος ἱέμενός περ
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος. ———

H.O.τ'. 181 ——— Οὐδέ τι με χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
Ἧσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί.

H.Il.ι'. 182 ——— Οὐδέ τι μῆχος
Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζευ. ———

H.O.α'. 183 ——— Οὐδέ τι σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.

H.O.ο'. 184 ——— Οὐδέ τι σε χρὴ
Πρὶν ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.

H.O.σ'. 185 ——— Οὐδέ τι σε χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν.

Theog. 186 Οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον, τοῦ 'σθλοῦ παρεόντος.

Mimn. 187 ——— Οὐδέ τις ἐστὶν
Ἀνθρώπων, ᾧ μὴ Ζεὺς κακὰ πολλὰ διδῷ.

H.Il.ρ'. 188 ——— Οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών.

189 Οὐδ

169 Nam neque agricolis post messem imber intempestivus
Utilis est, neque nautis in portu zephyrus.

170 ———Nec enim Jupiter
Neque pluens omnibus placet, neque abstinens.

171 Nam ne vis quidem Herculis effugit mortem,
Qui charissimus erat Jovi Saturnio Regi.

172 Neque mulier malum virum respuit, si dives sit.

173 Nè Diis quidem cedes immortalibus?

174 Neque lupi & agni consentientem habent animum.

175 Nullus hominum beatus est: sed mali
Sunt omnes, quotquot mortalium sol aspicit.

176 ———Neque mihi persuadebis
Neque quicquam non bibere, neque valdè inebriari.

177 ———Neque hi sanè
Senescentibus parentibus educationis prœmia reddent.

178 Nec unquam justos inter homines fames versatur.

179 Haud unquam lævem feceris asperum Echinum.

180 Neque ullum proloqui valebat verbum, cupiens licèt,
Cor dolore ingenti perculsus.———

181 ———Nec omnino me decet
Ædibus in alienis lamentantémque flentémque
Sedere, quippe pessimum *id fuerit* lugere perpetuò usque.

182 ———Neque aliqua facultas
Patrato malo erit remedium inveniendi: sed multò ante
Considera.———

183 ———Neutiquam te oportet
Puerilia consectari, quandoquidem non amplius tantillus es.

184 ———Neque te oportet
Ante tempus cubitum ire: incommodus etiam nimius som-

185 ———Haud te oportet cuiquam (nus.
De alienis invidere.———

186 Neque quisquam mutabit pejus, bono præsente.

187 ———Neque quisquam est
Hominum, cui Jupiter non mala multa dederit.

188 ———Neque parentibus (vum *fuit.*
Educationis-præmia charis persolvit, breve autem ejus æ-

Theog. 189 Οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παρὰ γίγνεται ὅσ' ἐθέλῃσιν.

Theog. 190 Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος, οὔτε πενιχρὸς,
Οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος, οὔτ' ἀγαθός.

Theog. 191 Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Theog. 192 Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσεται, οὔτε πέφυκεν,
Ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδου.

Menan. 193 Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως, δίκαιος ὤν.

Theog. 194 Οὐδεὶς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτὸς,
Ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.

195 ——— Οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Theog. 196 Οὐδείς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ———

Theog. 197 Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
Τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότερον.

Theog. 198 Οὐδεμία κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

Theog. 199 Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες.

H.O. σ'. 200 Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,
Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

Phocyl. 201 Οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.

Hom. 202 Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

Mosch. 203 Οὐδὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
Μητέρι δυσπαθέουσῃ. ———

Ep.Gr. 204 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου καθαρὴν ψευδομένου φιλίαν.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλαττόμεθ', ἀλλ' ἀγα-
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα. (πῶντες

Theog. 205 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
Ἔπλεθ', ὅσοις ὁσίης, Κύρνε, μέμηλε δίκης.

Theog. 206 Οὐδὲν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἣ τὸν ἔχοντα
Πημαίνει, θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Theocr. 207 Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Ἢ ταὶ Πιερίδες. ———

Theog. 208 Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
Αἰδοῦς, ἥτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.

Theog. 209 Οὐδένα, Κύρν', αὐγαὶ φαεσιμβρότου ἠελίοιο
Ἄνδρ' ἐφορῶσ' ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

210 Οὐδένα

189 Neque cuiquam hominum adveniunt quæ voluerit.
190 Nemo hominum neque dives, neque pauper,
Neque malus ſine Numine, neque bonus *eſt*.
191 Nemo hominum ipſe *per* omnia ſapiens *eſt*.
192 Nullus hominum neque erit, neque ortus eſt,
Qui omnibus placens deſcendit in *domum* Plutonis.
193 Nemo juſtus dives evaſit citó.
194 Nemo, Cyrne, damni & lucri cauſa ipſe *eſt*,
Sed Dii horum datores amborum.
195 ——— Nullus inopi amicus eſt.
196 Nemo profectò eſt ex omni parte beatus.
197 Nemo profectò exuli amicus & fidelis ſodalis *eſt*:
Exilio autem eſt hoc acerbius.
198 Nulla *fœmina* mali viri recuſat eſſe uxor
Divitis, ſed divitem vult pro bono.
199 Nullam unquam, Cyrne, boni civitatem perdiderunt viri.
200 Nihil imbecillius terra alit homine,
Omnium quotquot ſuper terram ſpirant & repunt.
201 Nullum ſine labore eſt hominibus facile opus.
202 Nihil occultius eſt mente hominibus.
203 Non culpanda eſt ſi propter filium lugeat
Mater afflictum. ———
204 Nihil inter viros natura gravius invenit
Homine puram ementiente amicitiam:
Non enim ut ab hoſte cavemus, ſed diligentes
Tanquam amicum, hac in re plura damna accipimus.
205 Nihil in humanis patre & matre melius
Eſt, quibus ſanctum, Cyrne, curæ eſt jus.
206 Nihil, Cyrne, irâ injuſtius eſt, quæ habentem
Lædit, animo mala gratificans.
207 Nullum contra amorem eſt remedium aliud,
Quàm Pierides. ———
208 Nullum theſaurum liberis repones meliorem
Pudore, qui bonos viros, Cyrne, ſequitur.
209 Nullum, Cyrne, radii lucem hominibus ferentis ſolis
Virum aſpiciunt, cui non reprehenſio impendeat.

Theog. 210 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
Οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.

H.Il.β'. 211 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς.——

Ep.Gr. 212 Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
Μῶμος, ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Hesiod. 213 Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται· ποιεῖσθε καλιάς.

H.Il.λ'. 214 Οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων.

H.Il.ν'. 215 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε.

H.O.δ'. 216 ——Οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω.

H.Il.γ'. 217 Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.

Hom. 218 ——Οὐκ ἄν τις μὶν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας
Νόσφι θεῶν.——

H.O.θ'. 219 Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα.——

Bion. 220 Οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.

Aristop. 221 Οὐκ ἔστι τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

Theog. 222 Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιληΐῳ ἐγκατακεῖσθαι
Τεθνεώς, ἀλλά τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

Hesiod. 223 —Οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον, οὐδὲ παρελθεῖν.

Anthol. 224 ——Οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

H.O.λ'. 225 ——Οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξί.

H.O.φ'. 226 ——Οὐκ ἐν πᾶσι πιθήσεις.

Theocr. 227 Οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορείην.

H.O.τ'. 228 Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.

H.Il.ν'. 229 Οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων,
Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.

230 Οὔποτε γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.

Theog. 231 Οὔποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεῖα πέφυκεν.

Aristop. 232 Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

Ep.Gr. 233 ——Οὔποτε φῦκος
Καὶ ψίμμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

234 Οὔπο

210 Neminem inimicorum vituperabo bonum exiſtentem,
Neque quidem laudabo, ſi malus ſit, amicum.
211 Non bonum eſt multorum imperium, unus imperator ſit,
Unus Rex.———
212 Non indoctus ſcripſit hæc Cimon, omni in opere
Momum eſſe, quem ipſe heros Dædalus non effugit.
213 Non ſemper æſtas erit: facite nidos. (ſtolidus.
214 Haud *magis* curo, quàm ſi me fœmina percuſſiſſet, aut puer
215 Non in cervicem à tergo cadat telum, neque in dorſum;
Sed vel pectoribus vel ventri occurrat.
216 ———Non enim ego
Alia præter verum dixero declinando, neque decipiam.
217 Haud tibi profuerit cithara & dona Veneris,
Et coma, & forma, cum pulveri immixtus fueris.
218 Haud quiſquam ipſum repreſſiſſet occurrens
Abſque Diis.———
219 Non rectè ſuccedunt mala opera——— (pariunt.
220 Non volo autumnum, quoniam morbum fructus autumnales
221 Si res fuit ante peracta haud quicquam poſtea efficies.
222 Non amo ſolio regio inſidere
Mortuus, ſed mihi viventi contingat bonum.
223 Non licet Jovis fallere mentem, neque præterire.
224 ——Non poſſibile eſt male uſum hominem
Propriis eſſe fidelem in alienis.
225 ———Haud amplius fidendum fœminis.
226 ——Non bene omnibus obedies.
227 Non dolorem, non mœrorem habent nuptiæ, ſed tripudium.
228 Non ſomnium, ſed viſio bona *eſt* quæ perfecta erit.
229 Quoniam tibi eximie præ aliis dedit Deus bellica opera,
Ideóne & conſilio vis antecellere?
At nullo modo ſimul omnia tu poteris ipſe capere.
230 Nunquam enim poteſt quod factum eſt eſſe infectum.
231 Nunquam ſervile caput rectum natum eſt.
232 Nunquam facies cancrum rectà incedere.
233 ———Nunquam fucus
Et ceruſſa facient Hecubam Helenam.

Arat. 234 Οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίσταντο,
Οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ,
Ἁπλῶς δ' ἔζωον, χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα.

H Il. κ. 235 Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.

Callim. 236 Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν·
Οὔτ' ἀρετὴ, ἀφένοιο. ——

Theog. 237 Οὔτ' ἔραμαι πλουτεῖν, οὔτ' εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Theog. 238 Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὔθ' ὑάκινθος,
Οὐδέ ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλεύθερον.

Theog. 239 Οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
Οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιλάβοις.

Theog. 240 Οὔτε γὰρ εὖ ἕρδων ἁνδάνω, οὔτε κακῶς.

H.O.γ'. 241 Οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθα. ——

Theog. 242 Οὔτε τινὰ προὔδωκα φίλον, καὶ πιστὸν ἑταῖρον
Οὔτ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

H.O.ι'. 243 —— Οὔτι ἔγωγε
Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.

H.Il.γ'. 244 Οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν. ——

Hesiod. 245 —— Οὔτι πως ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

H.O.ι'. 246 Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήϊον ἔσαι.

Theog. 247 Οὔτις ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ.

Hesiod. 248 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω.

Nonn. 249 Οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος, ἄλλον ἐπ' ἄλλου
Μόχθον ἔχων. ——

Arat. 250 Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
Ζώομεν ἄνθρωποι. ——

H.Il.β'. 251 Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Theogn. 252 Οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

253 Οὐχ

234 Nondum diram contentiónem noverant, (tum,aut bellum'
Neque disceptationem querimoniis plenam, neque tumul
Simpliciter autē vivebant,periculosúmq; procul aberat mare.
235 Nondum totum dictum erat verbum, quum advenerunt ipsi.
236 Neque sine virtute divitiæ possunt viros promovere:
Neque virtus sine divitiis.———
237 Neque amo dives esse, neque opto: sed mihi liceat
Vivere ex modicis, nullum habenti malum.
238 Neque enim ex scillâ rosæ nascuntur, neque hyacinthus,
Neque unquam ex ancillâ filius ingenuus.
239 Neque enim pontum seminans profundam segetem metas,
Neque malis benefaciens, beneficium vicissim accipias.
240 Neque enim benefaciens placeo, neque malè.
241 Nunquam in concione diversum dicebamus,neque in consilio,
Sed eundem animum habentes, mente & prudenti consilio
Consultabamus.———
242 Neque quenquam prodidi amicum & fidelem socium,
Neque in meo animo servile quicquam inest.
243 ———Haud quicquam ego
Patriâ possum dulcius aliud videre.
244 Non mihi *tu* causa es, Dii mihi autores sunt,
Qui mihi immiserunt bellum lachrymosum.——
245 ——Nusquam licet Jovis mentem evitare.
246 Utin ego ultimum edam post suos socios,
Alios verò priùs: hoc tibi hospitale-donum erit.
247 Nullus vir, amice Cyrne,compedes fabricat sibi.
248 Ille quidem longè optimus est, qui ex se per omnia sapit,
Considerans quæcunque dein & postremò sint meliora.
249 Sic enim hominum se habet vita, aliam ex aliâ
Ærumnam habens.———
250 Sic enim afflicti & errabundi alibi alii
Vivimus homines.———
251 Itâ scilicet Jovi præpotenti placiturum videtur,
Qui jam multarum urbium diruit arces
Et adhuc etiam diruet: ejus enim potentia est maxima.
252 Adeò nihil sanè erat charius aliud patriâ.

H,o.χ'. 253 Οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

Phocyl. 254 Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον.

Theog. 255 Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
Ἐν μέσσῳ στηθῶν ἐν συνετοῖς φύεται.

Musæ. 256 Ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
Ἕλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.

Π.

Hesiod. 1 —Παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Phocyl. 2 Παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἤπιος ἴσθι.

Theog. 3 Πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιηρὸν ἔφυ.

H.Il.δ'. 4 Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.

Ep.Gr. 5 Πᾶν τὸ περισσὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
Ὡς καὶ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Stob. 6 Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.

Theocr. 7 Πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἠγάγεθ' Ἥραν.

Porph. 8 Πάντα θεοῦ πλήρη, πάντη θεὸς ἐστεφάνωται,
Πάντα ζωογονῶν ὁπόσα πνείει τε καὶ ἕρπει.

Hesiod. 9 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας.

Ruf. 10 Πάντα σέθεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα
Ἐχθαίρω, συγκροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

H.Od.ί. 11 —Πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον
Ὥστε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.

13 Πάντες

253 Haud fas eſt interfectis hominibus inſultare.
254 Non ſanctum eſt occultare improbum virum nè puniatur.
255 Oculi, & lingua, & aures, & mens virorum,
In medio pectorum in prudentibus ſunt.
256 Oculus via eſt (*ad amorem ſc.*) ab oculi ictibus
Vulnus delabitur, & in præcordia viri manat.

II.

1 —PAſſus verò ſtultus ſapuit.
2 Liberis autem tuis ne difficilis, ſed lenis eſto.
3 Omnis enim coacta res moleſta eſt.
4 Totum cum benè expolivìſſet, aureum impoſuit apicem.
5 Omne nimium intempeſtivum, quoniam proverbium eſt vetus,
Quòd etiam mellis nimium eſt fel.
6 Omnia *ſunt* riſus, & omnia cinis, & omnia nihil. ! (nonem.
7 Omnia mulieres nôrunt, etiam quomodo Jupiter duxerat Ju-
8 Omnia Deo plena, undequaque Deus circumfuſus,
Omnia vivificans, quæcunque ſpirant aut repunt.
9 Omnia videns Jovis oculus, omniáque advertens.
10 Omnia tua amo: ſolum autem judicio carentem oculum
Odi, odioſis viris ſe delectantem.
11 Omnes verò dolos & conſilium texui
Utpote pro vitâ, ingens enim malum propè erat.

12 Omnia

H.O.μ'. 12 Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι·
Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Pall. 13 Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα καὶ τρεφόμεσθα,
Ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.
Solon. 14 Πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισι.
Arat. 15 ——Πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
H.Il.π'. 16 ———Πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Theog. 17 Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασι,
Παντοῖαι δ' ἀρεταί, καὶ βιότου παλάμαι.
H.Il.χ'. 18 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο.———
Pythag. 19 ———Πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
H.Il.ν'. 20 Πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Theog. 21 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον.
Phocyl. 22 Πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
H.O.θ'. 23 Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
H.Il.ν'. 24 Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Phocyl. 25 Παρθενίην τηρεῖν· πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
Hesiod. 26 Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
H.Il.ξ'. 27 Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
Phocyl. 28 Πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
Theog. 29 Πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν,
Οὔθ' ἔρξαι δύναται· γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.
30 Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πολεμίζεται αὔραις,
Τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
Pallad. 31 Πᾶς τις ἀπαίδευτος φρονιμώτατος ἐστι σιωπῶν.
Theog. 32 Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
Πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.
Anthol. 33 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονά φημι
Τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
Phocyl. 34 Πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
Ep.Gr. 35 Πᾶσιν ἀπαγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.
Orph. 36 Πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὄσσοις,
Ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δία τὸν πάντων μεδέοντα.
Theog. 37 Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε
Ποῖ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.

38 Πατρὶ

12 Omnia quidem invisa sunt lethi genera miseris mortalibus:
Fame autem miserrimum mori & fato fungi.
13 Omnes morti servamur & nutrimur,
Ut grex porcorum temerè mactatorum.
14 Prorsus verò Deorum occulta mens *est* hominibus.
15 ———Omnino verò Jove indigemus omnes.
16 ———Undique malum malo accumulatur.
17 Omnigenæ nequitiæ inter homines sunt,
Omnigenæque virtutes, & vitæ artes.
18 Omnimodæ virtutis memor sis.———
19 ———Sed omnium maximè teipsum reverere.
20 Omnium rerum satietas est, & somni, & amoris,
Cantúsque suavis, & egregiæ saltationis.
21 Omnium quidem non nasci hominibus optimum est.
22 Omnium modus optimus *est*, transgressiones verò vitiosæ.
23 Juxta verò poculum vini ad bibendum, cum animus ferret.
24 Ultra vires non licet quantumvis prompto & cupienti pug-
25 Virginitatem custodi: fidémque in omnibus serva. (nare.
26 Virginem verò ducito, ut mores castos doceas. (tum.
27 Blandiloquentia, quæ pellexit mentem valdè etiam pruden-
28 Omnis enim opus fugitans homo de furtivis vivit manibus.
29 Omnis enim vir paupertate domitus, neque quicquam dicere,
Neque facere potest: lingua verò ei ligata est.
30 Omnis enim sub instabilibus vita subjicitur auris,
Huc & illuc frequenter exagitata.
31 Omnis indoctus sapientissimus habetur cum silet. (rem,
32 Unusquisque divitem virum honorat, contemnit verò paupe-
Omnibus verò hominibus ea inest mens.
33 Omnibus enim hominibus longe meliorem dico
Apertam inimicitiam dolosâ amicitiâ.
34 Omnibus justa tribue, neque judicium ad gratiam trahe.
35 In omnibus jubeo, *ut* nihil supra modum *sit*.
36 Omnibus enim mortalibus mortales pupillæ in oculis,
Infirmíque sunt ad videndum Jovem omnia curantem.
37 Omnibus sanè factis periculum inest, neque quis dignoscit
Quò appulsurus sit re incipiente.

38 Parenti

Oppian 38 Πατρὶ δὲ γηράσκοντι νέον θάλος υἱέες εἰσιν.

Theog. 39 Πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν, οὔτ᾽ ἐπὶ δήμῳ
Τρέψας, οὔτ᾽ ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.

H.Il.γ'. 40 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπής.———

H.O.β'. 41 Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται,
Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

Theog. 42 Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
Ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχε.

Theog. 43 Παύροισιν πίσυνος μεγάλ᾽ ἀνδράσιν ἔργ᾽ ἐπιχείρει.

44 Παυρολόγοι πολιοὶ τοῦ γήρατος ἄνθεα θνητοῖς.

Theog. 45 Παύρους εὑρήσεις, Πολυπαΐδη, ἄνδρας ἑταίρους
Πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους.

Theog. 46 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὕροις κεν ἑταίρους,
Κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμοῦ ἀμηχανίῃ.

H.Od.ή. 47 Πείσεται, ἅσσά οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Theog. 48 Πέπνυσο, μηδ᾽ αἰσχροῖσιν ἐφ᾽ ἔργμασι μηδ᾽ ἀδίκοισι
Τιμὰς, μηδ᾽ ἀρετὰς ἕλκεο, μηδ᾽ ἄφενος.

Gal. 49 Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείῃ,
Καὶ πόνος ἐνδελεχὴς πράγματα πάντα τελεῖ.

Hesiod. 50 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ᾽ ἀγαθὸς μέγ᾽ ὄνειαρ.

Apoll. 51 Πήματα γάρ τ᾽ ἀΐδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι.

Theog. 52 Πίστει χρήματ᾽ ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ᾽ ἐσάωσα·
Γνώμη δ᾽ ἀργαλέη γίγνεται ἀμφοτέρων.

Hesiod. 53 Πίστεις δ᾽ ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

Theog. 54 Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερύσασθαι
Ἄξιος.———

H.O.ό. 55 Πλαγκτοσύνης οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσι.

Hesiod. 56 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Hesiod. 57 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ᾽ ἐπιθήκη.

Theog. 58 Πλήθει δ᾽ ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε,
Πλουτεῖν· τῶν δ᾽ ἄλλων οὐδὲν ἄρ᾽ ἦν ὄφελος.

Theog. 59 Πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Theocr 60 Πλήρεές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα.———

Phocyl. 61 Πληρώσας σέο χεῖρ᾽, ἔλεον χρήζοντι παράσχου.

62 Πλοῦς

38 Parenti senescenti novum robur sunt filii,
39 Patriam ornabo opimam civitatem, neque ad populum
Versus, neque iniquis viris obediens.
40 Pauca quidem *loquebatur*, sed valde argutè : quoniam non
Neque in verbis peccans.——— (multiloquus *erat*,
41 Pauci enim filii similes patri sunt,
Plerique pejores, pauci verò patre meliores.
42 Paucis hominum virtus & pulchritudo obvênit :
Beatus est, qui hæc ambo sortitus est.
43 Paucis viris fidens magnas res aggredere.
44 Pauciloqui cani senectæ flores sunt inter homines.
45 Paucos invenies, O Polypæda, viros amicos
Fideles in difficilibus rebus persistentes.
46 Paucos curatores fideles invenias licèt sodales
Positus in magnâ animi anxietate.
47 Patietur, quæcunque ei fatum Parcæque graves
Nascenti nèrunt filo quando ipsum peperit mater.
48 Sapito ; neque turpibus ex factis neque injustis
Honores neque potentiam trahe, neque divitias.
49 Lapidem concavat stilla aquæ assiduitate,
Et labor assiduus omnia opera perficit.
50 Noxa *tam magna est* malus vicinus, quantum bonus commodum.
51 Damna enim inexpectata Dii mortalibus distribuunt.
52 Fide opes perdidi, diffidentiâ autem servavi :
Consilium verò difficile est amborum.
53 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt viros.
54 Fidelis vir auróque & argento rependi
Dignus est.
55 Vagatione non est pejus aliud hominibus.
56 Nam plena quidem terra est malis, plenúmque mare.
57 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
58 Vulgo autem hominum virtus unica est hæc,
Ditescere : sed aliarum rerum nullus sanè usus.
59 Præterquàm divitiarum omnis rei est satietas.
60 Plenum tibi melle est pulchrum os.———
61 Impletâ manu tuâ, misericordiam egeno exhibe.

Anthol. 62 Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν, χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
Πολλάκι ναυηγῶν πταιόμεθ' οἰκτρότερα.

Theog. 63 Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμεροέστατε πάντων,
Σύν σοι, καὶ κακὸς ὢν, γίγνομαι ἐσθλὸς ἀνήρ.

Sol. 64 Πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ
Ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφήν.

Phocyl. 65 Πλοῦτον ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον.

Anthol. 66 Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
Ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Theog. 67 Πλοῦτος καὶ σφίν θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
Οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑποκορέσαις.

Theog. 68 Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.

Theog. 69 Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισι.

Phocyl. 70 Πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.

Phocyl. 71 Πνεῦμα γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.

Ep.Gr. 72 Πνεῦμα ἐὰν θεὸς ἀΐδιον καθαρόν τε καὶ ἁγνὸν,
Τῶν ἁγνῶν δέχεται ἱερὰ μοῦνα φρενῶν.

Anthol. 73 Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις
Φροντίδες, ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
Τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ' ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος.

Ep.Gr. 74 Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἑρμῶν,
Ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

H.Il.δ'. 75 ———Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

Apoll. 76 ———Πολέων δέ τε μῆτις ἀμείνων.

77 ———Πόλις ἄνδρα διδάσκει.

H.O.δ'. 78 Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσι.

Hesiod. 79 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
Χρηΐζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ. (θον.

H.Il.ψ'. 80 Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ' ἦλ-

Theog. 81 Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται.———

H.O.χ'. 82 Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.

Anthol. 83 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

84 ———Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.

Theog. 85 Πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

62 Vita est navigatio periculosa, tempestatibus enim oppressi in
Sæpe miserabiliùs naufragis afficimur. illâ
63 Plute, Deorum pulcherrime & desiderabilissime omnium,
Tecum, & malus si sim, fio bonus vir.
64 Ac divitiæ quidem quas Dii tribuerint, manent homini
Stabiles ab imo fundo ad verticem usque.
65 Divitias possidens, tuam manum pauperibus porrige.
66 Divitias quidem divitis habes, animam vero pauperis,
O hæredibus dives, at tibi pauper.
67 Opes & sapientia mortalibus inexpugnabilis *res* semper:
Neque enim opibus animum exaturaveris.
68 Divitiæ animi solæ sunt divitiæ veræ.
69 Divitiarum autem nullus est finis certus hominibus.
70 Divitiis nè parcas: sed recordare quod mortalis es.
71 Spiritus enim est Dei *donum* mortalibus accommodatum, & i-
72 Deus spiritus æternus existens purus & castus (mago Dei.
Castarum solùm mentium sacra recipit.
73 Quodnam vitæ iter quis insistat? in foro quidem *sunt*
Rixæ, & molesta negotia, domi verò
Curæ, in agris satis laborum; in æquore verò
Metus, in externâ autem *regione* si quid habeas, timor.
74 Quum fecisset sumptum in somnis avarus ille Hermon,
Præ ingenti dolore seipsum strangulavit.
75 ——Quale tibi verbum effugit vallum dentium?
76 ———Multorum verò consilium melius *est*.
77 ————Respublica virum docet.
78 Multa enim mala patitur filius patre peregrinante
In ædibus, cui non multi opitulatores fuerint.
79 Multa autem ignavus vir vanæ spei innitens,
Indigens victùs, mala cogitavit animo. (transierunt.
80 Multa vero acclivia, declivia, præruptáque transversáque
81 Multa me & intelligentem prætereunt.
82 Multa quidem in ædibus nefaria, multa autem in agrò.
83 Multa cadunt inter calicem supremáque labra.
84 ——Multa mentiuntur poetæ.
85 Sæpe enim animum fallunt species.

86 Sæpe

Theog. 86 Πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν, ἐσθλὸν ἔθηκε,
Καί τε δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν, ἔθηκε κακόν.

Phocyl. 87 Πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσε.

Theog. 88 Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον, ἄμεινον·
Ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν, λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Sol. 89 Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος.

Naum 90 Πολλάκι δ' ἤπιος ἄνδρα καὶ ἄφρονα μῦθος ἔθελξεν.

Tyrt. 91 Πολλάκι δηϊοτῆτα φυγὼν καὶ δοῦπον ἀκόντων
Ἔρχεται· ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.

Hes. 92 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ.

Theog. 93 Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὑρεῖν
Ἔργ' ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Phocyl. 94 Πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

95 Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε.

Theog. 96 Πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν·

Anthol. 97 Πολλάκις αἱ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

98 Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψε
Κρυπτόμενον.

Phocyl. 99 Πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρραλέοισιν ἄπιστον.

Theog. 100 Πολλοὶ ἀπείρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν·

Η.Ο.ψ. 101 ——Πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

102 Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.

103 Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι παῦροι δέ τε Βάκχοι.

Theog. 104 Πολλοὶ πὰρ κρητῆρι φίλοι γίγνονται ἑταῖροι,
Ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Theog. 105 Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀΐδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
Ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.

Theog. 106 Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.

Theog. 107 Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται;
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα.

Phocyl. 108 Πολλοί τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.

Theog. 109 Πολλοῖς ἀνθρώποις γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται
Ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

Theog. 110 Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφρονέοντας.

111 Πολλῷ

86 Sæpe enim putans se facturum malum, bonum fecit;
Et putans se facturum bonum, fecit malum.
87 Sæpe enim vir percutiens invitus cædem perpetravit.
88 Crebrò enim malum reconditum intus melius est:
Bonum vero foràs egressum, melius est quàm malum.
89 Sæpe enim ex modico dolore magnus fit morbus.
90 Sæpe virum insipientem sermo lenis demulcet.
91 Sæpe *quis* elapsus è pugnâ sonitúque telorum
Evadit: sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
92 Sæpe universa civitas viri mali pœnas luit.
93 Sæpe præter opinionem & spem contingit invenire
Res virorum: consiliis verò non respondet finis.
94 Sæpe *unà* cum malis moriuntur qui cum illis sunt.
95 Sæpe etiam stultus vir opportunum loquitur.
96 Sæpe sanè vincit & malus virum bonum.
97 Sæpe *muli* pretiosum auri onus habentes
Magnum in dorso, gramen *tamen* edunt solùm.
98 Sæpe ira mentem hominum detexit
Latentem.————
99 Sæpe in vita etiam confidentibus diffidendum.
100 Multi inexpertam opinionem habent bonorum.
101 Multi enim malos dolos meditantur.
102 Multi quidem *sunt* thrioboli, pauci verò viri vaticinantes.
103 Multi quidem *sunt* ferulam ferentes, pauci verò Bacchi.
104 Multi juxta craterem amici fiunt sodales:
In seriâ autem re pauciores.
105 Multi divitias habent imperiti: alii autem honesta
Quærunt gravi oppressi paupertate.
106 Multi sane fucatos fallaces mores habentes,
Occultant, induentes animum diurnum.
107 Multi quidem divites sunt mali, boni vero pauperes;
Sed nos cum illis non commutabimus.
108 Multi sane potûs & cibi sunt amici.
109 Multis hominibus linguæ ostia non adjacent
Congrua, & ipsis multa non curanda curæ sunt.
110 Multos sane satietas viros perdidit insipientes.

Theog. 111 Πολλῷ τοι πλέονας λιμὸς κόρος ὤλεσεν ἤδη
Ἄνδρας.——

Q.Cal. 112 ——Πολὺ λώϊον ἄνδρες
Ἔργῳ ἐποίχονται ὁππότ᾽ εἰσορόωσιν ἄνακτες.

H.O.φ'. 113 ——Πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν οὗθ᾽ ἕνεκ᾽ αἰεὶ
Ἐνθάδ᾽ ὁμιλέομεν ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.

Phocyl. 114 ——Πόνος δ᾽ ἀρετὴν μέγ᾽ ὀφέλλει.

H.Eryt. 115 Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου.

Pythag. 116 Πραέσι δ᾽ εἶκε λόγοις, ἔργοισί τ᾽ ἐπωφελίμοισι.

Theocr. 117 Πράσσομες οὐκ ὡς λῶστα Θυώνιχε.——

Phocyl. 118 Πρέσβυν ὁμήλικα πάτρος ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

Theog. 119 Πρῆγμα δὲ τερπνότατον, οὗ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Theog. 120 Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτὴν
Γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.

H.O.π'. 121 Πρῆξαι ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.

Theog. 122 Πρήξας δ᾽ οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας,
Δρήσας δ᾽ οὐκ ἔδρησ᾽, ἤνυσα δ᾽ οὐκ ἀνύσας.

Pythag. 123 ——Πρήξῃς δ᾽ αἰσχρόν ποτε μήτε μετ᾽ ἄλλου
Μήτ᾽ ἰδίῃ.——

Theog. 124 Πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεο πᾶσι·
Παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

Pythag. 125 Πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ᾽πίστασαι ἀλλὰ διδάσκευ
Ὅσσα χρεών· καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.

Hesiod. 126 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ᾽ ἀργαλέων, αἵτ᾽ ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.

Theog. 127 ——Πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
Οὐ συνετὰ θνητοῖς πείρατ᾽ ἀμηχανίης.

H.O.ζ'. 128 ——Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε πτωχοί τε.——

Apoll. 129 Πρὸς δ᾽ ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖο.

Anthol. 130 Προσδοκίη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.

H.Il.ζ'. 131 Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

132 ——Πρότερος γέγονεν, καὶ πλείονα οἶδεν.

111 Multo sanè plures quam fames, satietas perdidit jam
Viros.———
112 ———Multo melius viri
Opus adeunt, quando intuentur Domini.
113 ———Multo melius est
Mori, quam vivos frustrari eâ rè cujus gratiâ jugiter
Hîc versamur, expectantes diebus singulis.
114 ———Labor autem virtutem magnopere adjuvat.
115 O honoranda terra, omnium largitrix, dulcium opum datrix.
116 Lenibus cede verbis, factísque utilibus.
117 Non optime nobiscum agitur, ô Thyoniche.———
118 Senem æqualem patris, paribus *cum patre* honoribus venerare.
119 Res vero jucundissima est quod quis amat assequi.
120 Rei infectæ difficillimum est finem
Cognoscere, quomodo sit eam Deus perfecturus.
121 Quippiam facere arduum est inter plures existenti,
Viro licet forti, quoniam multo potentiores sunt.
122 Agens verò non egi, & non finivi finiens;
Faciensque non feci, perfecíque non perficiens.
123 ———Turpe vero quicquam nunquam facias, nec cum alio
Nec tecum.———
124 Rem verò ne amicis omnino communica cum omnibus:
Pauci sanè è multis fidelem habent mentem.
125 Nihil autem illorum age, quæ ignoras, sed disce
Quæcunque opus est: atque ita jucundissimam vitam transi-
126 Prius namque in terrâ vivebant familiæ hominum (ges.
Seorsìm absque malis, & sine difficili labore,
Morbísque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
127 ———Et ante id quod futurum est
Non intelligibiles *sunt* humanæ fines invaliditatis.
128 ———A Jove enim sunt omnes
Hospitésque & mendici.——— (det.
129 Ad hoc verò ampliùs gravissimum aliud malum malis impen-
130 Expectatio mortis gravissima est molestia.
131 Ante leo, post draco, media autem chimæra.
132 ———Prior genitus fuit, & plura novit.

Phocyl. 133 Πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
Orac. 134 Πρῶτα θεός, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
H.O.λ. 135 Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.
H.O.ρ'. 136 Πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτόν.
H.O.ρ'. 137 Πτωχῷ βέλτιόν ἐστι κατὰ πτόλιν, ἠὲ κατ' ἀγροὺς
Δαῖτα πτωχεύειν.———
Phocyl. 138 Πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
H.O.ρ'. 139 ——Πτωχῶν γε θεοί, καὶ ἐριννύες εἰσί.
Naz. 140 Πῦρ ἐγγὺς καλάμης οὐκ ἀσφαλές.———
Orph. 141 Πῦρ, καὶ ὕδωρ, καὶ γαῖα, καὶ αἰθὴρ, νύξ τε καὶ ἦμαρ·
Πάντα γὰρ ἐν Ζηνὸς μεγάλου τάδε δώματι κεῖται.

P.

Lin. 1 ῬΑ'δια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.
H.Il.ε. 2 Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἄνδρεσσι γίγνεται ἀλκή.
H.Il.λ'. 3 Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαιμεν.———
Hesiod. 4 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
H.O.γ. 5 Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Hesiod. 6 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
Theocr. 7 Ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.

8 ——

133 Primùm Deum cole, postea verò tuos parentes.
134 Primus Deus, dein Verbum,& Spiritus cum his.
135 Primo quidem remigium,postea verò prosper ventus.
136 Mendicum verò haud quisquam invitaverit vexaturum se.
137 Pauperi melius est in urbe *populosâ* quam ruri
Victum mendicare.———
138 Mendico statim da, neque cràs venire jube.
139 —Pauperum Dii *præsides*, & furiæ *ultrices* sunt.
140 Ignis prope stipulam non est tutus.———
141 Aqua, & ignis, & terrâ, & æther, nóxque & dies;
Omnia enim hæc in Jovis magni ædibus posita sunt.

P.

1 FAcilia omnia Deo perfectu sunt, & nihil impossibile.
2 Facilè autem conspicua Jovis hominibus fit potentia.
3 Facilè integri defessos viros prælio
Repuleritis.———
4 Facile verò corrigit tortuosum, & superbum desiccat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
5 Facilè Deus, si velit, & è longinquo virum servare poterit.
6 Facilè enim (*Deus sc.*) extollit, facilè etiam clarum deprimit,
Facilè præclarum minuit, & obscurum adauget.
7 Cum præclara facinora patrassent sapientes vates nacti sunt.

H.Il.ρ΄. 8 ——— Ῥεχθὲν γέ τε νήπιος ἔγνω.

Theog. 9 Ῥήδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ᾽κ κακοῦ ἐσθλόν.

Theog. 10 Ῥηΐδιη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
Τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ χαλεπὴ, Κύρνε, πέλει παλάμη,

H.O.π΄. 11 Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠ μὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι.

H.Mer. 12 Ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

13 Ῥήματα μὲν βύαστος, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύει.

Anthol. 14 Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε· πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις,
Ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.

Anthol. 15 Ῥῶ καὶ λάμβδα μόνον κόρακας κόλακάς τε διΐστη,
Οὐκοῦν ταυτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ;
Τοὔνεκά μοι βέλτιστε τόδε ζῶον πεφύλαξο,
Εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Σ.

Anthol. 1 ΣΑυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
Καὶ τότ᾽ ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίαν.

Herod. 2 Σαυτὸν γινώσκων εὐδαίμων, Κροῖσε, περάσεις.

H.Il.ά. 3 ——— Σέθεν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Οὐδ᾽ ὄθομαι κοτέοντος.

H.O.μ΄. 4 Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο.

Phocyl. 5 Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.

8 ———Quod *ſemel* factum eſt ſtultus cognovit.
9 Facile *magis* ex bono facere malum, quàm ex malo bonum.
10 Faciliſque actio inter homines malitiæ:
Boni autem difficilis, Cyrne, eſt conatus.
11 Facile eſt Diis, qui cœlum latum habitant,
Tum illuſtrem reddere mortalem hominem, tum etiam affli- (gere.
12 Facilè enim ſuadebat Jovis mens ægiferi.
13 Verba quidem byſſus *ſunt*, mala verò mente machinatur.
14 Abjice luctus, ne labora quantum tempus hic manes,
Quaſi *reſpicias* ad illam totam poſt hæc vitam.
15 Rho & Lambda ſolùm adulatores & corvos *Græcis* diſtinguunt,
Nonne igitur Corax, idem eſt ac ſcurrilis Colax?
Igitur, ô chariſſime, hoc animal cave
Intelligens viventium corvos eſſe aſſentatores.

Σ.

1 TEipſum priùs metire, & noſce teipſum,
Et tum metieris ingentem terram.
2 Teipſum noſcens fœlix, Crœſe, evades.
3 ———Te verò ego non curo
Neque tui irati rationem habeo.———
4 Ad Syrenas primùm pervenies, quæ omnes
Homines cantu-demulcent, quicunque ad eas acceſſerit.
5 Virtutis amor honeſtus eſt: at veneris auget dedecus.

Theog. 6 Σιγᾷν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν·

Ep.Gr. 7 Σισυφίην κατὰ γαῖαν ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
Ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;

H.O.ν'. 8 ———Σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Anthol. 9 Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
Τὴν σπουδὴν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

H.Il.α'. 10 Σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.

H.O.ψ'. 11 Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.

H. in M' 12 Σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅ ττι μενοινᾷς.

Naum. 13 Σοὶ δ' οἰκωφελίη μελέτω, μέγαρόν τε φυλάσσειν·

H.Il.ψ'. 14 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.

H.O.κ'. 15 Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστί.

Ev. Par. 16 Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τάδε.

Theog. 17 Σοὶ μὲν τοῦτο, θεὰ, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Theog. 18 ———Σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
Ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

Anthol. 19 ——Σοφίης πόνος ὄρθιος· ἣν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
Τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.

20 ———Σοφόν τι χρῆμ' ἄνθρωπος.

Theocr. H.Il.ι'. 21 ———Σπείσαντ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός.

H.O.γ'. 22 Σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα, τοῖο γὰρ ὥρη,
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον ———

Phocyl. 23 Σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπάρατος ὅστις ἀρεῖται.

Phocyl. 24 Σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.

Phocyl. 25 Στέργε τεὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἥδυτερον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι,
Καὶ πόσις ᾗ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος;

Mosch. 26 Στέργετε τοὺς φιλέοντας· ἵν' ἦν φιλέητε, φιλῆσθε.

Phocyl. 27 Στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίζων θεράποντα.

Galen. 28 ———Στρεβλὸν ξύλον οὐδέ ποτ' ὀρθόν.

H.Il.υ'. 29 Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν.———

Hesiod. 30 ———Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.

Hesiod. 31 ———Σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐγκάτθεο θυμῷ.

32 ——

6 Tacere autem non volunt mali mala garrientes:
Sed boni omnium modum sciunt habere.
7 Sisyphiá in terrâ ó lucri-cupidum genus
Latronum, cur Deorum non timetis iram?
8 ——Tacitè *&* *quietè*
Perfer dolores multos, injurias sustinens virorum.
9 Scena omnis *est* vita, & lusus; aut disce ludere,
Sepositis curis, aut ferto dolores.
10 Sceptriger rex, cui & Jupiter prærogativam dedit.
11 Tibi semper cor durius est lapide.
12 Tibi autem promptum est discere, quodcunque cupis.
13 Tibi cura rei familiaris sit, & custodiæ domûs.
14 Tibi Dii pro his gratiam amplam referant.
15 Tibi verò in pectore mens *est mulceri &* incantari nescia.
16 Hæc tibi videntur, illa verò mihi.
17 Tibi quidem hoc, ô Dea, parvum, mihi verò magnum.
18 —Sapientiam sapientissimus non refugit,
Sed amat, animum verò non potest explere.
19 —Sapientiæ labor arduus: cum verò ad summum
Terminum perveneris Musarum Gratias consequêris.
20 ——Sápiens quædam res est homo.
21 Libaverunt & biberunt quantum voluerit animus.
22 Postquam libaverimus, lectum curemus, ejus enim hora adest,
Jam enim lux abiit in occasum.——
23 Semina ne furare: execrabilis est quisquis abstulerit.
24 Lancem ne impellas in alteram libræ partem, sed æqualem tra- (he.
25 Ama tuam conjugem; quid enim suavius & præstantius,
Quam si viro consentit chara uxor usque ad senectam,
Et maritus suæ uxori, neque inter eos incidit contentio?
26 Diligite amantes; ut si ametis, redamemini.
27 Notas ne servo imprimas, probro eum afficiens.
28 ——Lignum incurvum nunquam rectum *erit*.
29 Volubilis lingua est hominum.——
30 ——Tu verò in animo tuo repone.
31 —— Tu verò hæc tuo repone in animo.

H.Il.ι. 32 ——— Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ἴσχειν ἐν στήθεσσι, φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
H.Il.ρ'. 33 ——— Σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων.
Phocyl. 34 Συγγενέσιν φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
H.Il.ν'. 35 Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.
Theog. 36 ——— Σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.
Theog. 37 Σὺν σοὶ, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
Ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος, ἐφήμερον.
H.Il.κ. 38 Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν
Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
39 Σὺν τῷ Θεῷ πλῶν, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.
H.O.ι. 40 Σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
——— Τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
H.O.ι'. 41 Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
H.Il.ι. 42 Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων.
Orph. 43 Σῷ δὲ θρόνῳ πυρόεντι παρεστᾶσιν πολύμοχθοι
Ἄγγελοι, οἷσι μέμηλε βροτοῖς ὡς πάντα τελεῖται.
Phocyl. 44 Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες ἐς αὐτὴν
Λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
Anthol. 45 Σῶμα πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
Καὶ δεσμὸς κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων·
Ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
Τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.
Anthol. 46 Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
Ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.
Phocyl. 47 Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.

32 ———Tu magnum animum
Cohibe in pectore, clementia enim melior.
33 ——Tu quidem ſic curris incomprehenſibilia perſequens.
34 Cognatis amorem tribue, juſtámque concordiam.
35 Collatæ enim vires proſunt, virorum etiam valdè timidorum.
36 ———Cum malis enim miſcentur bona.
37 Tecum, Cyrne, affecto malè mœremus omnes:
Sed ſane alienus dolor diem unum durat tantum.
38 Duobus enim ſimul euntibus, unus ante alterum videt
Quid commodius-factu ſit: ſolus autem unus ſi intelligat,
Tamen ei hebetior mens eſt, lubricúmque conſilium.
39 Cum Deo navigans, vel ſuper vimine naviges.
40 Improbe quoniam hoſpites non reverebaris tuâ in domo,
———Ideo te Jupiter ultus eſt & Dii alii.
41 Infælix cur vis irritare crudelem hominem?
42 Durus, neque rationem habet amicitiæ ſodalium.
43 Tuo throno (*ſc. ô Deus*) igneo aſtant laborioſi
Angeli, quibus curæ eſt, ut hominibus omnia perficiantur.
44 Corpus enim ex terrâ habemus, & omnes in eam
Reſoluti pulvis ſumus: cœlum verò ſpiritum recipit.
45 Corpus eſt animæ paſſio, ſepulchrum, mors, dolor, neceſſitas,
Et vinculum forte, & ſupplicium tormentorum.
Sed quando ex corpore exiverit, quaſi à vinculis
Mortis, fugit ad Deum immortalem.
46 Multa corpora nutrire, & multas domos ædificare,
Semita ad pauperiem eſt promptiſſima.
47 Temperantiam exerce, & obſcœnis factis abſtine.

T.

Apoll. 1 ——— ΤΑ' δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
Orph. 2 ——— Τά τ' ἐόντα,
Ὅσσά τε πρόσθεν ἔην, ὅσσα τ' ἔσσεται ὕστερον αὖθις·
H.Il.α'. 3 ——— Τὰ χερείονα νικᾷ.
H.Il.δ'. 4 ——— Τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
H.O.θ'. 5 ——— Τά-δὲ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Theocr. 6 Τᾷ δρυῒ ταὶ βάλανοι κόσμος, τᾷ μαλίδι μᾶλα.
Soph. 7 Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.
Bion. 8 ——— Τὰς δὲ γλυκείας
Ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.
Theog. 9 Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλεε· καί ποτε φήσεις
Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.
Anthol. 10 Τέκνα πόνοι, πήρωσις ἄπαις βίος, αἱ νεότητες
Ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
Theog. 11 Τέρπεό μοι φίλε θυμέ· τάχ' ἄν τινες ἄλλοι ἔσοιντο
Ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.
H.O.ξ'. 12 ——— Τέρπεο τοῖς-δὲ
Οἷα πάρεστι· Θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, ττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλει· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Apoll. 13 Τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
Theog. 14 Τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.
H.O.υ'. 15 Τέτλαθι δὴ κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης.
Theocr. 16 Τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
Ælian. 17 Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἤπατι τεύχει.

18 Τῇ

T.

OMnia verò Jovis consiliis evenerunt.
2 ——Et quæ nunc sunt,
Etiam quotquot antea fuerunt, quotquot postea erunt.
3 ——Deteriora vincunt.
4 ——Hæc autem omnia Dii frustrata reddant.
5 ——Ea vero Deus vel effecerit,
Vel *etiam* infecta fuerint, prout illi in animo placuerit.
6 Quercui glandes decus sunt, malo sua poma.
7 Pecuniæ hominibus amicos conciliant.
8 ——Dulcem verò
Spem ad extremam usque senectutem non relinquam.
9 Hæc cum didiceris, cum bonis converſare : & aliquando dices
Bene me consulere amicis.
10 Liberi labores, orba vita mutilatio, juniores
Stulti, senes verò è contrario imbecilli.
11 Oblectare mihi chare anime, forsan mox aliqui alii erunt
Viri, ego verò mortuus terra nigra ero.
12 ——Cum voluptate fruere his
Qualiacunque adsunt : Deus autem hoc dabit, illud omittet,
Quodcunque ei libitum fuerit, potest enim omnia.
13 Jucundè ludunt, quando valdè noxia injuria abfuerit.
14 Oblectatio vincit omnia cum lætitiâ.
15 Patiens esto jam anime, & pejus aliud aliquando passus es.
16 Cicada quidem cicadæ amica, formicæ verò formica. (natur.
17 In alterum quisquis malum fabricat, in sui ipsius jecur machi-

18 Quarto

Sol. 18 Τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς ἐνὶ ἑβδομάδεσσιν ἄριστος
Ἰσχὺν, ὅι τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς.

Sol. 19 Τῇ δεκάτῃ δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο,
Οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.

H.Il.α. 20 Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.

Hesiod. 21 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

22 Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλε. ——

Hesiod. 23 Τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Theocr. 24 Τὴν παρεοῦσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;

Anthol. 25 Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
Ἄλλος τις σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Phocyl. 26 Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.

Hesiod. 27 Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι. ——

Phocyl. 28 Τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος. ——

Ep Gr. 29 Τῆς νυκτὸς τρεχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς
Οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τρεχάσῃ.

Ep.Gr. 30 Τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κακώτερον ἄλλο.

Anthol. 31 Τῆς ὥρας ἀπόλαυε· παρακμάζει ταχὺ πάντα. ——

Callim. 32 —— Τί δάκρυον ἔνδον ἐγείρεις;

Theocr. 33 —— Τί δὲ κάλλιον ἀνδράσι κεν εἴη
Ὀλβίοις, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;

Theocr. 34 —— Τί δέ τοι τὸ μέλημα;

H.O.π'. 35 —— Τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;

H.Il.ψ'. 36 —— Τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
Ὀτρύνεις; ——

H.in M. 37 —— Τί με ταῦτα τιτύσκεαι ἠΰτε τέκνον
Νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε;

H.O.ξ. 38 —— Τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ——

Calab. 39 Τίε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστι.

Theog. 40 Τίκτει τοι κόρος ὕβριν ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώποις, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

H.Il.β'. 41 Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι. ——

18 Quarto septenario quisque præstantissimus est
Robore, ipsique viri signa virtutis edunt.
19 Decimum verò siquis moderatè contigerit septenarium,
Jam non immaturus mortis fatum subeat.
20 Illam enim cantilenam magis celebrant homines,
Quæ audientibus novissima advenerit.
21 Eam verò potissimùm ducito, quæ propè te habitat.
22 Æqualem tibi uxorem quære.———
23 Malitiam quidem cumulatim capere
Facile est: brevis quippe via est, valdéque prope habitat.
24 Præsentem mulge: cur fugientem prosequeris?
25 Tuum ipsius animum delecta: molestorum verò civium
Alius de te malè, alius meliùs dicet.
26 Sapientiam sapiens dirigit, artes autem qui ejusdem est artis.
27 Ante virtutem verò sudorem Dii posuerunt
Immortales.——
28 Sed divinitùs inspiratæ sapientiæ ratio est optima.
29 Noctu quum cucurrisset in somnis aliquando piger ille Mar-
Non amplius dormivit, ne rursus curreret. (cus,
30 Nihil vanius curiositate.
31 Tempore fruere: marcescunt subitò omnia.
32 ——— Quid lachrymas dormientes expergefacis?
33 ———Quid autem pulchrius viro fuerit
Diviti, quàm gloriam bonam inter homines consequi?
34 ———Quæ autem tibi sollicitudo?
35 ———Cur me Diis assimilas?
36 ——Cur me festinantem & ipsum
Incitas?———
37 —Quid ita me observas tanquam natum
Infantem, qui valdè parva in mente nefaria novit?
38 ———Quid te oportet, talis cum sis
Temerè & frustrà mentiri?———
39 Honora viros integræ vitæ, quibus mens est firma.
40 Parit sane satietas injuriam, cum improbum opes sequuntur
Hominem, & cui non mens sana sit.
41 Honor verò ex Jove est.

H.Il.ι. 42 Τιμῆ, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.

Tyrt. 43 Τιμῆέν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
Γῆς πέρι, καὶ παίδων, κουριδίης τ' ἀλόχου.

Theocr. 44 ——Τίνα τρομέοντι γυναῖκες;

H.Il.π'. 45 Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη;

Solon. 46 ——Τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;

H.O.θ'. 47 ——Τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;

Naum 48 ——Τίς γάρ κεν ἑκὼν φίλον ἄφρενα θεῖτο;

Theog. 49 Τίς δ' ἀρετὴ, πίνοντ' ἐπιοίνιον ἆθλον ἑλέσθαι;

50 Τίς Θεὸν εἶπεν ἔρωτα; Θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
Ἔργον, ὃ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.

H.O.ω. 51 Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω,
Υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

52 Τίς πατέρ' αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα.

Theocr. 53 Τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; ——

Pythag. 54 Τλήμονες, οἵτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν,
Οὔτε κλύουσι. ——

H.O.ι. 55 Τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα.

Men. 56 Τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Phocyl. 57 Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ, μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.

Anthol. 58 Τὸ ῥόδον ἀκμάζει, βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Solon. 59 Τοιαύτη Ζηνὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἑκάστῳ,
Ὥς περ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος.

H.O.σ'. 60 Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

H.Il.ς'. 61 Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν.——

Theog. 62 Τοιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος, οὔτι μάλ' ἐσθλός,
Ὅς κ' εἴπῃ γλώσσῃ λῷστα, φρονεῖ δ' ἕτερα.

Theog. 63 Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε· κακοῖσι δὲ μήποτ' ὁμάρτει·

Anthol. 64 Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

H.Il.δ'. 65 ——Τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσετ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.

H.Il.β'. 66 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει.

67 Τόλμα

42 Honor, qui & aliorum hominum flectit animum etiam bono-
43 Honori enim est & ornamento viro, pugnare (rum.
Pro patriâ, & liberis, & tenerâ uxore.
44 ——Quem enim metuunt mulieres?
45 Curnam lachrymaris, Patrocle, sicut puella?
46 ——Quisnam satiaverit omnes?
47 ——Quis cum homine comiter eum excipiente contenderit?
48 ——Quis enim sponte stultum sibi jungeret amicum?
49 Quæ vero virtus est, bibentem vini præmium reportare?
50 Quis Deum dixit Amorem? Dei malum nullum videmus
Opus, ast hic hominum sanguine ridendo gaudet.
51 Quæ mihi dies hæc, Dii chari? certe admodum gaudeo,
Filius nepósque de virtute certamen ineunt.
52 Quis patrem laudabit, nisi infelices liberi?
53 Quis pilos pro lanis totondit?——
54 Miseri, qui bona, cum propè sunt, non inspiciunt,
Neque audiunt.——
55 Tolerabo, in pectore habens patientem animum,
Jam enim valde multa passus sum, & multa pertuli.
56 Mori enim non turpe *est*, sed turpiter mori.
57 Gladium accinge, non ad cædem, sed ad defensionem.
58 Rosa brevi tempore maturescit, cum verò præteriit *hora*,
Quærens invenies non rosam sed spinam.
59 Talis est vindicta Jovis, neque ob quodlibet,
Ut mortalis homo, est citus in iram.
60 Talis enim mens est hominum terrestrium,
Qualem diem ducit, pater hominúmque Deorúmque.
61 Tales decem mihi consiliarii *utinam* essent.——
62 Talis profecto sodalis vir amicus est non valdè bonus,
Qui dixerit linguâ optima, cogitat autem alia.
63 Bonis conversare; malos vero nunquam sequere.
64 Illis quidem qui bene habent omnis vita brevis est:
Qui verò malè, una nox immensum est tempus.
65 ——Illis utique mors, & ærumnæ in posterum
Erunt, quoniam priores præter fædera injuriam intulerunt.
66 Illis quilibet vir mandata det, quibus præfectus est.

Theog. 67 Τόλμα θυμὲ κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς.

Anthol. 68 Τόλμα καὶ εἰς ἀΐδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει.

Phocyl. 69 Τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγ᾽ ὀφέλλει δ᾽ ἐσθλὰ πονεῦντας.

Theog. 70 Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
Εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ᾽ ἐπέβαλλεν ἔχειν.

Theog. 71 Τολμᾶν χρὴ τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
Ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος.

H.O.ρ´. 72 Τολμήσεις μοι θυμὲ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθας.

Anthol. 73 Τὸν δὲ πολυκτέανον καὶ πλούσιον οὐ δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.

Anthol. 74 Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
Τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;

Hesiod. 75 Τὸν φιλέοντ᾽ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ᾽ ἐχθρὸν ἐᾶσαι·
Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

H.O.ο´. 76 Τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχῃ.

H.Il.ν´. 77 Τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ οὔτ᾽ ἄρ τρέπεται χρὼς οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν.

Theog. 78 Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ.

Theog. 79 Τοὺς δ᾽ οὐχ εὑρήσεις διζήμενος, οὐδ᾽ ἐπὶ πάντας
Ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι.

Possel. 80 Τοὺς δὲ κακοὺς ἐσορᾷ μάλ᾽ ὑπόδρα θεὸς νεμεσήσας.

Anthol. 81 Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκ ἔτι θρηνῶ,
Τοὺς δ᾽ ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

H.Il.ω´. 82 Τοὺς μὲν ἀπώλεσ᾽ Ἄρης, τὰ δ᾽ ἐλέγχεα πάντα λέλειπται.

Pythag. 83 Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ᾽ ἄγχιστ᾽ ἐγγεγαῶτας.

H.O.χ´. 84 Τοὺς δὲ μοῖρ᾽ ἐδάμασσε θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα.

H.Il.κ´. 85 Τούτου δ᾽ ἑσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
*Ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περὶ οἶδε νοῆσαι.

Theog. 86 Τούτων δ᾽ ἐκφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.

H.Od.ι´. 87 Τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος.———

Call. 88 Τρὶς δ᾽ ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον.

H.O.ζ´. 89 Τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Τρὶς μάκαρες τε κασίγνητοι.———

H.Il.ο´. 90 ———Τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται,
Δειδιότες, τυτθὸν γὰρ ὑπ᾽ ἐκ θανάτοιο φέρονται.

91 Τυδείδης

67 Confidè anime malis pariter intoleranda passus.
68 Audacia & ad inferos & ad cœlum virum fert.
69 Audacia malorum, exitiosa : sed valdè juvat bona tractantes.
70 Forti sis animo, Cyrne, in malis, postquam & in bonis gaude-
Quando te & hæc fata jubebant habere. (bas;
71 Tolerare oportet quæ dant Dii hominibus mortalibus,
Facileque ferre utramque sortem.
72 Tolerans mihi animus *est*, quia multa mala passus sum.
73 Hunc multorum possessorem & divitem justum est
Vocare, qui *rectè* uti bonis potest.
74 Mortem cur timetis, quietis parentem,
Finientem morbos, & paupertatis dolores?
75 Amicum ad convivium vocato, inimicum verò relinque:
Eum verò potissimum vocato, quicunque te prope habitat.
76 Hospes enim recordatur diebus omnibus
Hospitis, qui comitèr eum exceperit.
77 Strenui verò neque mutatur color, neque valde
Timet, cum primum ingressus fuerit insidias virorum.
78 Bonos alius valdè vituperat, alius laudat.
79 Hos verò, *amicos sc. fideles*, non invenies quærens, neque inter
Homines, quos navis non una omnes agat. (omnes
80 Malos verò intuetur admodum torvè Deus indignans.
81 Relinquentes jucundam lucem non amplius deploro,
Sed semper in expectatione mortis viventes. (sunt.
82 Illos quidem absumsit bellum, hæc vero probra omnia super-
83 Parentésque honora, & qui genere tibi proximi sunt.
84 Hos autem providentia perdidit divina, & scelesta opera.
85 Isto concomitante, etiam ex igne ardenti
Ambo redierimus, quandoquidem est egregiè prudens.
86 Horum verò indicat omnium tempus mores cujusque.
87 Aspera, *terra sc.* sed bona juvenum altrix.——
88 Ter verò purgatis Dii bona *sua* donant.
89 Ter beati tibi pater, & veneranda mater,
Ter etiam beati fratres.——
90 ——Trepidant animo nautæ,
Paventes, paululùm enim à morte distant.

H.Il.ι. 91 Τυδεὺς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.

Theocr. 92 ——— Τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
Ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. ———

Hesiod. 93 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεσσι κοθούροις εἴκελος ὀργήν.

H.Il.γ'. 94 ——— Τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

H.O.ω. 95 ——— Τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς. ———

H.O.λ'. 96 Τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
Μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς.

Theog. 97 Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα.

Theog. 98 Τῶν δὲ κακῶν ἀνεμιοι ἄλλα φέρουσιν ἔπη.

H.O.ζ'. 99 Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
Μωμεύῃ. ———

Jo-Cam. 100 Τῶν δὲ μετ' οὐ τέλος, οὐδὲ χαρᾶς ἐς οὐδὲ πόνοιο.

Υ.

Theog. 1 Ὑβρίζει πλούτῳ κεκορημένος. ———

Hesiod. 2 Ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Ῥηϊδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς.

3 ——— Ὕβρεις ἔρωτας ἔλυσε.

H. in A. 4 Ὕβρις θ' ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων. ———

Theog. 5 Ὕβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε, καὶ Κολοφῶνα.

6 ———

91 Tydeus parvus quidem erat corpore, ſed bellicoſus.
92 ———Cæcus autem non ſolus Plutus,
Verùm etiam curarum autor Cupido.———
93 Atque eidem & Dii ſuccenſent & homines, quicunque otioſus
Vivat, fucis aculeis carentibus ſimilis ſtudio.
94 ———Ii vero ipſi neutiquam
Parebant: ſata enim *eos* agebant atræ mortis.
95 ———Idcircò illi fama nunquam peribit
Suæ virtutis.———
96 Ideo haud unquam tu nè uxori quidem *nimium* lenis & indul-
Neve illi totam rem narra, quam benè noveris. (gens ſis,
97 Bonorum bona quidem reſponſio, bonáque opera.
98 Malorum vero venti miſera ferunt verba.
99 Horum caveo rumorem acerbum, nequis à tergo
Obtrectet.———
100 Poſt hæc non eſt finis, vel gaudii, vel doloris.

Υ.

1 CONtumeliam facit divitiis ſaturatus.———
Injuria enim pernicioſa eſt miſero homini, neque bonus
Facile ferre poteſt, gravatúrque ab ipſâ. (quidem
3 ———Injuria ſolvit amores.
4 Injuriáque, quæ lex eſt contra mortales homines.
5 Injuria & Magnetas perdidit & Colophonem.

Anthol. 6 ——— Ὕβρεις πόρε πολλάκι κέρδος.
7 Ὑβριστὴς κόρος ἐστίν· ἐγὼ δέ σε βούλομ' ἀριστε
Ἔργον ἔχειν, ψυχῆς πῆξιν ἀειστρεφέος.
H.O.ι'. 8 Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας, καὶ τέκνα. ———
Theog. 9 Ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
Ἀλλήλων ἔριδος δὴν ἀπερυκόμενοι.
Theocr. 10 ——Ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
Men. 11 Ὕπνος δὲ τοῦ θανάτου προμελέτησις πέλει.
H.Il.π'. 12 Ὕπνος καὶ θάνατος διδυμάονες. ———
Men. 13 Ὕπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
Theocr. 13 Ὕς ποτ' Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισε. ———
H.O.β'. 15 —Ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Phocyl. 16 Ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.

Φ.

H.O.δ'. 1 ΦΆρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.
p.Gr. 2 Φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἀλιπλανέεσσι χερείους
Τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.
Anthol. 3 Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἀποίσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.
Theog. 4 Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον· ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
Οὐδεὶς, ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.

5 Φείδ

6 ———Injuria attulit sæpe lucrum.
7 Injuriosa est satietas: ego vero velim te, optime,
Negotium habere, mentis coagmentationem semper volubilis.
8 Vos autem hic manentes oblectetis conjuges
Charas & liberos.
9 Vos vero benè loquimini ad craterem manentes,
Invicem jurgia longè prohibentes.
10 ——Carmina vero etiam ipsorum immortalium decus est.
11 Somnus mortis præmeditatio est.
12 Somnus & mors gemelli.————
13 Somnus est corporis salus.
14 Sus contra Minervam certamen suscipit.
15 ——Altiloque, insolens, quale verbum dixisti
Nos probro afficiens? vis autem nobis labem aspergere.
16 Inflat autem nimia opulentia, & ad contumeliam incitat.

---

*.

1 PHarmaca multa & bona mixta, multa & mala.
2 Aiunt etiam navibus in mari errantibus nocentiores
Sub undis latentes petras, quàm apparentes scopulos.
3 Improbus vir dolium est pertusum, in quem omnia
Infundens beneficia, in vanum effudisti.
4 Parcere quidem melius est: quoniam nec mortuum luget
Quisquam, si non vidit opes relictas.

Theocr. 5 Φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
6 Φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα, μηδὲ μελδόειν βοῶν.
H. Il. ς. 7 Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
8 Φεύγω μὲν δυσέρωτας ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ.
9 ——— Φεύγων μύλον ἄλφιτα φεύγει.
Hesiod. 10 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται· κούφη μὲν ἀεῖραι
Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι,
Hesiod. 11 Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι. ———
Men. 12 Φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.
H. in M. 13 ——— Φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεύς.
Theocr. 14 Φίλει δ', ὥς κε ζώης τὸ ὅμοιον ἔχῃν ἀεί.
Naz. 15 Φίλτρῳ μὲν συνέδησε φύσις τοκέας τε γόνους τε.
16 Φοιτᾷ δὴ βροτολοιγὸς Ἔρις κενεὸν λελακυῖα.
Theog. 17 Φορτηγοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθε·
Δειμαίνω μήπως ναῦν κατὰ κῦμα πίῃ.
Theog. 18 Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς.
19 Φροντίδες οἱ παῖδες, μέγα μὲν κακὸν εἴ τι πάθοιεν,
Εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
H. Il. θ'. 20 ——— Φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω
Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
Theog. 21 Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾷον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλὰς
Ἐνθέμεν.
Ep. Gr. 22 ——— Φύσιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται.
Phocyl. 23 Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.

5 Fugis autem quemadmodum ovis canum lupum conſpicata.
6 Fugite carnem ſuillam comeſti, neque expectate bubulam.
7 Fugientium autem nec decus ullum oritur, nec præſidium.
8 Fugiamus in amore infœlices dum telum nondum in nervo eſt.
9 ——Qui fugit molam fugit farinam.
10 Fama enim mala eſt: levis quidem levatu
Facillimè, moleſta vero portatu, difficiliſque depoſitu.
11 Fama verò nulla prorſus perit, quam quidem multi
Populi divulgant.———
12 Corrumpit mores bonos converſatio mala.
13 ——— ———Te verò amat conſiliarius Jupiter.
14 Ama, ut vivas, conſimilem ſemper habere.
15 Philtro quidem conſtrinxit natura & parentes & liberos.
16 Stat verò peſtifera lis inane garriens.
17 Bajuli vero imperant, mali autem ſuper bonos:
Timeo ne quo modo navem fluctus abſorbeat.
18 Conſidera: periculum ſane in novaculæ ſtat acie.
19 Curas pariunt liberi, magnum quidem malum ſiquid humani-
Viventes etiam non modicæ curæ cauſæ ſunt. (tus eis accidat,
20 ———Cuſtodia aliqua firma ſit,
Ne inſidiæ intrent in urbem, copiis abſentibus. (tem
21 Procreare & educare facilius eſt hominem, quàm bonam men-
Inſerere.———
22 ———Naturam vincere tempus nequit.
23 Furacium hominum ne accipe furtivum depoſitum.

X.

Theocr. 1 Χ' ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

H.O.ν'. Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερές, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.

H.O.υ'. 3 Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσω
Ὄλβος, ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι.

H.O.ε'. 4 ——Χαλεποὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.

Hesiod. 5 ——Χαλεποὺς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

H.Il.ι. 6 ——Χαλεπὴ δὲ θεῶν ἔπι μῆνις.

H.O.υ'. 7 ——Χαλεπὸν γάρ, ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.

Theocr. 8 ——Χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.

H.O.ν'. 9 ——Χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίῃσιν ἰάλλειν.

H.O.σ'. 10 ——Χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.

H.O.ψ'. 11 ——Χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν.

H.Il.π'. 12 ——Χαλεπόν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
Πάντων ἀνθρώπων σβέσαι μένος.——

H.Il.ξ'. 13 ——Χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός.

Arat. 14 Χαλκείη γενεὴ προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες,
Οἳ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν.

Anthol. 15 Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις μάθε· πάντα δανείζεις,
Οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτός, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Phocyl. 16 Χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

H.Il.ζ'. 17 Χερσὶν ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι.——

10 ——

X.

AEr alibi quidem serenus est, alibi vero pluit.
2 Salve mihi, ô regina, perpetuò, donec senectus
Veniat & mors, quæque hominibus accidunt.
3 Salve, ô pater hospes, sit tibi saltem in futurum
Prosperitas, at certè nunc malis oppressus es multis.
4 ——Graves vero Regum sunt minæ.
5 ——Graves verò Dii dabunt curas.
6 ——Gravis Dei est ira.
7 ——Difficile enim est uni coercere multos.
8 ——Difficile autem *est* sensum alterius hominis nôsse.
9 ——Grave *& indignum* esset
Virum natu maximum, & optimum ignominiâ afficere.
10 ——Difficile sanè denegare donum fuerit.
11 ——Difficile tibi est Deorum immortalium
Consilia explorare, licet multarum rerum perita sis.
12 ——Difficile est tibi, fortis licet fueris,
Omnium hominum extinguere vires *& vitam.*
13 ——Dirum *est* Jovis magni fulmen.
14 Æneum seculum viros habuit prioribus perniciosiores,
Qui primi maleficum fabricavere gladium.
15 Cum opes habeas, cur nihil habeas disce: omnia fœnori locas,
Sic nihil ipse habes, ut alius habeat.
16 Manum lapso porrige; serva, cui nemo assistit, virum.
17 Manibus illotis Jovi illibare ardens virum
Vereor.————

H.Il.ι. 18 —— χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων.

Theog. 19 Χρὴ Μουσῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
Εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν.

H.O.σ. 20 Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Theog. 21 Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα,
Πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

22 Χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε, τί δ' οὐ χρειὼ κεν ἀνδράσι;

H.Il.κ. 23 Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σε————
Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται, ἠδὲ σαώσει.

Hesiod. 24 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Pythag. 25 Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.

Theog. 26 Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

H. in Pa. 27 Χρήματα δ' αὔξει οἶκον.————

Theocr. 28 Χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.

Sol. 29 Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.

Hesiod. 30 Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.

Theog. 31 Χρήματα δ' ᾧ Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται,
Καὶ καθαρῶς, αἰεὶ καὶ μόνιμον τελέθει.

Theog. 32 Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.

Anthol. 33 Χρυσέ, πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
Καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

H.Il.ζ. 34 Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβαι ἐννεαβοίων.

Anthol. 35 Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον, αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

H.Il.β'. 36 —Χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος, οὐδέ τι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Theocr. 37 Χὤ, τί τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
Οὐκ οἶδα————

Anthol. 38 Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα, καὶ γὰρ ἀληθῶς
Εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

18 ———Ira, quæ & aliorum *quorumvis*
Tumefacit in pectore animum etiam prudentûm.
19 Oportet musarum famulum & nuncium, siquid eximium
Noverit sapientiæ, non invidum esse. (dimittere.
20 Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentem autem
21 Oportet tolerare gravibus in doloribus constitutum virum,
Atque à Diis petere liberationem immortalibus.
22 Cuncta docuit necessitas, quid enim necessitas non inveniat?
23 ———Opus est consilio mihi & tibi
Prudenti, quod eximat periculo, & servet *in bello*.
24 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
25 Pecuniæ verò aliàs acquiri solent, aliàs perdi.
26 Opes verò hominum, aliàs alius habet.
27 Opes augent domos.———
28 Opes mortuorum homines vivi consumunt.
29 Pecunias porrò desidero quidem habere, injustè verò possidere
Nolo: omnino *enim* vindicta tandem venit.
30 Opes verò non raptæ divinitùs datæ, multò meliores *sunt*.
31 Opes verò cui à Jove, & cum justitiâ viro fuerint,
Et integrè semper ac stabile permanent.
32 Divitias quidem Deus etiam improbissimo viro dat.
33 Aurum, adulatorum pater, fili doloris & curæ,
Et te habere metus *est*, & te carere dolor. (lentibus.
34 Aurea pro æneis, centum boves valentia pro novem boves va-
35 Aurum vir inveniens, reliquit laqueum, sed qui aurum
Quod reliquerat non invenit, nectit quem invenit laqueum.
36 —Aurum gestans ad bellum ibat veluti puella,
Stultus, minimè autem ab eo hoc propulsavit mortem tetram.
37 Et quid remedii sit amoris inexplicabilis,
Non scio.
38 Claudam habes mentem, vt pedem: & verè
Similitudinem interiorum natura tua externè habet.

Ψ.

Phocyl. 1 Ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
H.O.λ'. 2 Ψεύδεα τ' ἀρτύνουσιν, ὅθεν κε τις οὐδὲ ἴδοιτο.
Ep.Gr. 3 Ψευδὴς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθένης· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.
Men: 4 Ψευδόμενος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
5 Ψευδόρκον συγχεῖ θεὸς ἄβροτος.
H.O.γ'. 6 Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
H.Il.κ'. 7 Ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Anthol.l. 8 Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σίδηρον
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
Phocyl. 9 Ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήρεοι ἐν φθιμένοισι.
Bion. 10 Ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἱμείροντες ἀεὶ πολὺ πλείονος ὄλβω;
11 Ψυχὴ ἄγαλμα θεοῦ, θεὸν ὑψιμέδοντα σὸν αἰνεῖ.
Phocyl. 12 Ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
Ep.Gr. 13 Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπόν, μορφὴν δὲ χαράξαι
ῥάδιον.

Ψ.

1 MEndacia ne dixeris, sed vera omnia loquere.
2 Mendacia concinnant, unde quis *rem* haud percipere (queat.
3 Mendax speculum habet Demosthenis: si enim verum
Inspiceret, haud prorsus vellet illud inspicere.
4 Mentiens nullus latet ad multum tempus.
5 Perjurium odit Deus immortalis.——
6 Mendacium non dicet, valde enim prudens est.
7 Mentiar aut verum dicam? impellit verò me animus loqui.
8 Exedit etiam saxum longum tempus, neque ferro
Parcit, sed unà omnia metit falce.
9 Animæ namque incorruptæ manent in mortuis.
10 Quousque vero animum ad lucra & artes
Applicamus, semper desiderando multò majores opes?
11 Anima imago Dei, Deum in alto regnantem lauda.
12 Anima verò immortalis, & senectutis expers vivit perpetuò.
13 Animam quidem pingere difficile, corpus verò delineare
Facile.——

Ω.

Ep.Gr. 2 Ω Γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
Ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

Anthol. 2 Ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
Μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Anthol. 3 Ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν.

H.Il.θ'. 4 Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει.

Theog. 5 Ὦ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
Ἄνδρ' ἰέναι; τί δὲ δή μ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς;

H.Il.θ'. 6 Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν.

H.O.ρ'. 7 Ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν.

Cil. 8 Ὦ πόσῃ κραδίῃ, πόσῃ μορφῇ πέσσι πέλει φρήν.

H.O.κ'. 9 Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.

H.O.σ'. 10 Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.

H.O.γ'. 11 Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀνάλκιδα ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.

Anthol. 12 Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
Πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

H.Il.σ'. 13 Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις.

Phocyl. 14 Ὧν σοι ἔδωκε Θεός, τούτων χρήζουσι παράσχου.

Theog. 15 Ὦ, ᾧ μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν ἄταις
Κύρνε, τε καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

16 Ὡραῖος



1 O Venter impudens, per quem assentatores parasiti
Jusculo vendunt legem libertatis.
2 O genus hominum ventosum, sponte irâ flagrans,
Usque ad finem vitæ nihil intelligens.
3 O genus hominum valde-flebile, impotens, miserabile.
4 O senex certè admodum te jam urgent juvenes bellatores,
Tuæ autem vires fractæ sunt, gravis autem senectus te premit.
5 O improba paupertas! cur manes, & omittis ad alium
Virum ire? cúrque me non volentem amas?
6 O pater noster Saturnie, supreme Imperatorum,
Bene & nos scimus tibi robur esse insuperabile.
7 Papæ! non utique tibi pro formâ *quâ polles* prudentia est.
8 O quale cor, qualis hominibus est mens!
9 O amici, non enim descendemus mœrentes licèt
Ad inferni domum, antequam fatalis dies advenerit.
10 O amici, ne quis ob dictum justum
Contrariis verbis objurgans indignetur.
11 O amice, haud te puto ignavum & imbellem fore,
Si sic te juvenem Dii ductores comitantur.
12 Beneficia cita dulciora: at si tardum sit,
Omne beneficium inane est, neque appelletur beneficium.
13 Brevis-ævi mihi, fili, eris, eò quod talia loqueris.
14 Quæ tibi dedit Deus, de his egentibus præbe.
15 Cui non animi libidine fortior *est* mens, semper in noxis,
Cyrne, & magnis versatur in erroribus.

Hesiod. 16 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά.——

Hesiod. 17 Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται.

Anthol. 18 Ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

H.O.λ'. 19 Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου.

Arat. 20 Ὥρη μὲν τ' ἀρόσαι νειοὺς, ὥρη τε φυτεῦσαι.

H.O.θ'. 21 Ὠρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον.

Theocr. 22 Ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιντό γε πενθεροὶ εἶναι.

H.O.γ'. 23 Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
Ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα.

Musæ. 24 Ὡς αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστί.

H.Il.ω'. 25 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι
Ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.

H.Il.ξ'. 26 Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε.

H.Il.σ'. 27 Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο.

H.O.θ'. 28 Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐστί.

Sol. 29 Ὡς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομία παρέχει.

H.O.χ'. 30 Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.

H.Il.ι'. 31 Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.

Theocr. 32 —— Ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.

H.O.ι. 33 Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων
Γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.

Call. 34 Ὡς οὐδὲν μερόπεσσιν ἀμήχανον.——

H.O.λ'. 35 Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός.

H.Il.χ'. 36 Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά.

Oppian. 37 Ὡς οὔτ' ἠνορέης, οὔτ' εἴδεος ἔπλετ' ὄνειαρ
Τόσσον, ὅσον πραπίδων.——

Theocr. 38 Ὡς πού καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν
Αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.

H.O.ω'. 39 Ὡς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλόν.——

40 Ὡς

16 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
Neque triginta annis valdè multùm deficiens,
Neque ſuperans multum.————
17 Parum enim ei temporis eſt, quod litibus & foro *impendat*,
Cui non ſit victus domi in annum repoſitus. (ceſſandi.
18 Tempus eſt amandi, tempus uxorem ducendi, tempus verò
19 Tempus multorum ſermonum, tempus etiam ſomni.
20 Tempus eſt arandi agros, tempus etiam plantandi.
21 Commoviſti mihi animum in pectore charo,
Locutus adeo ineptè.————
22 Nam bonis multi volunt ſoceri eſſe.
23 Adeo bonum eſt vel filium interempti ſupereſſe
Viri, quoniam & ille ultus eſt patricidam.
24 Sic ſemper ars longe melior eſt robore.
25 Sic enim deſtinárunt Dii miſeris mortalibus,
Ut in mœrore vitam degant, ipſi verò doloris expertes ſunt.
26 Ut vidit, ſubitò amor ipſius animum intus occupavit.
27 Utinam adeo contentio ex Diis & ex hominibus pereat.
28 Adeo quidem forma tibì eximia, haud certè aliàs
Nec Deus ipſe formaverit; mente autem ſtolidus es.
29 Quam multa mala iniquitas urbi conciliat.
30 Adeo maleficentiâ beneficentia longè melior.
31 Ne mihi obſtrepatis aſſidentes aliunde alius.
32 ——Quoniam non eſt magna hominum vita.
33 Nihil adeo homini dulcius ſuâ patriâ, neque parentibus
Eſt, etiamſi quis procul opulentam domum
Terrâ in peregrinâ habitet ſeorſim à parentibus.
34 Ut nihil hominibus impoſſibile.————
35 Ut non gravius & impudentius aliud muliere.
36 Non ſunt leonibus & viris fœdera fida.
37 Neque roboris neque formæ eſt, utilitas
Tanta, quanta ſapientiæ.
38 Sic aliquando & regibus videtur in animo ſuo,
Cum ipſi curant, domus magis ſalva eſſe.
39 Sic tu quidem neque mortuus nomen amiſiſti, ſed tibi ſemper
Omnes apud homines fama erit bona.

Anthol. 40 Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.

H. Il. β'. 41 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις.

Hesiod. 42 Ὥστε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες.

Pythag. 43 Ὥστε σε μήτε ἀέλπτ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθειν.

ΤΕΛΟΣ.

---

40 Tanquam moriturus bonis tuis fruere,
Tanquam victurus autem parce tuis opibus.
41 Ut tribus tribui auxilietur, & gens genti.
42 Ut Dii vivebant mentem curâ vacuam habentes.
43 Ut neque ſperes non ſperanda, neque quicquam te lateat.

FINIS.

ERRATA sic Corrigenda.

PAg. 2. Num. 11. Leg. σκολιῇσι. p. 4. n. 33. l. αἰσχρὸς. ibid. l. αἰσχιμ[illegible] p. 4. n. 44. l. ἐφομαρτεῖτον. p. 34. n. 9. l. στήθεσιν. p. 60. n. 27. l. ἀ[illegible]μῆς. p. 63. n. 5. l. verò. p. 76. n. 147. l. ἀγορευτύν. p. 78. n. 164. l. ἀ[illegible]δρῶν. p. 82, n. 199. l. Ὀυδεμίαν. p. 106. n. 45. l. δῆμος. p. 110. n. 37. l. φρεσὶν.